

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

PETERSEN
PRAN
SLEKTEN

PETERSEN PRAN SLEKTEN

Redaksjon:

ARNE PRAN — KAYE WEEDON — JENS PRAN

OSLO 1975

Niels Beylegaard Petersen var fra Kragerø. Han tok først borgerskap i Brevik, men flyttet snart til Langesund hvor han drev skipsrederi og trelastforretning. I Langesund ble han gift med Adelheid Margrethe Skougaard, og fikk med henne i alt 8 barn. Vi vil forsøke å gjøre familien i Langesund mere levende for vår slekt. Et slektsregister gir data for de åtte barna og deres etterkommere.

Slekten kom fra Kragerø og omliggende distrikter, bl.a. Drangedal, Sannidal og Portør. Anetavlen viser Niels Beylegaard Petersens forfedre tilbake i fem generasjoner. Slekten — regnet fra far til sønn — begynner med trelasthandler Peder Hansen Kiil f. ca. 1680. Hans foreldre og fødested er ukjent.

N. B. Petersens far var skipskaptein Jacob Petersen. Han førte briggen «Speculation» for skipsreder I. C. Heuch i Kragerø. Et bilde av dette stolte skip er malt på glass av P. Weyts i Antwerpen i 1838, og er nå hos Tunn og Ole Hauge på Holmenkollen. Weyts-bilder henger vanligvis i de store sjøfartsmuseer, og er å regne som skatter, så dette bilde betraktes som et av slektens klenodier. Jacob Petersen døde til sjøs i 1847, og er begravet på den gamle Bråten Kirkegård i Kragerø.

Moren het Else Andrea Beylegaard. Hennes far kom fra Danmark, og slekten var opprinnelig fra Gjøøl i Limfjorden, den gang en øy, nå fastland. Christen Pedersen Beilegaard f. 1731 d. 1800, skoleholder i Sønder Saltum i Vendsyssel, hadde to sønner som flyttet til Norge. Den ene var Peder Beylegaard som var kjøpmann på Bragernes i Drammen, den andre var skipsfører Niels Christensen Beilegaard, som døde i Trieste i 1807.

Peder Beylegaard ønsket i mange år å reise ned og hilse på sin brordatter og hennes familie i Kragerø, og reisen kom i stand, og så døde han hos Jacob og Else Andrea Petersen den 9. mars 1840, like etter at han kom fram.

Petersens var knyttet med dobbelte slektsbånd til en gren av Beylegaard-slekten idet Else Andrea Beylegaard var gift med Jacob Petersen, og Jacob Petersens helsøster Karen Jacobsen med Christen Beylegaard, skipper i Kragerø. Barna i disse to ekteskap ble således dobbelt fettere og kusiner. Det ble holdt kontakt med Christen og Karen Beylegaards barn. Martha Coll, f. Beylegaard, var som ung pike guvernante hos N. B. Petersen, og bodde i huset i Langesund. Hennes søsken var Engel Schlytter f. Beylegaard, og Reyer Beylegaard, som emigrerte til Amerika, og bodde på Staten Island, New York.

NIELS BEYLEGAARD PETERSEN, f. 9. januar 1831 i Kragerø, d. 13. juli 1882 i Langesund. Trelasthandler og skipsreder i Langesund. Gift 23. juli 1865.

ADELHEID MARGRETHE SKOUGAARD, f. 26. januar 1839 i Eigvaag,
d. 23. november 1899 i Langesund. Datter av undertollbetjent Jonas Eilertsen
Lund Skougaard og Sara Helene Lund.

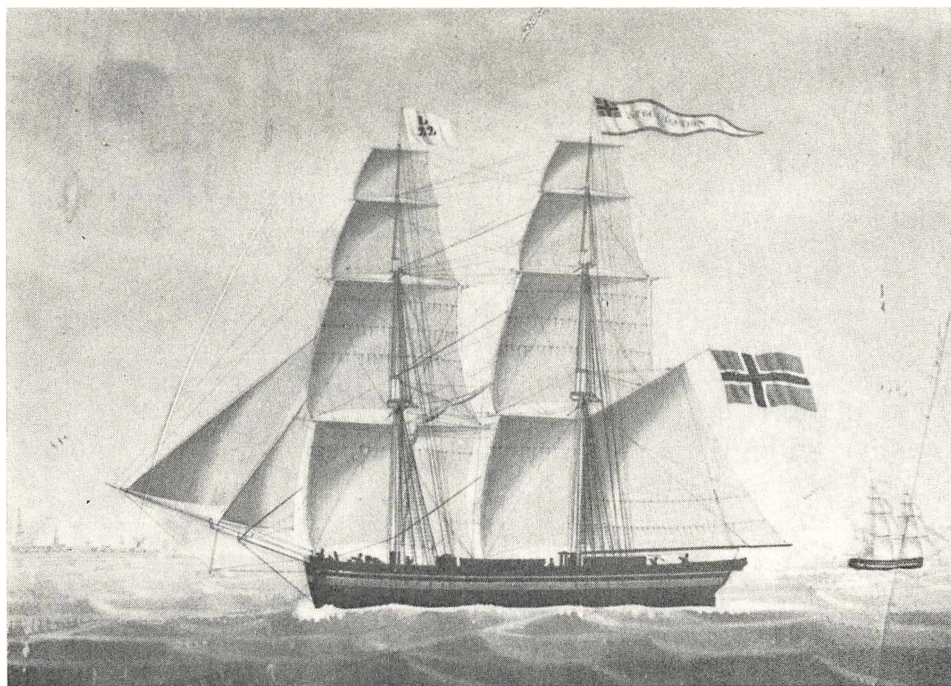

Miniatyr av Niels Christensen Beilegaard. Fra før 1807. Kan være utført av en av tidens store miniatyrmalere, dansken Christian Horneman. Portrettet og medaljongen har i alle fall stor likhet med Hornemans miniatyr av Beethoven, nå i Beethovenmuséet, Bonn. Innfattet i tykt glass med slepet kant, i en ring av gull. Ofte bruktes gifteringen til en slik ramme etter vedkommendes død, men vi vet ikke om det har vært tilfelle med denne — sannsynligvis ikke. På «Fadermordrens» flipper sees initialene N.C.B., og på medaljongens bakside er et praktfullt monogram med de samme bokstaver i tvunnet gulltråd. Arv fra Karen Beylegaard i Grimstad. (Tilhører Nils Chr. Møller, 1974.)

Beylegaard-navnet har vært skrevet på tre måter. I eldre tid, i Danmark og Norge, Beilegaard. I dagens Danmark, Bejlegaard, og i Norge i dag, Beylegaard, slik vi bruker det. For noen år siden sto navnet skrevet med taksten på tolderhuset på Arøya like innenfor Jomfruland. På Gjøl står det malt Bejlegaard på gårdens hovedbygning.

Else Andrea Beylegaard overlevet sin mann i mer enn 30 år. Hun bodde i mange år hos sin sønn i Langesund. Av arvegodset etter henne ser vi at «Besta» var en forholdsvis velstående dame.

Skipskaptein Jacob Petersen og Else Andrea Beylegaard hadde tre barn. Den eldste, Peter Andreas Petersen, dro, som så mange andre i den tid, til Amerika. Niels Beylegaard Petersen var nummer to, og den tredje var Karen Alette Petersen, som var ugift. Hun kom også til familien i Langesund hvor hun bodde sammen med sin mor på kvisten i Wrightegården til etter morens død. Da flyttet hun til Christiania. Tante Karen ble et forbindelsesledd bakover i tiden. Sara Weedon, forfatter av «Sara Helene Skougaard - Til hendes Minde» sammen med Elise Storsteen, noterte det tante Karen husket, og notatene dannet til syvende og sist det første utgangspunkt for denne boken. Alt tante Karen husket viste seg å stemme.

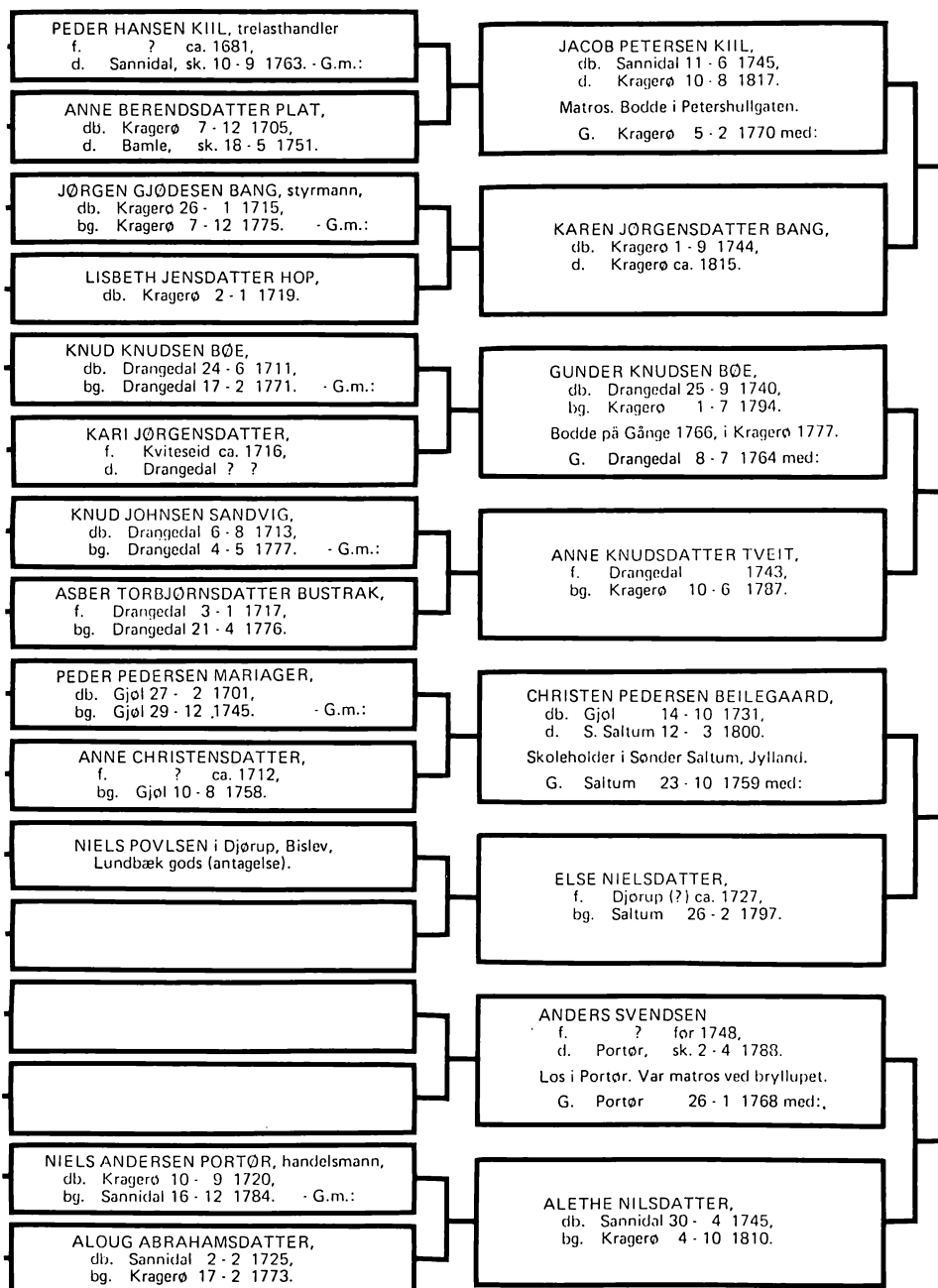

Det store klenodium: Bildet av oldefars skute malt på baksiden av glasset av Peter Weyts, av malerdynastiet Weyts i Ostende og Antwerpen. Teknikken gir vakre bilder som holder seg så lenge glasset holder. Bildet hang i nesten hundre år uskadd, men da sentralfyring ble innført ca. 1935 tørket den praktfulle rotmahognyrammen, og glasset sprakk i et hjørne. Bildet kom fra tante Karen til Nils A. Petersen, og er i 1974 hos Tunn Hauge. Teksten nederst lyder:

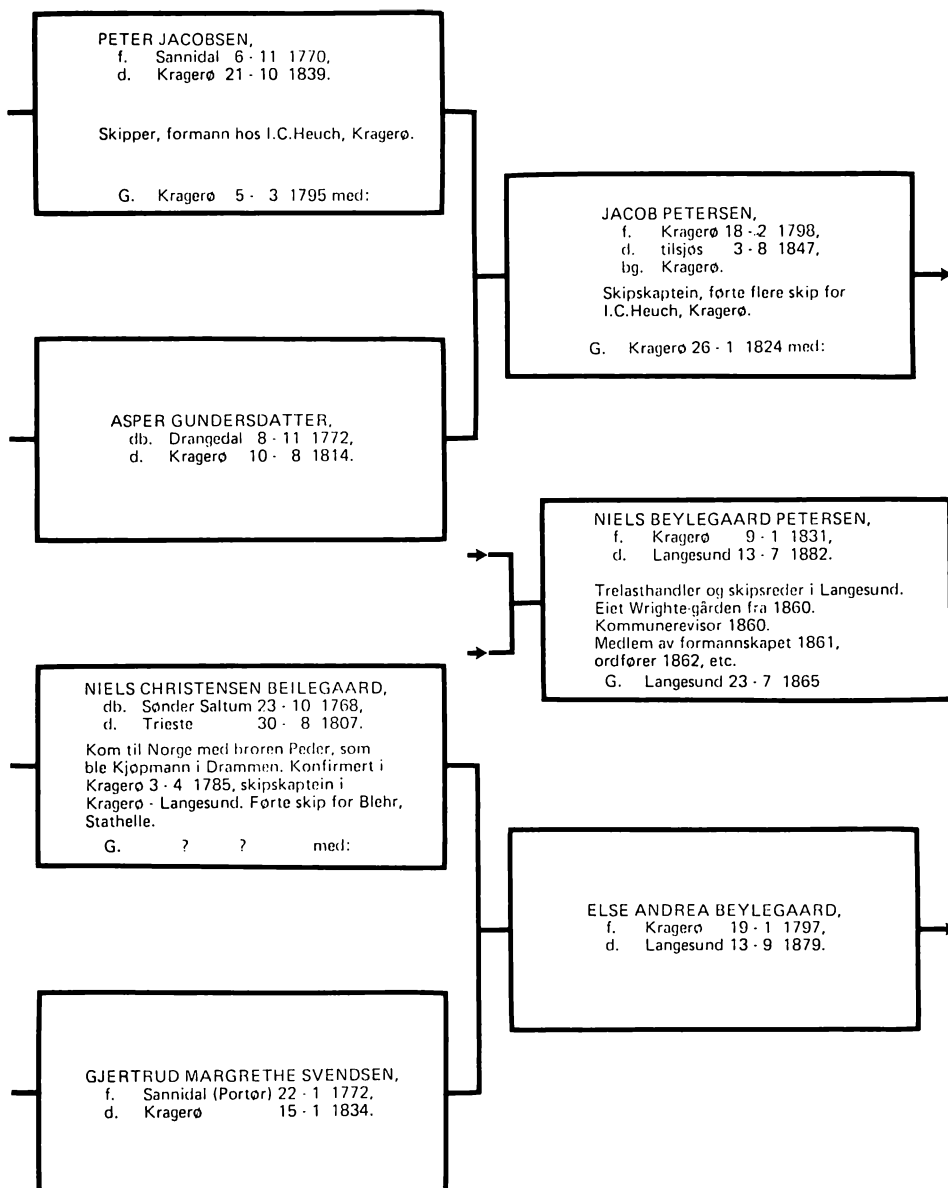
Speculation af Kragerøe. Ført af Jacob Petersen. Rehder Hr. J. C. Heuck. 1838. P. Weyts. A'Anvers.

Merk det rene norske flagget, «sildesalaten» kom noen år senere.

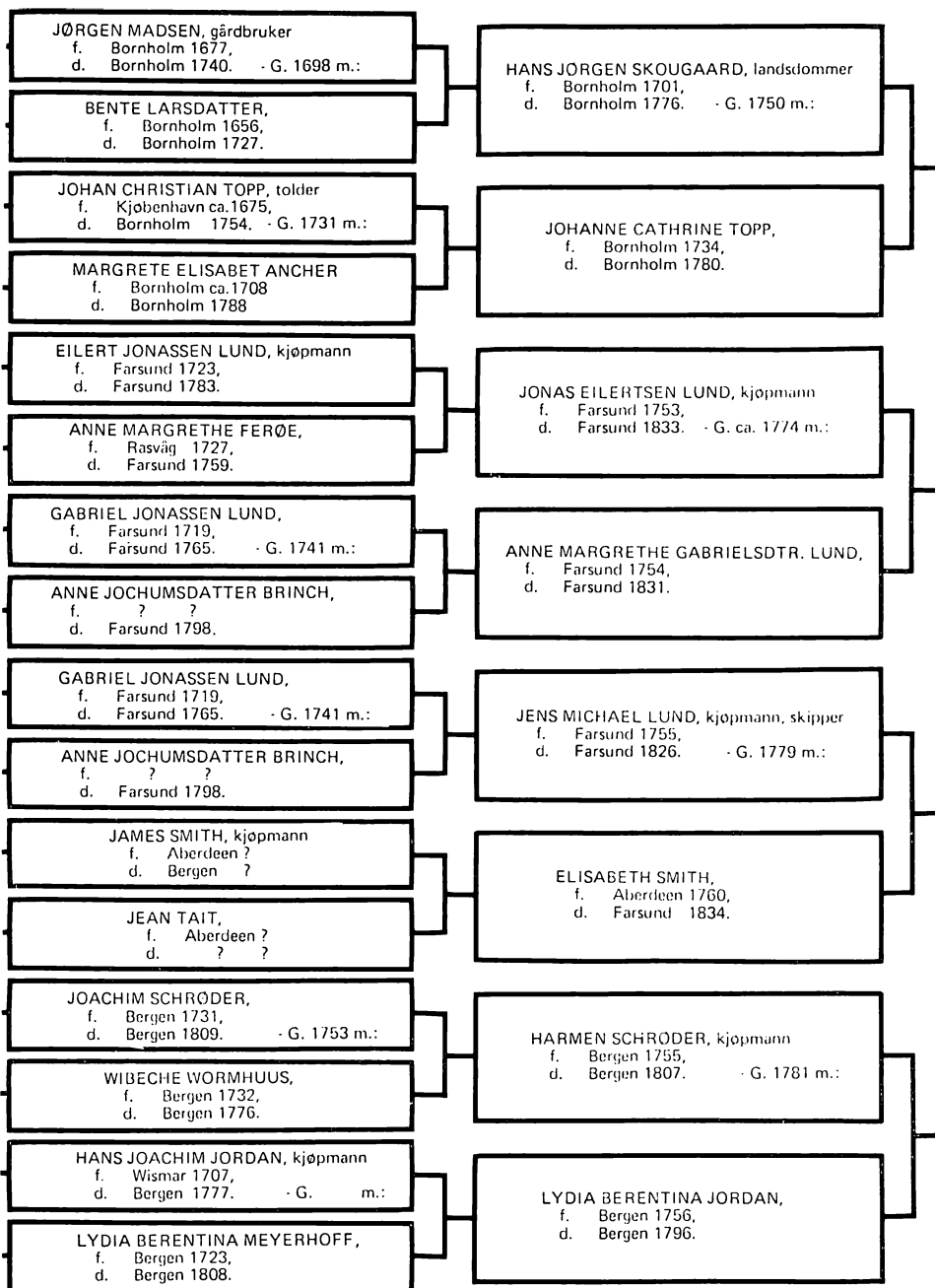

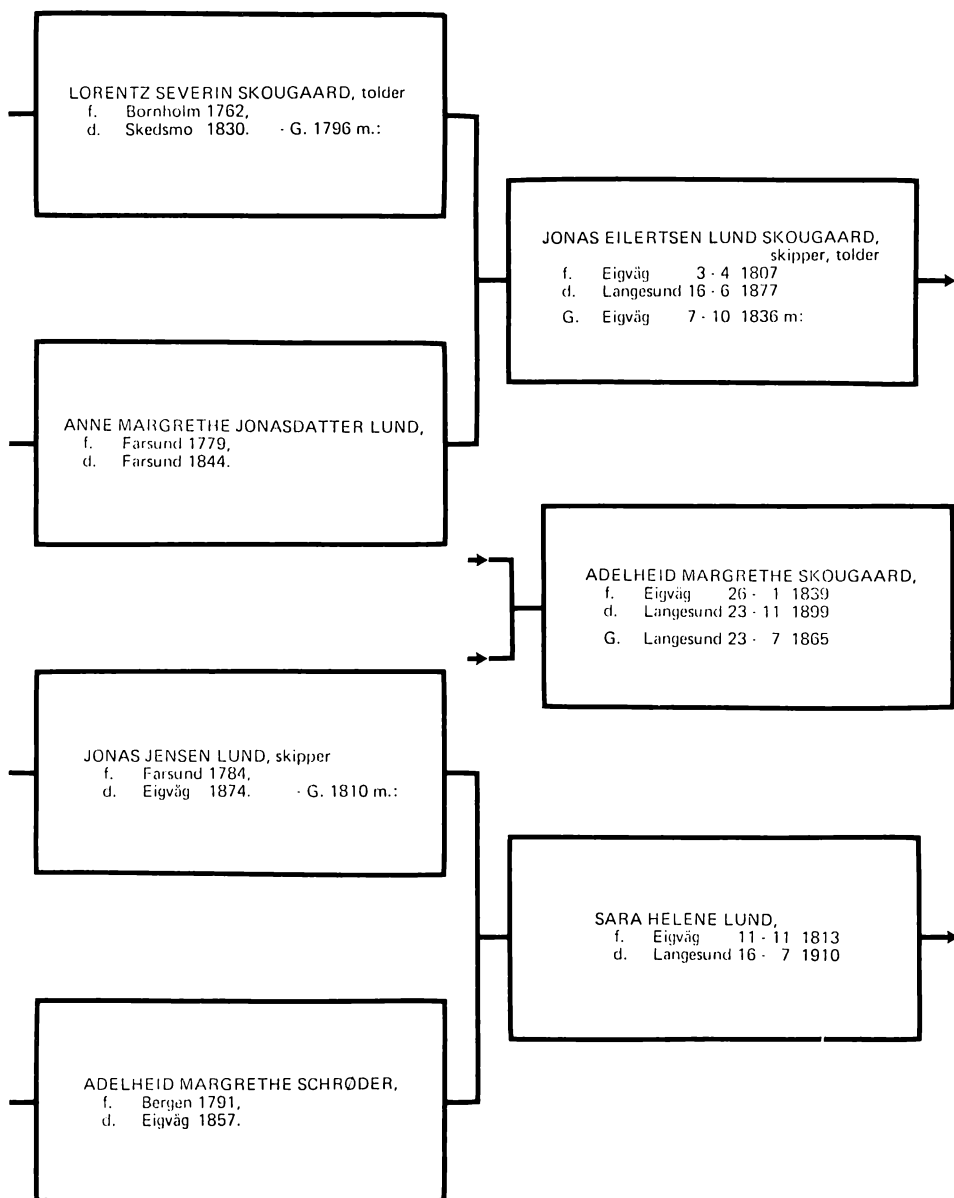
Nils Beylegaard Petersens tipp-oldeforeldre og oldeforeldre. Beylegaard-slekten kom fra Jylland. Petersen-ætten kom fra Drangedal, Sannidal og Kragerø. Jens Hop i Kragerø var antagelig født på Skagen.

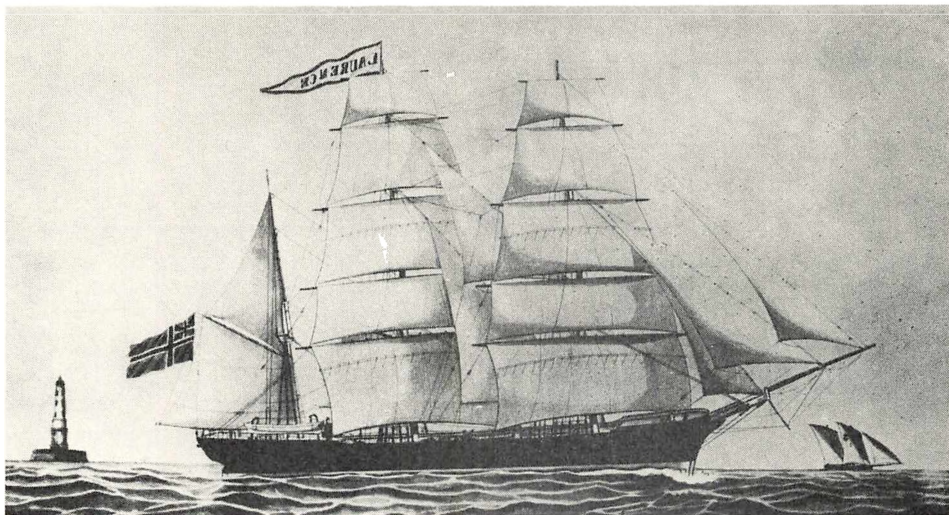
Nils Beylegaard Petersens besteforeldre og foreldre. En slik anetavle utgjør bare et magert skelett, det aller første grunnlag for en fyldig slektshistorie. Om mange av disse forfedre finnes det opplysninger i arkiver og i optegnelser.

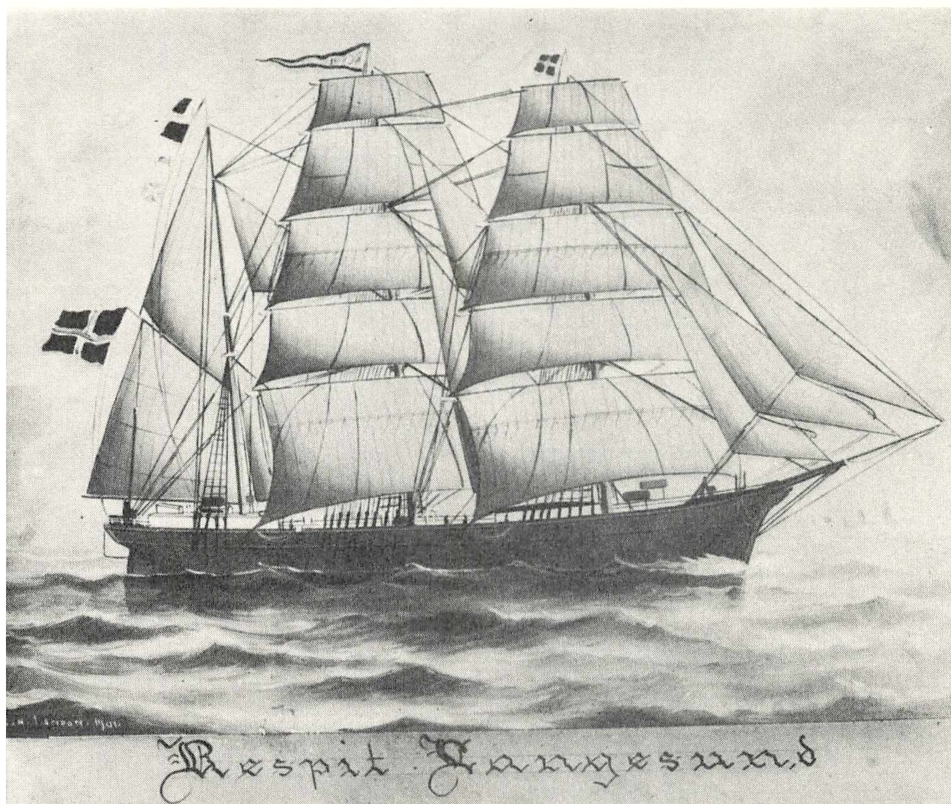
Adelheid Margrethe Skougaards tipp-oldefedre og oldefedre. Skougaardenes forfedre kom fra Bornholm og ellers i Danmark. I enkelte grener kjennes forfedrene tilbake til før 1600. Anetap fås når fetter og kusine gifter seg, derfor er Gabriel og Anne Lund oppført to ganger. De seks siste tipp-oldeforeldre forteller om sjøfart og handel i Bergen, her kommer skotter og hanseater inn.

Adelheid Margrethes besteforeldre og foreldre. For ekteparet Petersen var liv og virke i Langesund en viktig periode, men begge var født annetsteds. For deres barn stod Langesund som hjembyen.

Bark «Laurence». Ført av Captein Rytter.

Niels Beylegaard Petersen var født i Kragerø 9. januar 1831. Hans far, som var skipper på briggen «Speculation», som før nevnt, døde i nokså tidlig alder. Vi vet ikke meget om N. B. Petersens barndom og ungdom, og derfor lite om hans skoleutdannelse. Skal man dømme etter hans skolebøker, som oppbevares hos Pran's i Hvitsten, var han spesielt interessert i praktisk regning. Vi vet heller ikke om han som unggutt dro til sjøs, men det kan nok tenkes. Han tok borgerskap i Brevik 12. juli 1856, men flyttet til Langesund 11. april 1859. Her etablerte han egen forretning, og var utvilsomt en meget dyktig forretningsmann. Han handlet først og fremst med trelast, men ved siden av drev han også et mindre skipsrederi bl.a. for eksportforretningens behov.

Han eide de tre skip vi nevner nedenfor. Disse disponerte han selv, men det var den gang alminnelig at skipskapteinene selvstendig sluttet frakter i de havner hvor skipet lå. Det fortelles at en av N. B. Petersens mest ansette kapteiner, senere skipsreder Rytter, fikk kritikk for at han ikke hadde sluttet frakt hjemover, men hadde bebyrdet rederen med dette. Petersen skal ha sagt: «Hvorfor har jeg ellers en dyktig Kaptein ombord, naar han ikke selv kan slutte Fragt.» Det var gode tider den gang, med store frakter, og ikke vanskelig å få dem.

Barken «Laurence» innkjøpt i 1872 i Havre, var den gang 20 år gammel. Den ble ført av kaptein Rytter, og senere av kaptein Hanson. Den hadde tidligere gått i kreaturfrakt, og var en enestående god seiler. Kaptein Rytter, som utvilsomt var en vågehals på sjøen, beretter om hurtige reiser med «Laurence»:

- 4 dager fra Havre til Langesund.
- 10 dager fra Langesund til Swansea.
- 19 dager fra Barrow-in-Furness til Onega ved Hvitehavet.
- 21 dager fra Cornwall til St. John's i Vest-India.
- 10 dager fra Cornwall til New Foundland.

Kaptein Rytters hele navn var Arnoldus von Westen Sülow Koren Rytter. Helt til han var meget gammel, hadde han en motorbåt som han fartet rundt i, både med fiske og turer helt alene. Han huskes ennu når han lå med motor-koggen sin i Kongshavn og fingret med motoren som stadig var lunefull. Da var den gamle sjøkaptein ikke nådig å komme nær. Han bodde i den såkalte Ryttergården på Vestre Kran i Kongshavn.

«Laurence» ble fortømt i Langesund i 1876-77 og var etter en meget gjennomgående reparasjon så god som ny. Barken seilte i begynnelsen særlig i Nord- og Østersjø-trafikk, men ble også satt inn i trafikk på Hvitehavet. Senere ble den satt i oversjøisk fart, og var flere ganger på Mexico-kysten. (Mahogny-fart.) Her drev den i land og forliste sommeren 1882.

Briggen «Toxa» var innkjøpt i Arendal. Den gikk i Nord- og Østersjøfart. Den ble, visstnok etter N. B. Petersens død, solgt til skipets kaptein, Sørensen.

Ved siden av å eie disse tre skip, bygget N. B. Petersen, sammen med sin bror P. A. Petersen, og en del andre, barken «Respit» i Kragerø. Den ble disponert av P. A. Petersen, senere av andre, inntil den under første verdenskrig 1914—17 ble solgt til et aksjeselskap. Den krigsforliste.

Som skipsreder reiste N. B. Petersen nokså meget rundt omkring i Europa, mest til Holland og Tyskland. Fra sine reiser var han flink til å ta med seg hjem gaver til familien, og han glemte ikke å kjøpe inn etter de ønskelister hans kone hadde sendt med ham.

Det er en opplevelse å lese brevet fra Adelheid Margrethe til sin «Kjære Petersen». Han befinner seg på reise i utlandet og får alle slags instruksjoner om ting som ønskes kjøpt. Håndskriften er klar og lett leselig. Det sees at Clark og L. S. Skougaard nettopp da var i Langesund. Clarks første besøk.

København d. den 31te Mai 1869.

Min inderlig kjære Petersen

Tusind Tak for Brevet jeg fik igaar - jeg viste nok at du vilde skrive mig til og jeg tænker nok du længe efter os her hjemme om du end har mange Adspredelser paa din Reise. Jakob og Jonas var nok saa flinke dog ikke ganske fri Koste, de er ikke sode om Gænger da der er kold Nordost - Jonas smattede hver Dag om at Copra er reist til Holland og kjøbt Frøerne - Tulla er smil og jeg er frisk - Kaen er plaget af Tandpine i Survis. For Krogeri havde vi Børn om Løndag - Moder er frisk - Hanna var bedre men skulde bruge Tran og Jernmedicin. Igaar (Søndag) var Kaen og jeg hos Bestefader og spiste Middag jeg var stroskende i mine nye Klæde - de roste dig at du var flink til at kjøbe Fai. Jeg var Andreas Tønder her og det blev de besluttet at de skal reise herfra Fredag for at kaffe St. Olaf om Løndag - han bad at hils dig du kunde være rolig for

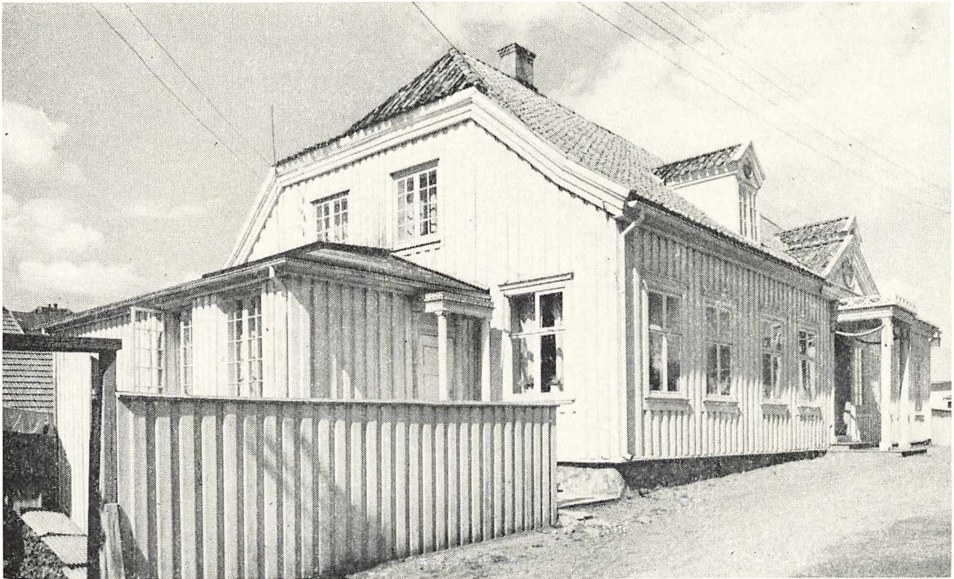

Lasten skulde købes fra.

Jeg ved ikke rigtig hvad jeg skal bede dig
kjøbe til Moder og Karen - den sidste vil nok
gjærne have en Regnskaabe og kjøben en
den maa den vare uden Ormer og bra
stor da den er pæner for Karen end med
Ormer i - eller ogsaa et meget lunde lyst
Sommerskjoletoi, til Moder faar du kjøbe
enten et kulørt (mørkt) Kjoletoi, men ikke
graat, eller en let Paltot da den altid
er saa besvoret af den teenge Kæbe men
den maa vare bred over Skuldrene - jeg
kan ikke finde paa noget men ser du noget
som du synes er mere passende saa kan du
selv vælge - til Børnene maa du endelig
have Trommer til Janas og Jakob sønnen
for Vogn til Pilla finder du vel en Duffel
eller noget andet - til mig kan du kjøbe et
Sterioskopr med nogle Billeder (helst
Kulørte) og et Par sorte og et grønne Hands
sker af No. 7 og et Par sorte af No. 7½
og ¾ - hvis du kjøber noget billy Lits
faar Pigen lidt af den - Du maa slet ikke

Kjæbe Silke man meget saadan
til mig heller ikke ~~en~~ - har du.

Penge dertil saa kjøb en Pletmenage
og et ~~ny~~ Bordtæppe. Hjemme hos Faders
har de i Sommer faaet saa meget at de bare
vilde blive lide om du og saa tog Penge
bort til dem - men kan du for lidt Penge
for saadan. Bustepær som Tullas saa kjøb
dem til edersa Herrens - jeg har købt Gulde
- re en Pose Suedsker - Severin kjøb saadan
- re deilige Suedsker i Hamburg ^{med} godt Kjøb.
Idag har Doffen været Julie hos den bløge
Kone i Brevj og hun sagde det samme
til hende som Professor Pass, de var in den
om her og bad at hilse dig. Forældre og Søskende
de sant Clark hilser dig saa det venligste
lige som Karen og Borne - var til sidst
hjemtellig hilsen og kysset fra
Din henzinne
Adeleheid

Wrighte-gården i Langesund. Kjøpt av N. B. Petersen ca. 1860. Familien bodde bare i noen rom. En vesentlig del var leiet ut til postkontor og til bolig for postmester Hennem. Bygningen er berømt for den vakre baldakin over inngangsdøren. Bak gjerdet til venstre, var det stall. Her kom senere nybygg for Tarangers Bokhandel, og i vår tid Høegh Larsens forretningsgård.

Meget snart etter at Nils Beylegaard Petersen kom til Langesund, kjøpte han Wrighte-gården. Både denne og Kommunegården ble bygget av Jacob Cudrio til sine døtre. Langesunds historiker Jac. Lund-Tangen forteller at den første Cudrio, Francois Coudrioux, var hugenot og måtte flykte til Norge etter Bartolomæusnatten - det såkalte blodbryllupet i Paris i 1572. Hans sønnesønnsønn Jacob Cudrio - hadde tre døtre. Karen Elise som ble gift med Simon Wright og Bolette, som ble gift med Just Wright. Det var henne som fikk Wrighte-gården. Den tredje datter, Petronelle, døde ugift. Det fortelles at den første Cudrio forliste utenfor Langesund, og at han berget sin tjener og en kiste med gull. Dessverre tror Lund-Tangen at dette bare er sagn.

Wrighte-gården er karakteristisk med en baldakin over gatedøren. Til huset hørte en stor have og nokså vidløftige uthus og lagerbygninger. Det var stall til 2-4 hester, og fjøs til 5-6 kuer. Til eiendommen hørte også en stor løkke, Engehaven, bevokst med eple- og pæretrær. Foran huset var det antydning til en havestrimmel, som aldri ble vedlikeholdt, og som til slutt ble omgjort

Petersen-familiens sparebøsse. En mynt legges på geværet, som avfyres ved å trykke ned skytterens fot. Mynten farer inn i åpningen i trestammen, som er sparebøsse, men det hender også at det blir bom. Utviklet som en presang til nevøen P. A. J. Petersen fra onkelen i Amerika, Peter A. Petersen. Den er amerikansk, av fabrikat Creedmoor 1877, og en nøyaktig lignende sparebøsse finnes i Pollock's Toy Museum i London. Virker i dag som for 100 år siden. Utført av støpejern og malt opprinnelig i friske farver. (Tilhører Jens Pran, 1974.)

til et slags fortau av treverk. Her, på gatesiden, var det en skrå kjellerlem, med stentrapp som førte ned til kjelleren. Barna hadde stor moro av å skli på kjellerlemmen.

Severin Petersen forteller: «Vi bodde i 3 værelser. Et værelse sto i alminnelighet på stas. Et værelse var kombinert sove- og spiseværelse, og et værelse var soveværelse for barna. Da posthuset flyttet ut var vi 6 barn. Far og mor lå i hjørneværelset, og der lå visst også Sara. Vi andre barna lå i værelset mot haven, men da posthuset var vekk ble det mere plass. Det store telegrafrommet ble storstue, og den gamle storstuen ble spisestue. Hjørneværelset fikk far og mor som soveværelse alene, og en tid hadde vi også soveværelser på den andre siden av gangen. Der ble Nils og Adelheid født. Mor hadde da, såvidt jeg

*Else Andrea Petersen f.
Beylegaard, ca. 1865.*

kan forstå, sikkert årebetennelse. Da vi fikk ny storstue kjøptes det nytt møblement til den. Det var de stolene og sofaen, som Adelheid Aune fikk etter oss. Elise fikk den andre halvdel av møblementet. Der var også et stort bredt, rundt bord av usedvanlige dimensjoner. Jeg fikk det, og det ble senere omdannet til det avlange bordet vi nå har, for det ble for stort for oss da vi flyttet fra Kvinneklinikken i Bergen. Oppe på loftet var det to små rom med skråtak. Der bodde bestemor (Besta) og tante Karen fra omtrent 1876. De holdt på et vis egen husholdning, men det var ikke bare fredelige forhold mellom Besta og tante Karen på den ene siden, og mor, som hadde kjøkkenet, på den annen side.»

Niels Beylegaard Petersen var ordfører i Langesund i 1863, 1867 og 1869, og hans bilde henger i kommunegården blant rekken av ordførere i Langesund gjennom tidene. Han døde tidlig, bare 51 år gammel, men etterlot seg en igangværende forretning, og så store midler at hans enke kunne bosette seg i Christiania med sine åtte barn og gi dem en god utdannelse, og til slutt etterlate dem en pen arv hver. Vi har enkefru A. Petersens Statsskatteseddel for Budgetaaret 1893—94, som viser at formuen var på 190 000,— kroner, det var svært mange penger den gang. «Beregnet Indtegt derav Kr. 12 267,—» forstår vi

Navneduk sydd av den 10-årige unge dame i 1807, det året faren døde:

ELSE ANDREA BEILEGAARD FØD DEN 20 JANU/1796

Else Andrea var imidlertid født 19. januar 1797. Kronen over noen initialer betyr Kgl. Embedsmand. I øverste rekkes initialer: NB/GMB, altså: foreldrenes, flankert av besteforeldrenes: CB/EB, til venstre, og AS/AN til høyre. De øvrige er ikke identifisert. Duken var i bruk til oppvask da L. Sev. Petersen reddet den. (Tilhører Else Beylegaard Albrecht-Carrié, 1974.)

bedre størrelsen av når vi vet at Kr. 2 000,— var en normal inntekt den gang for en mann med akademisk utdannelse.

Det ble i 1883 opprettet N. B. Petersen og hustrus legat, og legatet er fortsatt i virksomhet. Kapitalen kr. 1 500,—, senere forhøyet til kr. 3 000,— er kanskje beskjeden etter nåtidens målestokk, men det var meget den gang, og det som er enda viktigere var tanken bak legatet.

Gjennom ekteskapet i 1865 med Adelheid Margrethe ble Niels Beylegaard Petersen knyttet til familien Skougaard, som levde i Langesund i flere generasjoner. Den første Skougaard i Norge, Lorentz Severin, kom som tolder fra Bornholm til Farsund, hvor han ble inngiftet i familien Lund. Adelheid Margrethe Petersens far, Jonas Eilertsen Lund Skougaard, og hennes mor, Sara Helene Lund Skougaard flyttet med sin store barneflokk til Langesund i 1853/54. Vi siterer fra den foran nevnte bok «Sara Helene Skougaard — Til Hendes Minde» s. 25:

«Bedstefar maatte reise iforveien for at overta stillingen, og først sommeren efter hentet han Bedstemor og barnene. Reisen til Langesund med alle de smaa barn skulde efter bestemmelsen foregaa indenskjærs og lempelig; men vinden var for god til at en sjømand kunde motstaa den, og for strykende bør seilte

Trælasthandler og Skibsreder Niels Beylegaard Petersen og Madame Adelheid Margrethe Petersen f. Skougaard. Han stående, i flosshatt, hun sittende midt på bildet, i kysehatt. Tatt ut av et stort gruppebilde, stedet ukjent, men kanskje fra et møte om tømmerhandel et sted i Telemark.

de korteste veien ute i aapne sjøen. Det fik ikke hjelpe, om kvinder og barn blev sjøsyke.»

Signe Høy-Petersen har fortalt at Ovidia Wright sto i vinduet i det som i dag er kommunegården og så Madam Sara Helene vaske barna etter sjøsyken, ett ad gangen, før de ble sloppet i land fra jakten som hadde brakt dem rundt kysten fra Egvaag.

Forfatterinnen Karen Sundt, som var niece av Eilert Sundt, forteller om en tur til Elvik, sannsynligvis i 1866:

— Det var en fin midtsommersøndag for mange år siden. Fars kollega og slektning, tollbetjent Jonas Skougaard, arrangerte en båttur til Elvig. Vi skulle seile utover i den store tollbodbåten. Det var Skougaard med familie og noen venner, deriblant jeg. Slike lystturer fant ikke ofte sted den gang.

Vi reiste ut tidlig om morgenen før solgangsvinden kom. For en passende vind fra nord, seilte vi ut sundet og rundet Tangenodden. Så videre over Rognsfjorden. Det var et vidunderlig vær og Fugløyen og fastlandet i øst og Jomfruland og Stråholmen og fastlandet i vest lå som et Fata Morgana i sol og blankt hav.

Elvig ligger mellom Langesund og Kragerø ved en vik der skjærer inn fra Skagerak. Det er Rognsfjorden, oppkalt etter gården med dette navn. På den tid var det gårdbruker Per Elvig som hadde eiendommen Elvig. Han var en av de største gårdbrukere på den kant. Det hørte stor bjørkeskog til Elvig, Per Elvig hadde leveranse av bjørkeved til tollboden og enkelte familier i Langesund.

*Adelheid Margrethe Petersen, 1869
å dømme etter barnas alder: Jacob
ca. 5, Jonas ca. 3 og Elise ca. 1.*

Derfor var min far og Skougaard blitt godt kjent med ham. Per Elvig var en av datidens velstandsbønder. Han var en ansett mann og levde som storbonde på sin gård i Bamble prestegjeld.

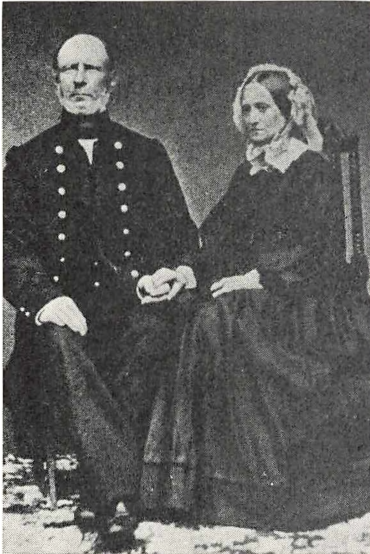
Vi var ventet til Elvig denne søndag. Stuen var fjelget som til helg. Ovnsroen pyntet med bjørkeløv, og finhakkert brisk strødd utover det hvitskurte gulv. Kaffekjelen kom snart over. Bord og stoler ble flyttet ut på tunet. Fru Skougaard hjalp til med å dekke bordet og vi lot oss maten smake.

Da det led utover dagen kom Skougaards svigersønn, trelasthandler N. B. Petersen og hustru over fra Langesund og sluttet seg til vårt selskap. På gressbakken nød vi senere middagsmåltid, bestående av en varm rett og tykke melkeringer.

Sent på kvelden reiste vi tilbake til Langesund. Nå var Rognsfjorden ikke lenger blid og vennlig. Det hadde blåst opp fra sydvest og det ble en frisk seilas til Langesund. Jeg var redd og ble ertet av Skougaard som ikke kunne forstå at en sjømannsdatter var redd når vi hadde tollrøierter med oss i båten.

Det var nedgangstider i 1852 da Jonas Eilertsen Lund Skougaard tok ansettelse i tollvesenet for å ha noe fast på landjorden etter en usikker tilværelse som skipskaptein. Det var utvilsomt at inntektene var små. Den eldste sønnen, Lorentz Severin Skougaard, Adelheid Margrethes bror, ble allerede som elleveåring sendt til sin barnløse morbror Herman Schrøder Lund, kjøpmann og norsk konsul i Memel. Vel kjent er historien om hvordan den unge Lorentz

Toldbetjent Jonas Eilertsen Lund Skougaard og Sara Helene Skougaard, 1869.

Severin fant at han måtte gi opp handelen og ofre seg for musikken, og det inntrykk dette gjorde hos foreldrene hjemme. Han studerte med de mest berømte lærere og utdannet seg til musiker og sanger. Hans kunstnernavn var Severini eller L. Skougaard Severini, og han opptrådte bl.a. sammen med Jenny Lind. I de senere år var han en meget anerkjent sangpedagog i New York.

Gjennom musikken, på en av sine første reiser, traff Lorentz Severin Alfred Corning Clark, sønn av Edward Clark, som grunnla Singer Sewing Machine Co. I mange år reiste de sammen på sommerbesøk til Langesund. Første gang i 1869. Clark, som var en meget rik mann, forærte bl.a. Langesund eget vannverk, og selv om det riktignok sies at han fikk bygget vannverket for å få sin vanlige morgendusj, så minnes denne store gave med en støtte midt på torvet med følgende innskrift:

Til varigt Minde om Moderen Sara Skougaard og Sønnen Severin Skougaard lod i Aaret 1893 en Ven af dem og deres Fødeland Vandværk udvirke til Brug for Langesunds Indvaanere.

Lorentz Severin Skougaard døde i 1885, men også etter hans død opprettholdt Clark forbindelsen med Langesund og Skougaards. Han lot for eksempel en protesjé av seg, den ganske unge amerikanske billedhugger George Grey

Den unge Niels B. Petersen, ca. 1865. Ambrotypi, d.v.s. negativ på glass med sort bakgrunn. Denne teknikk ble brukt i tiden 1865 til 1870. Hos Katharina Pran.

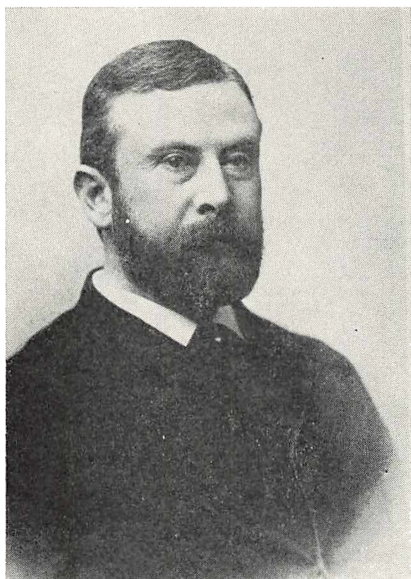
Barnard f. 1868 d. 1938, lage en byste av Sara Helene Skougaard, og gravmonumentet over Severini.

En annen av Lorentz Severin Skougaards venner var Sophus Madsen fra København, som testamenterte sin formue til familien Petersen.

Sara Helene Skougaard levet til hun var nærmere 100 år. Hun var meget slektskjer, og ble det selvfølgelig midtpunkt i familien. Etter at alle barna var reist hjemmefra, vendte Adelheid Margrethe Petersen tilbake til Langesund for å stelle sin mor, men døde i Langesund 23. november 1899, mens moren overlevde henne i 10 år.

Som tidligere fortalt, reiste Peter Andreas Petersen, Niels Beylegaard Petersen's eldre bror, til Amerika ca. 1884. Han var gift med Live Johanne «Hanne» Jensen Gumø, som døde i 1870. Av et brev fra 1891 til overlege L. Severin Petersen fremgår det at han var forretningsmann i Webster i Syd-Dakota. Han solgte jernvarer, jordbruksredskaper osv. Han hadde tre barn:

Jens Peterson, 1863—1915, kom tilbake til Norge og grunnla det firma som i dag er Apotekernes Felleskjøp. Av hans barn var to sønner profesjonelle tennisspillere, og en datter Livian, var ansatt i Norges Brannkasse. Dagmar var gift med direktør J. Mürer i Nordisk Aluminium Compani, og Norja med Fredrik Mürer i San Francisco.

*Alfred Corning Clark.
Sønn av Edward Clark, som startet Singer Sewing Machine Company. Meget rik, beskjeden og godgjørende. Kom nesten hver sommer med Lorentz Severin Skougaard til Langesund, første gang sommeren 1869. Turen beskrevet i hans bok på norsk, «Gamle Norge». Alfred Corning Clark fortsatte å komme til Langesund etter at L. S. Skougaard døde i 1885. Han snakket og skrev flytende norsk. Sønnene, særlig Stephen C. Clark, var kunstsamlere, Stephen Clarks Picasso-samling finnes i New York.*

Jacob Peterson, 1861—1925, var gift med Marie Ekren fra Molde, en skolevenninne av Aagot Rosenquist, gift med oberst Jonas Petersen. Det har vært nær kontakt med hans datter Mamie Peterson Burt, i Minnesota.

Kirsten Elise Peterson, 1867—1940, var gift med Dr. Baumann i Chicago.

Niels Beylegaard Petersens søster Karen Alette Petersen var ugift og fulgte familien som tante Karen. Hun levde sine siste år i et hjem i Urtegaten i Oslo. Niels Beylegaard Petersen, Adelheid Margrethe Petersen og tante Karen er gravlagt på Langesund kirkegård, like til venstre, innenfor jernporten. På denne kirkegård står også et imponerende minnesmerke i støpt jern over Søkaptein Holm, best kjent som fører av «Najaden» ved Lyngør. Over familien Skougaard er det flere vakre minnesmerker, først og fremst, Barnards gravmonument for Lorentz Severin Skougaard (Severini).

Adelheid Margrethes søsken i Skougaard-familien — foruten sangeren Severini — var:

Jonas Lund Skougaard, død på sjøen 1863. Bror og søster stod hverandre meget nær.

Henrik Sofus Skougaard, gift med Henny Feinholz (tante Enny), dansk konsul i Memel, overtok forretning og gjestfrihet etter sin onkel Herman Schrøder Lund.

Johan Christian Skougaard, veidirektør, forfatter av fransk-norsk ordbok. Gift tre ganger, med Helga Berg, Angélique Worsøe og Caroline Reymert.

N. B. Petersens to søsken:

Peter Andreas Petersen, en avholdt farbror, utvandret med to sønner og en datter til U.S.A. Driftig forretningsmann i Webster, South Dakota.

Søsteren Karen fulgte familien i alle år.

Herman Bendict Graff Skougaard, skipsreder i Langesund og byens ordfører i mange år. Gift med Gunhilde Hennem. Av deres barn kan nevnes skipsreder L. Severin Skougaard, som forærte Langøen til Langesunds befolkning, og høyesterettsadvokat Jonas Eilertsen Lund Skougaard, den berømte boksamler.

Jens Christian Skougaard, ingeniør, privatsekretær for Clark. Gift med Lydia Berentine Lund. Det var Jens som bodde på Langøen.

Laurentze, gift med Carl Anton Høy.

Hvis man kommer til Langesund er det flere ting etter familien man bør finne fram til:

Wrighte-gården, som ligger i Tordenskjoldsgate, like ved torvet. Den eies nå av Langesund Verft.

«Fattig-kassa» som sto utenfor Wrighte-gården. Originalen står nå inne i kommunegården

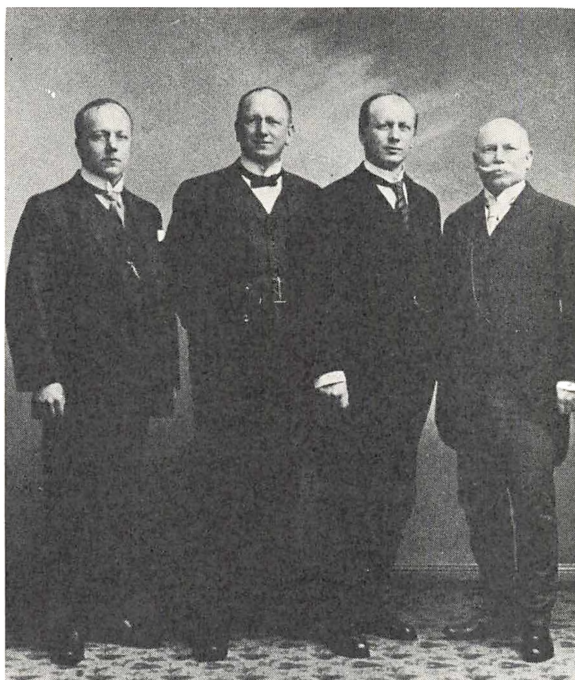
*Fire generasjoner, sommeren 1899, på trappen i Lange-
sund. Adelheid Storsteen på fanget til Elise Storsteen. Sara
Helene Skougaard og Adelheid Margrethe Petersen.*

Minnestøtten på torvet over Sara Helene Skougaard.

Gamlehjemmet. Clarks Minde. Her finnes Barnard's marmorbyste av Severini.

«Petter Nilsens hus under fjellet» som ligger ved siden av den gamle apotekergården. Her bodde vår tippoldefar Niels Christensen Beylegaard en tid med kone og barn. Han førte skip for Blehr på Stathelle, og døde i Trieste i august 1807, mens skipet lå der. Hans kone Gjertrud Margrethe Andersdatter Svendsen var fra Portør og flyttet tilbake dit. Senere bodde familien Skougaards slektninger fra Farsund i dette huset.

En tur over til Langøya kan bli en opplevelse. Er dere heldige finner dere kanskje et eksemplar av den berømte flueblomsten, som finnes der, men den er fredet og må ikke plukkes.

*De fire brødre Petersen, ca. 1925. Fra venstre:
Nils, Peter, Severin og Jonas.
Deres efterkommere har tatt slektsnavnet*

PRAN

Etter navneloven av 1917 ble det vanlig, og populært, å endre navn som endte på -sen, og våre fedre ville også forsøke å lage et slektsnavn for oss, et som kunne skille oss ut fra alle andre Pettersener, men ikke minst samle oss. Navnet måtte begynne på «p» på grunn av navnesølv, og det måtte dertil helst ha tilknytning til Langesund eller Skougaard. Det kom inn en mengde forslag, og man minnes med gru slike navn som Pegård, Pelang, Petsund, Petser, ja til og med På og Peer. Ingen forslag vant alminnelig tilslutning, tvert imot, forslagene ble kilde til kraftige meningsutvekslinger, karakteristisk nok for vår slekt.

Vi må derfor takke Sigvardt A. R. Pran for at han fant fram til det nye slektsnavn. Da han kom hjem fra et opphold i Paris bestemte han seg for å forandre navn, og bevilling til å anta navnet Pran ble gitt 19. juli 1926. Han inviterte sine slektninger til også å skifte navn, og Arne Pran var den første som tok imot tilbudet. Senere fulgte vi andre etter, nesten alle sammen. Det ble opplyst at navnet hverken hadde tilknytning til person eller sted, men det

Deler av kaffeservice i mønstret Sachsisk Blomst som ble fabrikkert av Den Kongelige Porcelains-fabrik fra før 1780 til 1911. Dette kaffestell er fra de første ti år av fabrikkens produksjon, altså ca. 1785. Vi vet ikke når og hvordan det kom til Farsund, men det var livlig handel med København. Etter Sara Helene Skougaards død i 1910 ble det delt mellom to kusiner med navnet Sara Helene, Sara Anker og Sara Weedon. (En halvdel tilhører Kaye Weedon, 1974.)

nevnes at det senere er bragt på det rene at Pran er en hederstittel i India. På kartet finnes det en liten by som heter Pran, noe syd for Bangkok.

Det ville glede oss om dette som her er fortalt om slekten, skulle inspirere til fortsatte studier, og et godt råd da er å starte videre granskning med et besøk hos Kaye Weedon, som sitter inne med omfattende samlinger og notater.

Vi har lagt særlig vekt på å ta med rikholdig, utvalgt billedstoff med forklarende tekster. De yngre generasjoner vil på denne måten forhåpentlig få øynene opp for tradisjonene som knytter seg til arvegods. En annen lærdom er følgende: Redaktørens generasjon vil om noen år være helt borte, i dag er alderen for mange av oss, omtrent som for Jonas og Severin Petersen, den gang de ble mildt presset til å skrive sine erindringer. Allikevel — hvor mange ganger har vi ikke ønsket at vi i dag hadde kunnet spørre de bortgangne om dette og hint i teksten.

Tallerken, antagelig fra 1796. Arvegods efter Nils Christensen Beylegaard og hustru Gjertrud Margrethe Andersdatter Svendsen, med ekteparets initialer. 1974 hos Anne Lise Walnum.

De åtte barna i Langesund var:

1. Jacob, døde som ung i Christiania.
2. Jonas, oberst, gift med Aagot Rosenquist.
3. Elise, gift med sogneprest Kristian Storsteen.
4. Severin, overlege, gift med Ingrid Olsen.
5. Peter, byingeniør, gift med Helga Bay.
6. Sara, forfatter, gift med sproglærer Walter Weedon.
7. Nils, høyesterettsadvokat, gift med Amy Anker.
8. Adelheid, gift med overlege Einar Berle.

Den slektsoversikt vi bringer her, er delt opp i åtte slektsgrener, med numre fra 1 til 8, etter listen ovenfor. Barn etter hovedpersonen i hver slektsgren er tilsvarende nummerert med 1, 2, 3 osv. og deres barn igjen, og barnebarn er likeledes nummerert, med tall fra 1 og oppover.

Oversikten er ajourført, og avsluttet, høsten 1974.

Kaye Weedon

Arne Pran

Jens Pran

Det store søsken- og familiemøte hos Aagot og Jonas Petersen på Hønefoss i anledning av hans 50-års dag, 19/2-1917:

Bak: Karl Petersen, Sigvardt Pran, Helga Petersen, Einar Berle, Amy Petersen, Peter Petersen. Foran: Adelheid Christensen, Kristian Storsteen, Elise Storsteen, Ivar Berle, Jonas Petersen, Sara Helene Weedon.

Bak: Peter Petersen, Adelheid Berle, L. Severin Petersen, Walter Weedon, Niels Petersen, Ragnhild Storsteen, Nils A. Petersen, Aage Pran. Foran: Jonas Petersen, Sara Helene Weedon, Aagot Petersen, Kella Petersen, Tullik Dietrich, Ingrid Petersen.

Allerede i Norges kongesagaer fra 1150 finner vi omtalt Slaattenes, på hvis grunn byen Langesund ble bygget. Havnen Langesund har vært kjent meget lenge. «in portu langesunde in norwey» står det i et brev i 1399 fra kong Henry IV til admiralen i Yarmouth. Med tiden ble stedet en meget viktig utskipningshavn for trelast. Navnet kommer av det lange smale sundet mellom fastlandet og Langøen. Hverken N. B. Petersen eller hans hustru Adelheid Margrethe var født i Langesund; men alle barna var født der og Langesund er blitt hjembyen for Petersen-Pran familien.

Brev fra oberst Jonas Petersen:

Drøbak 20. Desember 1939.

Kjære Kaye

Det er et Aar siden, Du gjorde i Stand min Lanterna magica, og da bad Du mig skrive til Dig med lidt Oplysninger om min Fader. Det har hvilet paa min Samvittighed, at jeg ikke tidligere har opfyldt Dit Ønske; men jeg har i Grunden saa lidet at berette udover, hvad jeg omtalte paa Festen paa Moders 100-Aarsdag.

Fader kom jo fra et meget beskjedent Hjem — Bestefader Skipper paa en Brig døde jo i en noksaa tidlig Alder. Jeg hørte aldrig noget om Faders

Skoleuddannelse. Den har vel ikke været saa rar; men Fader var jo meget vel udrustet, saa han har nok let tilegnet sig de Kundskaper, som hans Skole kunde byde ham. Som ung kom han jo til handelen. Stod vistnok i Butik hos Biørn i Kragerø, senere paa Kontor ved Trælastforretninger i Skiensfjorden. Jeg ved ikke, om det var paa et eller flere Kontorer. Jeg tror i al Fald, Fader var en Tid i Brevik, Jeg antager, det var omkring 1860, at han etablerede sig i Langesund med sin Trælasttomt paa Skarpenord, 10—15 minutters Vei fra Torvet i Langesund. Hans Forretning bestod i Udskibning av Tømmer til England og Holland. Tømmeret noget tilhugget paa Siderne, men ikke yderligere forædlet. Hans Tømmermerke (det Merke som slaaes paa Tømmeret, før det kastes i Vasdraget) var en regulær 6-Kant. I Tidens Løb havde Fader en del Skibe, tildels indkjøbt for at kunde benyttes i Forbindelse med Trælast-Exporten. Det Skib jeg husker bedst, var «Laurence» indkjøbt fra Frankrige, en udmerket Seiler. Det tjente sig op i Løbet av 16 maaneder. Men voldte senere Fader mange Bekymringer, da det maatte repareres. Reparationen gjordes meget grundig. Skibet blev paa det nærmeste helt nyt. Det laa ved Skibsværftet i 1 a 2 Aar og kostede naturligvis Fader mange Penge. Han var ofte ud af det for den Reparation. Senere seilte Skibet noksaa heldig. Det forliste den Sommeren, Fader døde, 1882 nede paa Mexiko-Kysten, hvorhen det var befragtet for at hente Mahogany til Europa. Fader fik ikke vide om Forliset. Det fandt Sted efter Faders Død. Skibet var assurert. Fader tog sig altfor nær af Modbør i Forretninger. Det var ondt for ham selv og naturligvis ondt for Moder. Den bedste Tid i hans Forretning var vistnok omkring 1870 ved Handel med Holland. De hollandske Skibe (Kof) kom og hentede de hollandske Bjælker — noksaa korte og tykke Bjælker — de betalte vistnok kontant. I ethvert Fald var det greie Forretninger. Denne Handel gik efterhaanden tilbage, saaledes at i Slutningen av 70-aarene reiste Fader selv ned til Holland for at sælge. Sommeren 1880 tog Fader Jacob og mig med sig paa en saadan Tur — min første Udenlandsreise. Vi reiste over Kristiansand, Fredrikshavn — Hamburg til Nord-Holland.

8. Januar 1940.

Det blev ikke mere af med min Skrivning før Jul. Du undskylder forhaabentlig, at jeg ikke skriver om det, som allerede er skrevet. At kopiere, hvad jeg selv har skrevet, synes jeg, er noget af det kjedeligste, jeg kan gjøre.

Først og fremst: Godt Nytaar. Haaber alt staar bra til. Tante og jeg har det godt, omend Tante i December var syg — Hjertekrampe. Nu er hun noksaa kjæk, feiler intet, men lidt træt og svag.

I Faders Tid, tror jeg ikke, det var saa almindelig som nu, at Fædrene stelte meget med og tog sig af Børnene. Fader var dog meget snil og god mod

os, men jeg kan aldrig huske at han deltog med os i vore Adspredelser. Det eneste var, at han lærte os at seile, og vi var med ham for at fiske med Slug, som dengang var et noksaa nyt og i Langesund lidet brugt Fiskeredskab. Særlig som ganske liden fulgte jeg Fader op til Skarpnord (Trælastpladsen). Jeg var saa liden, at Fader ofte bar mig en stor Del af Veien. Da vi sluttede paa Skolen og fik Martha Beylegaard (senere Fru Coll) som Lærerinde i Hjemmet, tog Fader sig i høi Grad af vort Skolearbeide. Han var ingen særlig taalmodig Lærer, men utrættelig, og vi lærte særdeles meget af ham. Han morede sig med at løse matematiske Opgaver, arbeidede meget med vaar Tysk, og da Jacob begynte at læse Latin hos Presten Riiser, begyndte ogsaa Fader saa smaat paa Latinen. (Jacob var en Tid hjemme fra Skolen i Skien paa Gr. af Sygdom). Fader interesserede sig meget for Skolevæsenet, han opnaaede dog ikke at faa nogen Forbedring af Skoleforholdene i Langesund. Hans Medborgere syntes vel, det var bra, som det var. Fader og Moder omgikkes ikke mange i Langesund. Han stod i det Heletaget - i den Tid jeg kan erindre - ikke paa nogen særlig fortrolig Fod med sine Medborgere i Langesund. En Sag, Far i lange Tider havde gaaende med sin Nabo, Lassen, forbedret heller ikke Vennskabsforholdene. Lassen og Knoph vilde have Ret at bygge Brygge ud forbi Faders Eiendom, men det bestred Fader.

At Fader var en af de faa, som havde slaaet sig op i Langesund, kunne vel ogsaa afstedkomme Misundelse.

Fader var alt andet end frisk. Led tildels af en meget sterk Hovedpine med Svimmelhed. Giktisk var han ogsaa tildels i de senere Aar. Han var saaledes et aar i Sandefjord.

Fader døde af Koldbrand i Lungene. Han blev syg i Kragerø under et Besøg hos sin Broder - Onkel Andreas. Sygdommen gik først for at være Vand i Lungene. Som meget syg kom han hjem til Langesund. Han havde et svært Sygeleie. Moder pleiede ham med den største Omsorg saavel i Kragerø som i Langesund. En af Faders sidste Ord til mig var: «Hold dig til Jesus.»

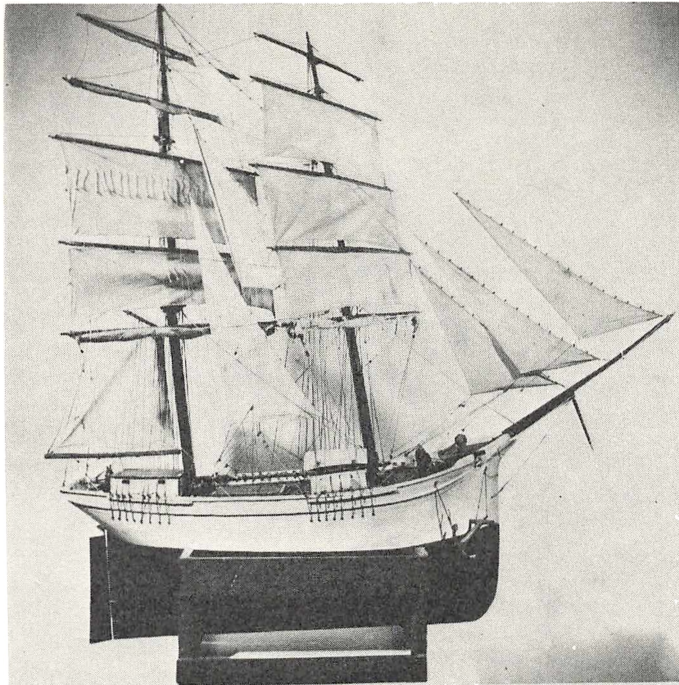
Fader og Moder havde begge for Øie, at vi Børn skulde have den Uddannelse vi ønskede. Han efterlod sig saavidt stor Formue at Moder ingen Bekumringer havde i økonomisk Henseende.

Til Trods for sin ringe Skoleuddannelse var Fader en Mester i Regning og korresponderte og talte til Forretnings Brug Engelsk, Hollandsk og Tysk. Imorgen, den 9de Januar, er det hans Fødselsdag.

Hav det godt. Jeg haaber, Du finder litt af Interesse i, hvad jeg har skrevet. Tante Elise er nok flinkere, hvad angaar Familien, end jeg.

Hjerteligste Hilsener til Dig og Dulten fra Tante Aagot og Din hengivne

Onkel Jonas.

Jonas Petersen var en meget dyktig hobbyssnekker. Han laget blant annet to skutemodeller, først «Aagot af Molde» og senere «Aagot af Langesund». Det er den siste vi ser her. Begge sies å være kopier av farens bark «Respit». Hos Åge Jonas Pran, 1974.

Faksimile av brev fra N.B.P. til sønnene til Jacob og Jonas: På de følgende to sider ser vi eksempel på Niels Beylegaard Petersens håndskrift. Han skrev ofte til dem mens de gikk på skole i Skien. For å tyde teksten må man nok ha noe kjennskap til gotisk skrift.

Lansdown den 3 Februar 1882
Min kære Jacob og Jonas

Det var os blyndes frinde og for under
vort nye forfætt, og is den nye blyndes for
Kobens. Der gælder mig is Glæde for den
afsluttet, og vil jeg tale for alle for
anden og alle andre for afsluttet, de der
rest af dem i den afsluttet alle vil for det;
alle for vil for den blyndes for den
for det for den blyndes for det

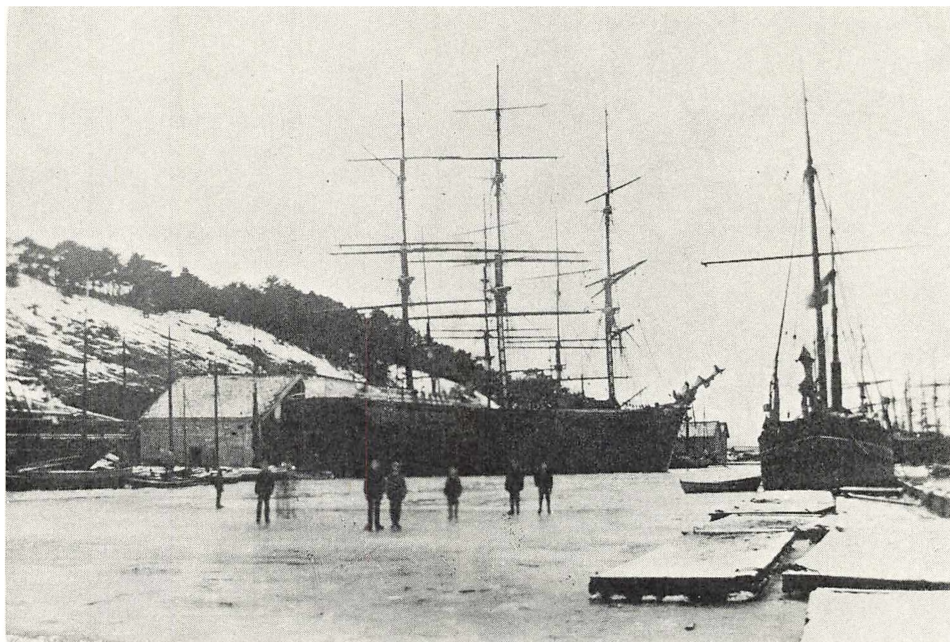
Jeg har været den 24 af 14 den af
Jonas den 3 af 12. Der er is blyndes,
og vil den nye for Jacob det nye vil,
for den for for den af 14 den, 14 den
for den. Historien og blyndes den vil
for den; men den for det for den
for den for den. Der for den af den
men for den, de is den den den den
for den den for den. Men den af den
vil is den vil for den; men den for den
is for den og den den den den, men
den vil. Jeg vil vil for, is den for den

Det den 10de - faar den gode mig en bescid
af den Dødsbrev, og juster jeg vilde det var
meget kære, som var for mig og alle gode
Guds vord for alle Guds og nu bescid
Guds. Guds vord for alle Guds og nu bescid
den som alle.

Med venlig Hilsen fra os alle forstod
jeg for alle Guds vord
N.B. Petersen

Lindene som en Mand, vil den
meget vel. Den gode Guds sig
en dag vil mig for alle, ligesom
Guds vord; men den som
just for alle mig og alle,
som just Guds vord og for alle
meget Guds vord - for den Guds vord
meget Guds, men den Guds vord
Examen, Hovedet mig og alle Guds vord.
Guds vord

Dette vinterbildet fra Kongshavn i Langesund med gamle treskuter i opplag, kan være en passende innledning til L. Severin Petersens minner fra barneårene. Verkstedets brygge er til høyre. N. B. Petersens trelastlager på Skarpenord lå like bak den største skuten.

De håndskrevne erindringer vi har fra overlege L. Severin Petersen, imponerer både ved våkenheten hos den unge gutten og ved hukommelsen hos den gamle mann:

Det første klare bilde jeg har av far er fra den natt da Sara blev født. Som jeg nu forstår må det dengang ha gjeldt mors liv. Sannsynligvis holdt hun på å blø. Far gikk gjennom vort soveværelse, og jeg satt uforstående og antagelig forskremt i sengen.

De andre situasjonene, om hvordan far var når noen var syke, gjentok sig hver gang Jakob hadde sine epileptiske anfall. Far var da ofte nærmest fortvilet. Han var svært redd for os, når vi var syke, spurte stadig etter os og hjalp os så godt som han kunde. Doktoren var jo langt borte.

Der stod ingen redsel av far, men nok en stor respekt. «Redd for ham» kan jeg ikke huske jeg noen gang var.

Såvidt jeg kan forstå likte han godt å ha barnene om sig. Han deltok vistnok ikke i vore vanlige leker uten forsåvidt som han av og til drev lett gymnastik med os o.v.s. bar os på skuldrene, lot os gjøre kolbøtte i armene og lignende. Derimot var han meget interessert i spil og tildels også i mekanikk. Han kunde delta i damspill og beleiringsspill og også i slike spil hvor man bare kaster terninger. Særlig husker jeg en spil om polarreise - det var netop i Nordenskiöld- og Franklin-ekspedisjonens dage.

En vinter spillet han mange aftener på rad historiske firkort med os så lenge indtil vi alle kunde alle de historiske navn utenat. Av og til moret han sig med «å fuske» f.ex. i dam, hvor han pludselig fjernet en av vore brikker for å se hvordan vi tok det. Nogen gang så jeg forbauset på ham og da var der stor glede både hos ham og mine søsken som stod og så på.

Han hjalp os ihærdig med vore lekser, og var det noget som vi ikke kunde klare hjalp han os ofte i timevis med forståelse.

Han ga mig engang et råd som jeg ikke fulgte, men som jeg endnu husker. Det gjaldt en stil om at «gælne hunde får revet skind». Han sa: Gå over til Jørg Hansen (det var den eneste som hadde et konversationsleksikon) og læs om gale hunde. Gid mine norsklærere senere hadde innprentet mig denne grunnsetning istedenfor å bibringe mig den mening at man skulde skrive norske stiler ut av sin egen innlevningsevne og helst med poetisk sving.

Far synes å ha vært meget interessert i fysikk og matematik. Jeg erindrer godt en hel eftermiddag da han strevet med å bibringe Jakob og Jonas forståelsen av matematikkens abstraksjoner: legeme, overflate, flate o.lign. Jeg tror det var den eftermiddag som senere gjorde at mor fikk kvalme når nogen snakket matematikk.

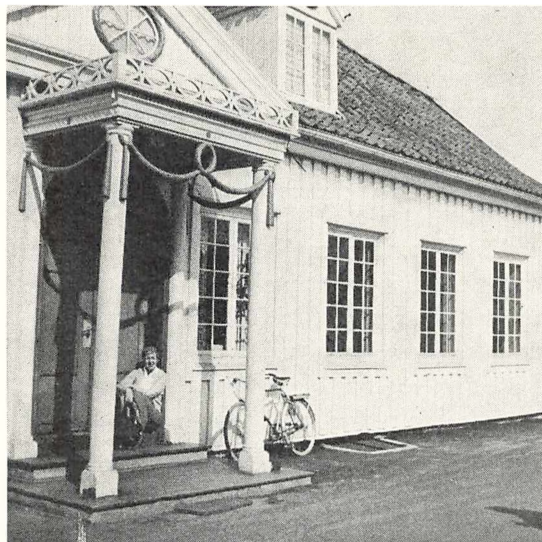
Da Jakob og Jonas begynte at læse fysikk på skolen, var han likeledes meget interessert. En vinter strandet D/S «Memento» borte i Dypingen. Båen heter endnu Mementobåen. Den skulde løftes, hvilket gikk for sig på den måte at der ble brakt tomme parafintønner ind i den. Det alminnelige uttrykk hos folk er jo da at skibet blir lettere. Far førte en lang diskusjon med folk om at skibet blev tyngre. Det var jo i virkeligheten en helt akademisk diskusjon om abstraksjoner, men den viste at han tænkte stringent, selv om hans kunnskaper i fysikk var relativt lite skolemessige.

En annen gang viste han os et lite gassverk! Han laget en lang papirtutt og klippet et hul oppe ved den ene ende. Saa tændte han fyr i den anden ende og viste os at røken ut fra det lille hul kunde brænde. Han tok det løfte at vi ikke måtte gjøre det om igjen alene. Men hvad hjalp løfter like overfor noget så morsomt.

Han var ikke lite sprogmann, dels fordi han var nødt til det som forretningsmann, dels også som rent grammatiker. Vor guvernante, Martha Beylegaaard, som riktignok ikke var mere end 17—18 år gl. måtte undertiden stå for støt

Støtten på torvet i Langesund. De to fettere Mickey og Hans Jørgen Weedon studerer innskriften. Den anonyme «Ven af dem og deres Fødeland», som ga vannverket og reiste støtten, var Alfred Corning Clark.

Den vakre baldakin over inngangsdøren til Wrighte-gården. Tullik Storsteen (Dietrich) tar seg en hvil etter sykkelturen.

i så henseende. Endnu den dag i dag kan jeg erindre diskusjonen om den riktige oversettelse av en periode hos Goethe, hvor det gjaldt å avgjøre hvor hen en adjektivisk apposition skulde henføres.

Da Jakob begyndte å læse latin, erhvervet far sig ikke ubetydelig kjennskap til den latinske grammatiks elementære regler. Jeg fikk svi litt for det senere, da jeg trods et års privatlæsning ikke kunde det gran. (I parentes bemerkes at det ikke var min skyld «kun» privatlæsning betydde i virkeligheten ingenting. Alt hvad jeg kunde i latin lærte jeg mig selv. Riktignok var det ikke stort.)

De de to «store», Jonas og Jacob, begynte på matematikken og kom til ligninger ble far likeledes meget interessert. Han fandt ut at ligningslæren kunde anvendes blandt annet på rentesregning og lignende.

Han tålte godt os barn om sig, også på kontoret, men belærte os aldrig om forretninger — så vidt jeg vet. Jacob var dog meget interessert i kontorarbeide, men jeg tror mest i det teknisk nitide.

Han står i sitt daglige vesen som meget omgjengelig, men kunde av og til ha

anfall av hissighet, og nogle ganger når det var noget kluss med forretningen kunde han være meget dystert. De ganger jeg husker, gjaldt det især når skipperne hadde gjort dumheter. Jeg vet ikke om han var populær, jeg skulde snarere tro at han ikke var hvad man vanlig forstår ved dette ord. Det kunde jo ikke være videre omgangsvener i Langesund. Wright på Slotnes, som engang het «Banen», hørte til en annen klasse — om man vil en finere generation, — og efter sin karakter kunde de to neppe komme til å stå i intimt forhold til hindanden. Christensen på Barfod kunde vel lettere være blitt fortrolig med far, men de omgikkes mig bekjendt lite. Esmark på Ødegaarden (Fagerheim) var likeledes av en annen natur og fra en annen kreds. Han var i det hele noget fjern for hele befolkningen. Poståpneren, Hennum, som i flere år bodde i samme hus som vi, tror jeg han lettest kunde omgås, avbalansert og rolig som denne mann altid var — såvidt jeg kan huske ham. Gundersen var sannsynligvis heller ikke en mann som far kunde slutte sig nærmere til. Jørg. Hansen, vår gjenbo, og far tror jeg i virkeligheten kom ganske godt overens, selv om de formodentlig oftest var i opposition med hverandre.

Med sin svigerfar, Bestefar Skougaard, tror jeg ikke far stod på nogen fortrolig fot. Deres lynne og arbeide lå visst for langt fra hverandre. Bestefar hadde jo sit regelmessige arbeide på toldboden og passet sin dont med precision. Fars forretninger var mere urolige. Det tunge alvorlige vesen hos Bestefar innbød vel neppe heller til større fortrolighet. Jeg kan ikke huske nogen gang at Bestefar stakk indom til os på sin vei til og fra toldboden, skjønt han hver dag passerte vort hus flere ganger. Jeg kan heller ikke huske at far nogengang uten videre tok os med til Bestefar. Om der nogengang har vært rivninger vet jeg intet om, ialfall merket vi barn det aldrig.

Selvfølgelig syntes vi at far var gammel. Han var jo sværbygget med et ikke lite embonpoint og likte vist ikke å bevege seg stort. Jeg har kun en gang set ham løpe, det vakte min største forbauselse. Så har jeg engang set ham klyve over havegjærdet. Det var mig nesten ufattelig. Han hadde - efter hvad tante Karen fortalte - veldannede små føtter og bløte veldannede hender.

Tennene var stygge, men skjultes av det buskede skjegg. De var opbrendt av «skjevann» — efter hvad jeg kan forstå av en tilfeldig ytring fra ham. Han var tidlig skallet, men «diskonterte» ganske bra. Han bar ikke parykk, hvad der igrunden er påfaldende da en liten parykk i årene omkring 1870 i virkeligheten var moderne. Christensens på Barfod hadde parykker og fremfor alt, hadde onkel Severin sin kokette velpleiede småkrøllte parykk. I de siste år far levet frøs han visst på hodet for han begyndte da å bruke kalott om natten.

En av hans mest karakteristiske stillinger var å sitte i hjørnet av en sofa som stod i et værelsehjørne. I kroken i veggen kom der da efterhånden en mørk flekk efter håret. Der sat han lange stunder om aftenen. Tidligere gikk han ofte op og ned på gulvet.

I sin tid spillet han ikke så lite kort, men der må være hendt et eller annet, for i de siste år av sit liv rørte han ikke kort. Han hadde spillet litt sjakk, men jeg kan bare huske en eneste gang å ha sett ham spille sjakk.

Jeg har bare set ham danse en eneste gang. Jeg tror det var omkring den tid tante Laurentze giftet sig. Fra en av mine tanter (tante Anna) faldt der da den ytring at han nok hadde været en flink danser «i sin ungdom». En mann på 45—50 år var den gang gammel.

Såvidt jeg kan forstå må han ha været flink til å samtale. Ialfall kan jeg ikke huske at samtalen gikk i stå når han var tilstede.

Han drakk hverken vin eller øl til daglig, og tok sig ytterst sjelden en dram. Motsatt, efter min barndoms erindring om Bestefar, som efter gamle menns skikk visstnok betraktet en dram til formiddagsmaten som en nødvendighet.

Far må ha følt sig syk mange ganger. Han var kanskje litt hypokonder. Han hadde stadig en lysegul medicin som han drakk. Jeg har forsket efter hvad det var for noget. Hvis det var hjertemedicin - digitalis - som jeg har mistanke om, så har jeg sluppet heldig fra det, da jeg ofte smakte på fars medicin.

Hans siste sygdom tyder kanskje på at han hadde en hjertefeil. Efter sykehistorien har det visstnok vært en lungeblodpropp med senere koldbrand i lungen.

En tid hadde han rheumatiske smerter, som han forsøkte at påvirke med en galvanisk kjede — om den var selvlaget vet jeg ikke. Den bestod av kobber og sink og skulde dyppes i tynd eddikk, mellem platene lå litt filt. Rester av den hang i lang tid i «medicinskabet».

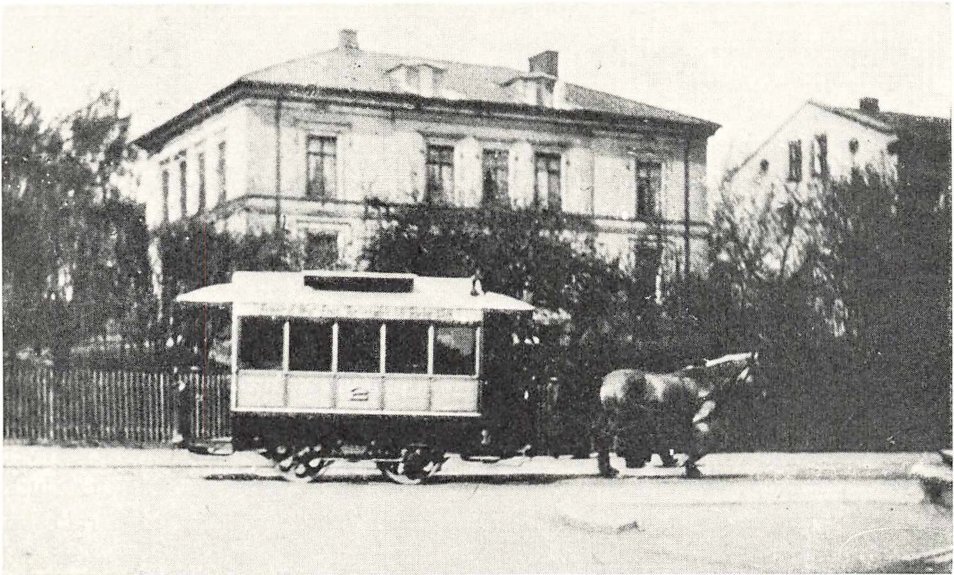
Han kvaksalverte en del efter Raspails lægebok med kamfer og sedativvann. Hans kamferbruk er gått i arv til mig som læge. Sedativvannet har jeg derimot oppgitt.

Han var ganske flink til å erte. Særlig husker jeg en gang i et ute-familie-selskap hos Bestemor (efterat Bestefar var død) hvor han ertet tante Anna, så denne husket det mange år senere.

Forholdet til «Besta» vor Farmor, kan jeg ikke analysere. Jeg tror «Besta» var svært stolt av ham. At det for mor var en svær påkjønning å ha sin svigermor og sin svigerinne, tante Karen, boende så tett innpå sig, er forståelig, og jeg tror heller ikke at mor og «Besta» nogengang kunde komme til forståelse.

Den siste vinter «Besta» levet var far ofte oppe hos hende, og han sørget nok meget over å miste henne, såvidt jeg kan forstå nu.

På sit sykeleie var han alt i alt tålmodig. Han lå mest stille, men fikk lite sove for hoste og antagelig for litt feber. Han tålte godt at jeg satt inn hos ham. Karakteristisk for tiden er at der under hans sykeleie blev målt temperatur en eller to ganger. Jeg måtte avlese termometeret for dr. Paus som jo blev gammel. Temp. var 38,7 (tror jeg) i allefall ikke høyere, og Paus sa: «Det er ikke så farlig høi feber De har.» Men Paus har været godt klar over sygdommens natur. Det

Hestesporvognen svinger om hjørnet Parkveien/Hegdehaugsveien foran professor Monrads have. Kopi av dette bildet — som er et av Peters beste — er i By-museet i Oslo. Siden 1900 står den digre Parkgården her. Sammenlign dette bildet med tegningen av Diriks.

fremgikk derav at da der begynde ildeluktende opkast, så sa han: «Er det kommet nu?»

Han blev passet av mor dag og natt, og likte vist ikke nogen annen om sig. Onkel Andreas som ikke sjelden besøkte os i den tid far lå syk, fortalte at når han (onkel) hadde lagt putene riktig, så sa far: «Tak bror», men hvis de ikke lå ganske riktig sa han: «Tak Andreas».

Far var meget glad i å seile i kogg og var vistnok av naturen en uvorren seiler. Fiske var han visst mindre glad i undtagen i å fiske med sluk. Han eiet et jaktgevær, og der har nok været litt jakt i Langesund, men ubetydelig. Han har været medlem av skytterforeningen, men var ikke medlem av de politisk innstillede skytterlag.

Politisk var han vistnok på bunden sterkt venstrebetonet. Hans ungdoms (venn?) Halvor Bentzen var jo en ivrig politiker, og et par ganger var han i vort hus til en livlig middag, som forresten var mors fortvilelse fordi Bentzen sølte så til i sin ivrige tale.

Oprindelig røkte far tobakk, langpipe og snadde og skrå. Så holdt han op i flere år, antagelig av helbredshensyn, men begynte sit sidste leveår å tygge

tobakk, men han begynte ikke å røke igjen. En tid røkte han også snadde. Hans merskumssnadde, utskåret, med bilde av en sittende jeger, tilhører Severin.

Jeg kan ikke huske at jeg noen gang så far beskjeftige seg med håndverk, men han var visst allikevel nokså netthendt, når han av og til brukte kniv. Jeg har aldri set ham slå i en spiker. Hvis han noen gang hjalp med å henge opp gardiner, må det ha vært før min tid.

En sommeraften da vi slo ball overrasket han os med å kunne slå en ordentlig ball med sin spaserstok, men det gav også inntrykk av at det var en kraftanstrengelse. Når han gjorde slike «tak» fikk han gjerne en eiendommelig mine, på en gang determinert og litt triumferende.

I tidligere år barberte han seg, kan jeg huske, men jeg husker ham allikevel aldri uten det buskede skjegg med den eiendommelig avkuttete bart.

Hans yndlingsstilling om aftenen har jeg visst alt nevnt. Han var hissig og opfarende, men ikke langsint — iallfall ikke hjemme. Om han var modig vet jeg ikke. Det meste jeg husker i den retning var at han engang nevnte at en slusk kom inn i gangen, og at han da stolte på at han hadde pokeren til å rake opp i ovnen med. Vi kaldte den nok ikke poker dengang.

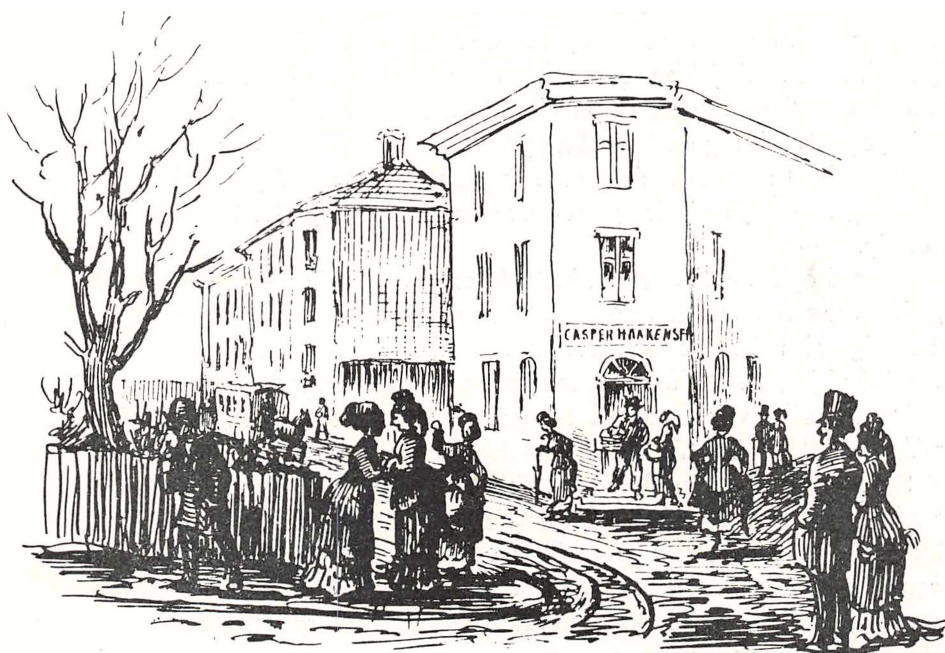
Han ble nervøs når noget ekstra skulde gjøres. Det lette piano som to mann i virkeligheten lett kunde løfte måtte der engang 4 sterke «hoggere» til og endda en planke fra det ene værelse til det andre.

Han var meget interessert i skoleundervisningen. Han besøkte ofte skolen i undervisningstiden, og gledet seg over det når vi var flinke. Kritik av læreren hjemme hørte jeg aldri. Jeg tror heller ikke noen av os faldt på å klage hjemme over at vi var blitt urettferdig behandlet på skolen. Vi ville neppe fått medhold.

Når mor og han drøftet sine anliggender vet jeg ikke. En eneste gang våknet jeg sent på aften med svære smerter i en ankel (antagelig krampe i en legg). Jeg hørte da far si til mor: «Det er svært hvad barn kan tåle» og da skrek jeg selv i samme øyeblikk. Det må ha vært en eiendommelig protest. Så gjorde far narr av mig fordi smerten ga seg så snart han hadde masert foten og lagt et bind om den. Jeg oppga å gi forklaring, men gikk i mange dager ikke til sengs uten å ha bindet med mig i sengen.

Om han og mor var lykkelig gift? Jeg vet ikke. Sikkert har der en tid vært misstemning, og mor står alltid for mig som alvorlig, selv om jeg vet at hun kunde være munter. Jeg tror nu at Jacobs sykdom kastet en dyp skygge over forholdet mellem dem.

Forholdet til underordnede tror jeg i det hele var godt — efter den tids forhold å dømme. Boligene var visst efter vor mening under all kritik, men når sjefen med kone og 6 barn kunde bo i 2 værelser, så var det ikke å vente at han skulde by sine arbeidere mere. Lønnen var nok også så som så. Dessverre drakk en del av fars arbeidere temmelig kraftig. Da han ble begravet hørte jeg

Hjørnet af Parkveien og Hægdehougsveien.

Tegning av Fyr-Diriks ca. 1880. «Hjørnet af Parkveien og Hægdehougsveien». Gjerdet er professor Monrads havegjerde, Hægdehaugsveien 23. Hestesporvognen sees kommende fra Wergelandsveien, og er utenfor Parkveien 8, d.v.s. de gårdene som sto der før den nåværende hjørnebygning. Ingen hus bortenfor dette hjørnet. Hjørnebygningen mot Hægdehaugsveien står der ennå. (Cappelens Samling.) Sammenlign med bildet side 47.

litt på hans eftermæle da folkene satt og drakk kaffe. Der hørtes ingen mislyd for mine ører.

Han hadde en klar forstand som kunde se forskjellige sider av saken og kom derfor ofte i diskusjoner.

Av familiens kvinner står fra barndomsårene kanskje mor mest tydelig. Det var foruten mor, Besta, tante Karen, Lisa (min barnepike, som hun daglig blev kaldt) hun var hos os i 7 år. Den første av pikene jeg ellers husker var Berentine. Hun lå lenge syk hos os og døde av tyfus. Den neste jeg husker av betydning var Ragnhild, som var hos os i mange år.

Av gårdsgutter hadde vi først og fremst Ola og Gunhild med døtrene Ingeborg og Torbjørg. Senere kom Hans og Ingeborg med et drøs av unger. Ola og Gunhild flyttet senere. Hans med barnene dro sluttelig til Amerika.

Mor hadde nok svært meget å stå i. Angsten for Jacob forlot hende hverken dag eller natt. Huset var stort og barna små. Hun tok ikke svært meget kroppslig med. Hun stod sjelden eller aldrig over grytene, derimot skummet hun alltid fløten av melken og skar op brød. Likeså laget hun desserter med visping og røring og selvfølgelig all julebakning.

Ikke alltid rak tiden til å holde os pene. Vi gikk stadig med lapper både på enden og knærne, men det gjorde alle andre også, og slet klær gjorde vi visst grundig.

Vi stod op kl. ca. 7. Pikene ble vekket kl. 6. Vi skulde på skolen kl. 8. Ikke sjelden var om vinteren vaskebollen frosset, men det syntes vi bare var moro. Merkelig nok må huset ha været ordentlig kallt. Vi hadde en nydelse som våre barn ikke kjenner. Det å høre det dure i ovnen om morgenen.

Middag fikk vi gjerne ved 1-tiden, sjelden så sent som halv to, kaffe med småbrød kl. halvfire, aftensmat kl. halvotte. I seng var vi vanligvis kl. 9.

Selskapeligheten var ikke stor. For barnene var der vanligvis en gang årlig et selskap. Mest barneselskapelighet var det vel hos Christensens på Barfod og Esmarcks på Ødegaarden (Fagerheim). Hjemme hos os kan jeg sjelden erindre barneselskaper i større stil. Mest interessant er kanskje et stort selskap for barn av alle aldre, som vi holdt den nest ? siste sommer vi bodde i Langesund (1882 ?). Det var om sommeren og var en stor fest.

Ikke sjelden var dog nogen av os ute og spiste aftens eller middag hos andre. Jeg for min del var sjelden ute på den måte. Elise var vel den som oftest hadde denne glede. Der var en eiendommelig skik, det var at hun overnattet hos en anden vennine.

Av voksne selskaper kan jeg ikke huske mange «store». Et som jeg såvidt husker var en frokost til ære for onkel Johan og tante Helga. Det var østers og champagne. Elise blev beruset.

Så hadde vi barnedåper.

Et annet stort selskap var visstnok for klokker Riis da han fikk kongens fortjenstmedalje.

For Halvor Bentzen på gjennomreise til og fra Stortinget blev der av og til holdt en improvisert middag. Jeg husker såvidt en, men der må ha vært flere, for jeg erindrer Bentzens utseende. Så var der, dels om sommeren, dels om vinteren, nogle herreselskaper og nogle blandede. Bestefar, Bestemor og tanter var regelmessige gjester.

Et enkelt vinterselskap står tydelig for min erindring. Onkel Herman var hjemme med «Roma».

Man spiste kl. ca. 1—2. En gang jeg erindrer var tollbetjent Sundt tilstede. Han blev sat på glid med å fortelle, og så sat han og fortalte, fullstendig improvisert i timevis om oplevelser, hvor han fik knyttet sammen alle mulige hendelser, blandt annet fik han innflettet fortellinger om den tyske sjøoffiser

Familien Petersen i Christiania, ca. 1887. Bak fra venstre: Severin og Peter. I midten: Adelheid Margrethe P., Nils, Jonas, Sara Helene og Elise. Foran: Adelheid. På veggen bilder av de to avdøde N. B. Petersen, og Jacob, død 1886.

som ligger begravet ved østsiden av den gamle kirkegård, og jeg tror endog han fikk Hans Peter Holm (han med kakkellovnsstøtten) med. Apropos denne jernstøtten. For mig stod det som sikkert at det var en ovn, og jeg mener at jeg engang har sett den åpen. Ganske visst uten ild. Selvfølgelig har jeg drømt det.

I tidligere år, ca. 1875, blev der spillet ikke lite kort. Hennem var en regelmessig deltager. Da de brukte jetons, formoder jeg at der er spillet boston, muligens 5-kantet etter bostonens oprindelige anlegg, idet jeg husker at Hennem mellom spillene gikk op og ned med et for ham eiendommelig tak i kanten av

frakken. Der blev røkt langpipe. Tiedemanns Portorico nr. 1. Der blev på den tid almindelig brukt fidibusser. Cigarer kom i vore selskaper mere almindelig i bruk ca. 1880. Mine første forsøk på nikotin var en halvrukt cigar som lå igjen efter et slikt selskap. Jeg blev litt syk, men ikke overvettets.

Piperøkning forsøkte jeg for min del mig ikke på før vi kom til Kristiania. Cigaretter var ukjendt. Den første gang jeg hørte ordet var av Jacob Wright, som en aftenstund, antagelig ca. 1880, ertet min mor med at hun skulde ta en liten cigarett.

Vi barn hadde av og til besøk av onkel Andreas. Han var overmåte barnekjær, og det endte regelmessig med at vi fikk småpenger når han reiste. 3 skilling, 4 skilling, senere 25 øre.

Av fester i vor barndom var naturligvis juleaften den største, og gavene etterpå. Julebukker var almindelig. Helligtrekongers aften var den eneste gang i året at der blev holdt aftensgudstjeneste i Langesund kirke. Den hadde den gang ingen lysekroner. (De første 2 lysekroner blev foræret av Christensen, Barfod.) Der blev hengt petroleums-kjøkkenlamper på strenger langs kirken, og regelmessig hver gang tok det fyr nede i brenderen eller lampen oste. Panik blev der dog ikke.

Langesunds kirke står for mig alltid tydelig. Vore soveværelser vendte ut mot den kant, og vi hadde alltid den eiendommelige silhouet for øie, med det veirbøiede tre på sydsiden, og den høie poppel foran. Månen gikk ned og op over kirken så hvis vi var der kunde vi ta i den.

Vi blev holdt til å gå i kirke regelmessig. Kanske litt vel meget? Gudstjenesten begynte kl. 10. Jeg husker følgende prester. Prosten Lampe med sit hvite skjegg og sin imponerende skikkelse. Det stod respekt av ham, både for hans myndighet (og muligens for hans vidd. Han var far til redaktør Lampe i Bergen.)

Presten Mollestad (kateket) var en meget mager mann med et strengt ansikt. Han hadde vistnok en mørk pietistisk kristendom. Han preket forferdelig lenge. Hans kone og barn var elskelige og muntre.

Kapellanen Grimnes, og senere Wettergren «Lilleprest». Han var velsignelsesrik kort.

Kateketen Riiser var min lærer. Han var en skikkelig fyr, men vistnok ikke overvettets begavet som pedagog.

Bedehusfolket spillet liten rolle i vort hjem. Bestemor Skougaard var mere interessert i dem, men far og mor kun høist ubetydelig. Far hadde en kontrovers med bedehusfolket i anledning av flaggstangen og et jernrekkverk, så jeg tror han blev set på med skjeve øine av dem.

I kirken var det endnu levninger efter faste stoler. Vi benyttet den til høre for inngangen. Den tilhørte visst oprindelig Lassens, og litt strid var der visst av og til i den anledning.

Adelheid Margrethe Petersen med et håndarbeide, ved vinduet mot Hegdehaugsveien. Foto av Peter A. Petersen, ca. 1895.

Foran os tror jeg Hansens og Feilbergs holdt til. På den annen side av gangen hadde Wrights sin stol og foran den hadde Skougaards sin plads. I disse 4 stoler sat menn og kvinner om hverandre. Fremover i kirken var skillet skarpt mellom kvinnesiden - tilvenstre - mandssiden tilhøire. Der var ovner i kirken, men om vinteren frøs vi jammerlig på føttene. Når vi ikke gikk i kirken blev der lest preken hjemme. Først var vi glade over å slippe å gå i kirken, men gleden varte ikke lenge for prekenen som blev lest var utrolig lang. Biskop Berggrav antyder i sin bok *Fra Spennings Land* at det var en tortur, og slik står den også for mig. I det hele tatt kan jeg ikke huske noenting fra gudstjenesten uten liturgien og den store kirkebønnen efter prekenen. Sluttelig hadde jeg lært litt. Når presten Riiser kom med et salmevers, visste jeg at prekenen snart var slutt. Jeg har opdaget den samme maner hos prester senere også. De lærer det kanskje på universitetet.

Der er nogle kommunale begivenheter fra min barndom: En dag husker jeg der var slaktning. Der lå dengang en stor «låve» på det sted hvor nu springvannet står på torvet. Her foregikk slaktningen. Vi fikk jo ikke se den, men vi tenkte på den. Mindre slakt som å hugge hoder av høner foregikk nokså vanlig, og jeg har set hodeløse høner fly høit op.

Den gang var kommunegården omgitt av en have som gikk ned til et gammelt bolverk. Gårdspladsen til kommunegården må ha vært meget karakteristisk. Gjennom en stor port likeoverfor «Fattigkassen» kom man inn på en delvis brolagt gårdsplads med uthuslenger på begge sider. Jeg kan såvidt huske

at denne store port blev gjenbygd og at bygningene mot syd mot torvet blev bygget. Først hadde Madam Melanchton, «Mammelangton» en liten butikk der, så Mam' Nielsen? Gaarder kom senere. Haven om kommunebygningen blev nedlagt da den nye dampskibsbrygge blev bygget. Tydeligst står for mig i den anledning nedramningen av pelar med rambukk. Før denne kaien kom hadde båtene ligget ved Mam' Jensen's brygge, eller helt utpå for båt.

Vore naboer var Lassens. Gamle Mam' Lassen med jomfru Lassen, Andreas Lassen og Peter Lassen. Der var sikkert mange nabostridigheter, mest om strandgrensen, men forholdet var vist ikke verst, ialfall holdt vi lang tid avis sammen med Lassens, og det kunde hende at vi barn fikk litt godt når vi kom med avisen. Andreas Lassen var en høi mann med hvitt skjegg, en venlig litt humiristisk tone, og glad i barn, tror jeg. Ialfall var han altid snild mot mig når jeg kunde stå i timevis og se på ham arbeide.

Gjenboer var Georg Jessen Hansen, «Jørg' Hansen». Han gikk med krykker. Etter sigende hadde han i sin barndom lekt hest med Jørgen Wright. Denne hadde sparket bakut og så hadde Jørg fått ondt i hoften. Det har tydeligvis været en tuberkuløs hoftebetennelse han hadde hatt. Han døde også senere av tuberkulose tror jeg. Han og far hadde nok meget med hverandre å gjøre i forretninger. De lå visst også ofte i opposisjon med hinanden i kommunale anliggender.

Hansen og mor var tydeligvis barndomsvenner. En vesentlig del av vor kolonialhandel skedde hos ham. Hans butikk var et raritetskabinett. Den indeholdt alt mulig. Også han viste os barn megen venlighet. Han hadde mange interesser. Blandt annet var han og jeg en dag på befaringsfor å finne et sted å ta vann. Jeg er ikke sikker på om ikke det sted vi hadde utsett os, muligens hadde været utmerket. Han hadde et stykke magnetkisk montert som hestesko-magnet. Han hadde et gammeldags fyrstøi montert som pistol o.s.v. Vor mor har været med å slå fyr, tror jeg, selv kan jeg huske de første sikkerhetsfyrstikker. I Hansens butikk fandtes virkelige svovelstikker uten fosfor.

Jørg. Hansen hadde vært nødt til å bruke armene istedenfor benene. Han kunde ta et fuldt kvarter smør i klypen og bære det opp bakken fra sjøbua.

En del stridigheter, som for mig synes å ha været permanente angik strandretten til vårt hus. Far mente at en slip nedenfor smauget mellem arresten og Hansens eiendom i virkeligheten tilhørte vort hus. Likeledes mente han at «Søla» d.s. bunden av havna like utenfor vor have, var vor strand. Det var derfor regelmessige stridigheter med naboene. På den ene side Lassens, på den annen side Knophs og andre vestenfor bakken. Jeg var for liten dengang til å forstå det hele, og vet ikke hvad utgangen var. Men da nu «Søla» er gått over til kommunal brygge med nedgang der hvor grøften tidligere gikk, må vel avgjørelsen være gått os imot. Stridighetene resulterte i diverse småting. Far la således for å betone sin bruksrett et bryggekar på stranden. Likeså lagret han

Petersen-familien i Monrads have, Hegdehaugsveien 23. Fra venstre: Jonas, Sara, Severin, Nils, Peter, Adelheid, og sittende foran, Adelheid Margrethe og Elise. Etter uniformen til løytnant Jonas tror man bildet er tatt i 1892.

en hel del gammelt tømmer fra Laurence i hjørnet ved Lassens. Den tømmerhaugen var for mig en kjær lekeplads, hvor jeg i timevis kunde sitte og studere livet i vannet. (Jeg må visst som barn ha været en dagdrømmer.)

Et eiendommelig bilde ga et vrak som lå dernede i bunden av havnen. Det var et gammelt skibsskrog. Jeg kan ikke komme på navnet. Jeg kan såvidt huske at jeg en gang må ha set skroget nokså fullstendig, men jeg husker nu ikke annet end at det bestod av stendere som stakk op. Til slutt blev det sprengt vekk. Vannsøilen stod så høit at vi kunde se den fra vår gårdsplads over uthustaket. Mor og jeg var vidne til det sammen.

Da far døde:

Far var reist til Kragerø, som han ofte gjorde. Jeg tror det var i februar måned. Så kom der bud at han pludselig var blitt syk mens han sat og spiste frokost. Kort tid efter reiste mor bort og pleiet ham ,og fra da til hans død var hun stadig om ham. Vi gutter var borte og så til ham en vinterdag. Jeg husker at det var den første dampskibstur jeg hadde gjort om vinteren. Vi

kan ikke ha været der mere end en formiddag. (Mor ble forskrekket fordi jeg hadde malt en sort flekk på hånden min med helvedessten. Jeg sier ikke noe om det. Der stod mange mediciner og drev hjemme hos os.) Far var trett og snakket lite. Nogen tid senere kom han hjem. Han kunde såvidt gå fra dampbåten til vognen som kjørte ham hjem. Det var siste gang «Svarta» kjørte ham i live. Han kunde ikke snakke med os, blev bragt like i seng i hjørneværelset mot syd, hvor han blev liggende.

Det må ha været en forferdelig tid for mor, og endnu kan jeg huske hvordan vi alltid måtte gå stille ovenpå hvor vi lå. I de måneder gikk vi barn for «lut og kaldt vann». Vi skjønte jo ikke stort. Tante Karen styrte huset og det var vist intet å si på det.

Alt sengetøi blev brukt hos far. Hans opkast luktet vondt og blev desinfisert med jernvitriol med det resultat at en mengde av vort sengetøi i nogle år fremover hadde rustflekker.

Jeg husker den første gang jeg gjorde bekjendtskap med lopper så jeg fik se dem. Vi hadde nok stadig lopper. Vi var mange barn og hadde hund, men mor knep dem med virtuositet, men den forsømmer må det ha yret av dem. Det er også den første gang det demret for mig at laknene var gråskitne. Peter gjorde to ganger forsøk på å drukne den sommer. Mor mente senere at vi i virkeligheten har været rent forvildede. Absolut uskikkelige tror jeg ikke vi var, selv om vi ofte gjorde oprør mot tante Karen. Onkel Andreas gledet sig i mange år efter over Peters utbrudd da han kom hjem til middag: «Saftsuppe. Tante Karen, å jeg har så vondt i hue.»

Dødsdagen står mindre tydelig for mig. Vi var et par ganger alarmert fordi tilstanden var så dårlig, og overraskende kom jo intet på os. Forberedelsene til begravelser og lignende tok jo dengang en uke. Lang tid senere gik vi på tå når vi skulde ovenpå.

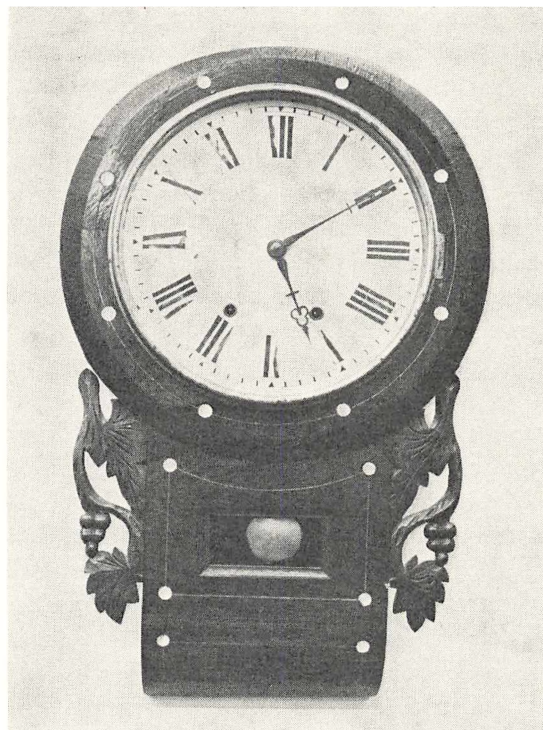
Begravelsesdagen var en solvarm sommerdag med mange mennesker og mange gjester til kaffe og aftens. Små trekk fester sig. Utover eftermiddagen kom onkel Andreas og viste hvordan nogle parafinlys som skulde brukes om kvelden var halvsmeltet av solvarmen i vinduet.

Merkelig nok står de efterfølgende år lite tydelig for mig. Juleaften efter fars død fikk vi barn en del erindringer efter ham. Personlig fikk jeg hans store lommekniv med 24 ting. Han hadde fått den av onkel Severin. Videre fikk jeg hans gullblyant som han hadde kjøpt i Tyskland.

Flytningen til Kristiania markertes for os barns vedkommende med et stort selskap, men jeg vet ikke om dette i virkeligheten var den nest sidste sommer og ikke den sidste.

Det daglige liv var nogenlunde regelmessig. Før jeg begynte på skole holdt jeg mig visst mest på gårdpladsen. og i kjøkkenet. Mine lekekamerater var først og fremst Mimmi Hennum på den andre side av gangen. Vi var stadig sammen,

«Nei, se klokka», skal Peter ha ropt da han så igjen vegguret fra barndomshjemmet, ved besøk hos Severin i Hvitsten.

og blev av de eldre parret sammen. Hun var et år eldre end mig og begynte tidligere på skolen. Da Hennums flyttet kom vi mere fra hverandre. Hun var et års tid en vilter liten pike, men så fikk hun tuberkulose i et kne og siden blev hun invalid og kom aldrig utover barnestadiet såvidt jeg kan forstå. Jeg ble også genert over å bli gjort nar av og ertet med hende. Den sidste gang det skedde var en dag da hun var ute og kjørte i sin barnevogn som invalid. Jeg tok moralsk mot til mig og kjørte hende, men en av de store guttene, Anton Berg, kunde ikke la være å erte mig med det. Jeg kan vel dengang ha vært 7—8 år gammel. Sidste gang jeg hilste på hende var da jeg var student. Vi hadde ingenting å fortelle hverandre. Hun var et vakkert barn.

Da vi kom på skolen måtte vi, ialfall da vi blev større, gå kl. 8 om morgenen om sommeren. Kl. halv 9 om vinteren. Kl. 6 vekket mor pikene som kom og la i ovnen kl. halv 7. Kl. 7 måtte vi som regel op. Jeg mindes endnu den kolde frysingen i ryggen før jeg tok på mig vesten. Undertiden om vinteren var vannet både i vaskebollen og i bollen på kjøkkenet frosset. Dobbeltvinduer fandtes ikke. Hele vinteren lå et centimeter tykt islag på rutene. Til frokost var

det melk og brød. Kaffe fik jeg først smake på da jeg hadde været på besøk i Kragerø. Særlig var det en vinter hvor melk og brødet var omgitt av en viss nimbus. Der lå et fransk skib og reparerte ved «Verven» og så bakte Wold lange franske brød, og dem syntes vi der var fest med.

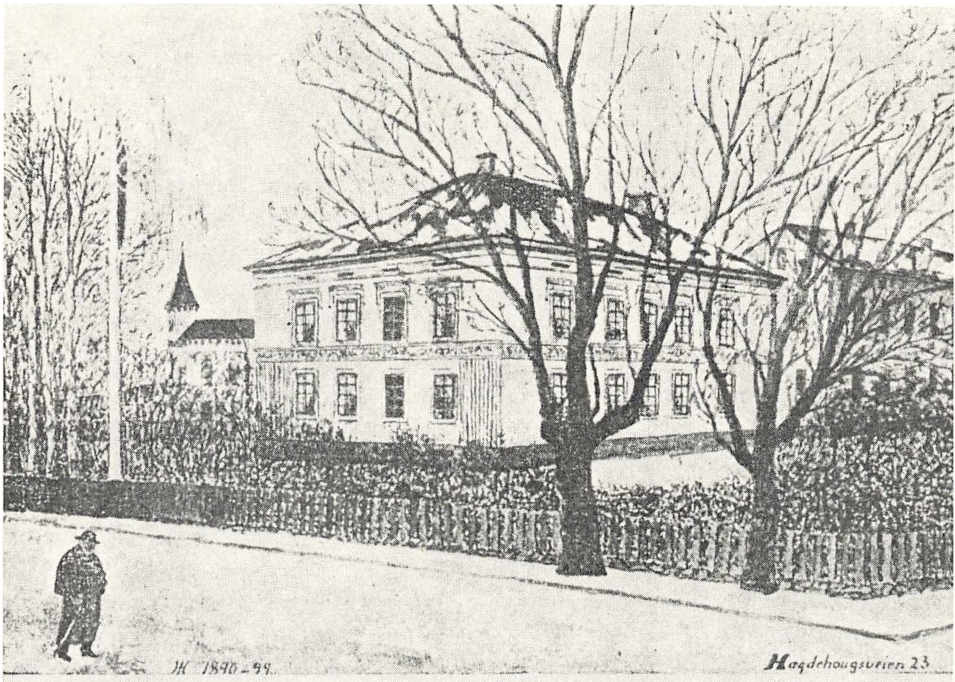
Skolen sluttet kl. 12, i den høiere klasse kl. 1. Middag fik vi vanlig kl. halv 2. Der blev altid bedt bordbøn før og efter maten. Tilbords var vi fra enden av bordet: far. Midt for langsiden til venstre for ham, nærmest kjøkkenet: mor. Mellom henne og far gjerne den yngste i sin barnestol. Til høire for far, kontoristen (jeg kan ikke sikkert huske Hedemark). Så kom senere Martha Beylegaard, vår eneste guvernante. Så Jacob, Jonas, Elise og jeg, i almindelighet efter alderen. Til venstre for mor sat den nest yngste og for enden av bordet Besta og tante Karen. Det var den vanligste bordsetning. Middagsmaten var: Søndag i almindelighet stek, i hvert fall kjøtt og dessert. Den hyppigste dessert var hvit grøt med rød sauce, men også rødgrøt o.a. En av mine største kulinariske erindringer er min første makaronipudding. Ellers var det middagsmat omtrent som nu, kjøtt og fisk og suppe. En bra og meget almindelig rett var melk og kavring. Risengryns-saftsuppe var stadig kost. Den blev senere erstattet av helgryn, som jeg for min del ikke kunde like. Sagosuppe var ikke sjelden, muligens mest brukt om søndagen. Tirsdagsmiddagen var de senere år risgrøt. Lørdag var det melkevelling og sild. Spiseseddelen var igrunden nokså variert, men der var vel lite grønnsaker undtagen salat om sommeren. Kål, poteter og gulerøtter fikk vi ikke lite av.

Kl. halv 4 fik vi mellemmat. Smør, brød og kaffe. For mit vedkommende blev kaffen i lang tid sløifet da jeg foretrak den tilsvarende mengde sukker og fløte. Utelivet faldt på denne måte fra kl. 2 til halv 4. Om vinteren blev vi ofte inne mens vår og sommer blev tilbragt ute.

Skolearbeide blev regelmessig slutt før aftens kl. halv 8, og kl. 9 var vi i almindelighet i seng. Jeg husker endnu den første gang — det må ha været nest siste vinter far levet — at vi blev sittende oppe til kl. 10 min. over halv 10, til mors store forferdelse.

Aftensmaten var grøt og melk alle dage undtagen søndag og den dag i uken da vi hadde grøt til middag. Grøten var i sin tid «Skillemelsgrøt» som jeg ikke kunde fordra. Senere blev det gulgrå rugmelsgrøt, som jeg heller ikke kunde klare. Fra disse grøtaftener har jeg endnu bevaret en aversion mot grå grøt. Jeg må overvinde mig til å like havregrøt.

Der blev ikke ført nogen kontroll med vor omgang. Vi var ikke særlig fint kledd, men var redde for å ha andre sorter klær end andre, i alfall jeg. En ting som vi ikke fikk lov til var å gå barbent. Følgelig stod det for os som en nydelse. De fleste av vore kamerater gikk barbent om sommeren, tror jeg. Vore klær var meget ofte lappet både på knær, buksebaker og albuer, og den sommer far var

Tegning av professor M. J. Monrad foran sin gård i Hegdehaugsveien 23. (Fra «Byminner» nr. 2, 1974.)

syk erindrer jeg at jeg ganske enkelt var fillet, både bukser og sko. Der var jo ingen som hadde tid til å stoppe og lappe når mor ikke gjorde det.

Vore leker var om våren, kiksekuler og senere kaste på døla. Oprindelig var det å trille kuler i «koksa» senere blev det å klinke — eller som det het i Langesund: danke og spane, hvilket også blev uttalt: danke åsså banne. Vi bannet imidlertid sjelden eller aldrig. Pekke på døla var en avart av andre steds kaste på stikka. Motsatt Oslo var vore knapper alltid av samme verdi. Høiest i kurs var vistnok i virkeligheten beinbusser, det er utlagt bukseknapper. Men hullene måtte være hele. Hempeknapper måtte ha hemper. Guttenes mødre fikk sikkert et rikt utvalg av bukseknapper når sæsonen var forbi. Så kom - mest utover høsten - leke «gjømme». Der var i boder og gamle bygninger nok av gode gjemsler. Fotball eksisterte ikke. Den kom ikke til Norge før ca. 1884. Om sommeren var det badning, mindre seiling, og så snart det var mulig blev hasselbuskene invadert. Vi gikk forbi dem hvergang vi skulde bade. Bade-plassene var først Kongshavna, så kom Stenvika, men snarest mulig «Krana» og særlig «Frams brygge». Fiske foregik langs bryggekantene efter klyse: sypiker, småtorsk med stadige forsøk på å undgå bergnebbene og ulkene. Vannet

var klart, så vi så fiskene. «Titter'n på hjørnet» kom til Langesund i de sidste 70 år. Hoppe Paradis var vår fornøielse. Langesundsparadisen var den almindeligste, men også Skiensparadisen var i kurs. Av og til når det hadde vært fremmede gjester, eller ungene hadde vært på besøk, kom der nye former. Kragerøparadisen, Porsgrunnsparadisen o.a.

Et eget spil som trivdes nogle sommere var knivspill. En foldekniv blev trukket halvt op og vippt, så den stod fast, eller falt overende. Pindspil var likeså ofte populært. Der var 3 avdelinger. Først blev en liten pinde vippt ut fra et hull. Den lange blev lagt tversover og motparten skulde forsøke å treffe den med den lille. Så blev den lille slått ut, og den som spilte skulde slå den tilbake igjen, og så måle med den lange hvor langt den var slått bort. Kunde man treffe den med 2 slag måltes det med den korte. Tilslutt «Jeppe»: Slå den lille op så mange ganger som mulig og så måle når den faldt ned. Traf han 3 ganger skulde han måle med den korte pinden. På skolen var «Høk og Due» ofte yndet, likeså «Sisten».

Bærplukking var der en del av, men ikke så overvettas meget såvidt jeg kan erindre.

Stjele epler i haverne var derimot en god og yndet sport, selv for dem som hadde have selv. Varsels- og sladreropet var: «Ralla, Ralla, tjuer på tree.»

Når frosten kom blev der skøiteløp. «Skjeser». Først på Nustadtjernet, den lille dammen rett op for Ødegaarden. Senere havnen. Nogen egen skøitebane blev aldrig anlagt, så når sneen kom var den fornøielsen forbi.

Skiløping var meget lite. Man begyndte med tønnestaver. Fastbundne ski forekom ikke. Det var Hanseløkkas bakker og senere bakken bakenfor åsen, og tildels Kongshavnåsen som vi brukte. Å gå på ski utover fallt os neppe inn. Renne på kjelke var meget populært, men vi fikk ikke lov til å renne i kirkebakken. Da kom Ole Sørensen og konfiskerte kjelken. Nustadbakken var en populær bakke om søndagen, likeså Skjeseveibakken. Der gik store fortellinger om å renne i Tangvallkleiven. Det må ha vært en storattet bakke, kanskje nærmest livsfarlig. Jeg har aldrig gjort det.

Et eget kapittel var konfirmantenes vandring til Bamble prestegård hver eller hveranden tirsdag (?). De gik av sted tidlig om morgenen, og kom hjem ved 4—5 tiden om eftermiddagen. Det må ha vært hyggelige turer. Jeg var aldrig med.

Utpå høsten kom sjøguttene hjem. Da dominerte de i skumringen på gatene, kurtise og vannbæring. Skibene gikk meget almindelig i vinteroplag. Klyve i riggen på skibe ved verven eller ved bryggen var en yndet sport. Personlig var jeg for liten, og opriktig talt redd, så jeg aldrig rak op.

Et fast trekk i gatelivet var det at arbeidsfolkene fra kranen og verven gikk hjem til middag kl. 12.

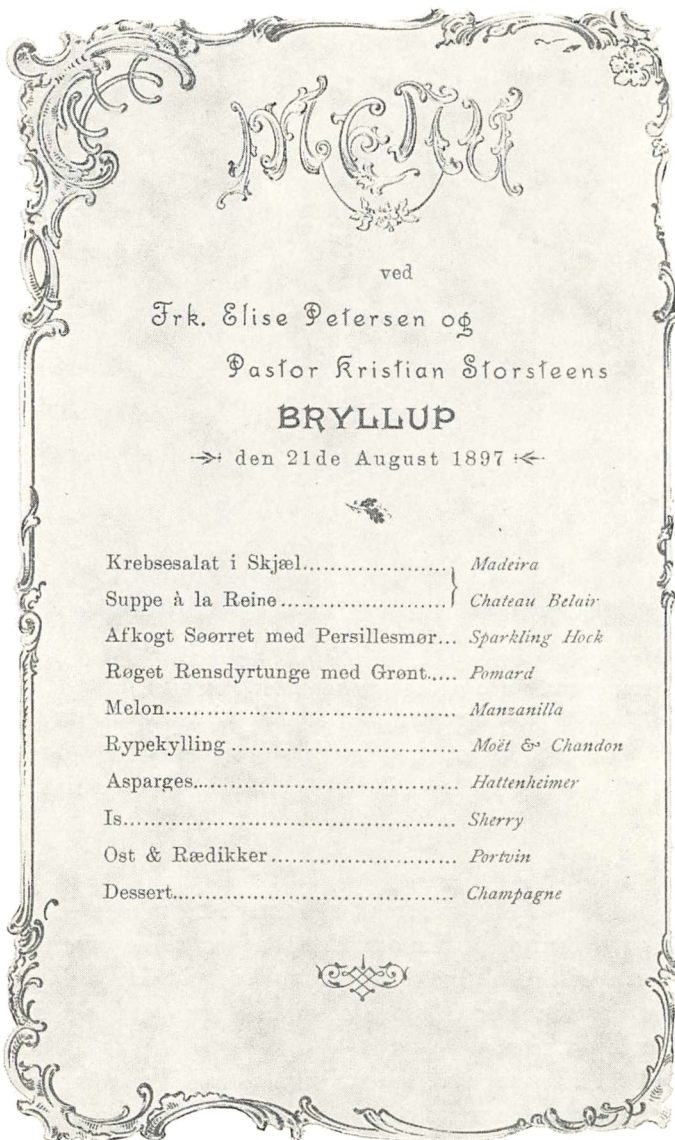

*Interiør fra Hegdehaugsveien 23, professor Monrads hus, 2. etasje. Vinduet vendte mot Grønnegata. Foto antagelig Peter A. Petersen.
Bakerste rekke: L. Severin Petersen, Adelheid Petersen, en ukjent, Aagot Rosenqvist, Jonas Petersen og Elise Petersen. Foran: Sara Petersen og Nils Petersen. Ca. 1894.*

Kl. halv 4 var det likeså fast trekk at guttene og pikene gikk med kaffe til far. Halvliterspand med et tørklæ omkring. Så vendte de ofte tilbake med en sekk med fliser. Arbeidsfolkene hadde avfallet av vedhuggingen, og veden utover vinteren var visst for en stor del slike «fliser» som fra Skarpenord og krana kunde være tykke nok.

Vi hadde en del lærere og lærerinder. Private barneskoler var frk Høy, Anna Skougaard, senere Marie Frøstrup o.a. Høy-Skougaard hadde nogle år en privat almenskole med 2 klasser og mange partier. Et år var der en lærerinde frk. Kaasa som blev forlovet med sjømannen Jørgen Wright. Hun stod for mig som meget tiltrekkende.

På almueskolen hadde man først klokker Riis, som jeg bare såvidt husker. Kateket var Mollestad. Så var det lærer Hellesø, også kaldet «Strilen» og lærer Skaar, som utmerket sig med skjæve hæler og kløe i næsen. Botnen var en liten sprek fyr, meget elskverdig og vistnok en idealistisk anlagt seminarist. Jeg husker

Meny ved Elises bryllup i 1898.

I oktober 1974 ville kuvertprisen — for så vidt som man i det hele tatt kunne skaffe alle retter og viner — komme på ca. kr. 450,—. Med musikk, blomster, kaffe og likør etc., nærmere kr. 600,—.

*Familiegruppe fra Ragnhild Storsteens konfirmasjon:
Bakerst: Konfirmanten, Elise Storsteen, Helga Petersen, Tullik Storsteen, Aagot Petersen og Sara Helene Weedon. Foran: Walter Weedon og Jonas Petersen.*

at han forsøkte å forklare os meningen med sangen: «Eg gjette Tulla i 15 år». En forklaring som jeg endnu mindes. Lærer Halvorsen, som blev klokker, var en eiendommelig type. Han må i virkeligheten ha været meget interessert og ha lært meget, men han utfordret latteren noget med sit stive formelle væsen. Berømt er hans uttalelse: «Og jeg kan dog fransk.» Riiser, som kom efter Mollestad var en fin, liketil mann, som gjaldt for ikke å være altfor intelligent. Han var nygift og hans hustru var meget elskverdig syntes jeg.

Vi hadde det godt som barn, selvom vi var dårlig forsynt med lommepenger, — men det var jo ikke alminnelig dengang at barn skulde ha. — Vi hadde god greie på at penger var en værdi, men vi følte os aldrig *trykket* av det, om andre hadde flere, og vurderte ikke folk efter deres penger. Noen mindreverdsfølelse hadde vi ikke, — kanskje var vi snarere tilbøielige til å «føle oss». Vi var forstandsmessig ganske godt utstyrt, følelsesmessig vel mindre, ialfall hadde vi vanskelig for å gi våre følelser åpne, umiddelbare uttrykk. Dette karaktertrekk fulgte os opp gjennom årene og virket at mange anså os for hovne.

Da Far døde i 1882 måtte forretningen avvikles. Ingen av oss var voksne. Vi flyttet til Christiania, men beholdt fremdeles en del av huset i Langesund og

Da L. Severin Petersen og Ingrid Olsen giftet seg i 1901, fikk brudeparet et sølv kaffeservice med motiver fra Langesund av Jens Skougaard. Vi ser her kaffekannen med Wrighte-gården, laget av J. Tostrup. Hos L. S. Pran, 1974.

lasteplassen Skarpenord. Den endelige avviklingen tok tid. Vi hadde endnu flere år briggen «Toksa» og parter i Kragerøbåten «Respit».

Da vi flyttet over til Kristiania var det stor forandring. Vi kom ikke i naturlig intim forbindelse med innfødte Kristiania-familier, og vi blev neppe nogensinde helt fortrolig med Kristiania-forholdene. Lettest gikk det vel for Jonas som på Krigsskolen og som offiser kom i bedre kontakt. Og den yngre halvdel av flokken gikk jo på skolen og fikk venner der. Vor naturlige omgang var forbindelsen med onkel Johan Skougaard - veidirektøren -, og endel med presten Lunds, mors onkel i Gamlebyen, som dengang kaldtes Oslo, og så regelmessige besøk fra Langesund og andre steder.

Årene i Kristiania gikk jevnt. Vi bodde fra 1884 i professor Monrads hus, Hegdehaugsveien 23. Begivenhetene gikk sin gang. Jacob døde i 1886, og så blev vi efterhvert voksne. Jonas blev offiser, jeg blev medisiner, Peter tekniker, Nils jurist. Noen store eller pludselige forandringer var der ikke, førend Aagot kom ind i familien. Fra den tid blev det jo en utvidet søskenflokk, samtidig

Fra søskenmøte hos Aagot og Jonas, julen 1904. Bakerst: Jonas, Storsteen, Peter, Berle. Midtrekken: Severin, Adelheid, Amy, Helga og Nils, og forrest: Aagot, Elise, Ingrid, Sara og Walter Weedon.

som familiekredsen blev forandret, — og senere gikk utviklingen på forskjellig måte. Da Elise blev gift i 1897 var der jo ikke mere nogen «barneflokk», og da så mor flyttet til sin mor i Langesund for å passe hende, var jo det gamle familiehjem opløst. Mor kom ikke til å flytte tilbake igjen til Kristiania, - hun døde i 1899. Et par år holdt Sara, Adelheid, Nils og jeg husholdning i Kristiania. Mor skulde vært med, men døde.

Og så gikk da utviklingen sin gang. Jeg skal ikke repetere enkeltheter fra de årene da det nuværende slektledd utviklet sig, og endnu mindre fra neste, dere som nu er unge.

Skal jeg karakterisere mit slektledd slik som det står for mig, mener jeg: Vi stammer på min Fars og min Mors side fra slekter som er forstandsmessig vel utrustet. Vi er i det hele, hvad man kaller reserverte. Der er en viss liten antydning til kunstneriske anlegg, forsåvidt som Elise var en habil pianistinne, Peter en god tegner og maler og Sara forfatterinne. Vore mulige anlegg for å bli forretningsmenn har ikke hatt anledning til å utvikle sig, men visse tegn tyder på, at den neste generasjon vil rette på det. Hvad de enkelte familieleds senere utvikling viser vil Dere nok kunne gjøre Dere op en personlig mening om. Men da kommer kanskje det aller viktigste. Det er inntrykket av andre slekter. — Vi har hatt den glede å opta blandt os og bli optatt av: Aagot Rosenquist, Helga Bay, Kristian Storsteen, Ingrid Olsen, Einar Berle, Amy Anker og Walter Weedon. — Hvad dette har betydd for slekten som helhet og for den enkelte nulevende, skal jeg ikke analysere, men jeg tror det har vært gavnlig.

Under hver slektsgren har vi tatt med et ungdoms- eller barne- bilde, som stammer fra en montasje i 1881. På disse bilder finner vi ofte en slektslikhet som man kan savne i voksen alder.

JACOB ELIAS PETERSEN, f. 29. oktober 1865 i Langesund, d. 28. september 1886 i Christiania. Kontorist. Ugift.

Den eldste sønnen, Jacob, var sannsynligvis skadet i fødselen, og led av epilepsi. Naturlig nok, voldte hans helse foreldrene store bekymringer. Severin nevner i sin erindringer fra Langesund, at broren hadde krampeanfallet og at faren var meget fortvilet hver gang det hendte.

Jacob gikk på handelsskole i Skien og bodde da på hybel sammen med sin bror Jonas, som gikk på middelskole. Dette ser vi av brev som N. B. Petersen skrev til sine sønner med formaninger og råd — og med penger.

Etter farens død flyttet familien til Christiania i 1883 og Jakob fikk da ansettelse som «volonteur» hos Anthon Larssen i Prinsens gate.

Det var lang og ubestemt arbeidstid i butikk og kontor den gang og Jacob kom ofte sent hjem. En kveld det ble enda senere enn vanlig, ble Jonas ved ellevetiden om kvelden sendt ned i Prinsens gate, og man fant da Jakob død inne på lageret.

JONAS SAMUEL PETERSEN, f. 19. februar 1867 i Langesund, d. 31. desember 1940 i Sør-Odal. Oberst og sjef for Vestoppland I.R. 6. Gift 29. september 1892 i Christiania med
AAGOT ROSENQVIST, f. 31. mai 1862 i Målselv, d. 8. mars 1940 på Skarnes, datter av kaptein Harald Haarfager Rosenqvist og Sigvarda Andrea Rynning. 3 barn.

Jonas ble født i Langesund. Sine ungdomsår bodde han i Christiania etter at familien flyttet dit i 1883. Han tok middelskoleeksamen i Skien og artium på Katedralskolen i Christiania i 1885. Etter artium gikk han rett inn på Krigsskolen i Christiania. Skolens sommerøvelser var på Kadettangen i Sandvika. Han kjøpte seg hus ved Riis i 1899 og bodde i Christiania til 1911. Huset ble solgt da han flyttet til Hønefoss.

I 1911 begynte han sin karriereturne: major i Molde i 2 år, oberstløytnant i Stavanger i 1/2 år, generalstab i Christiania i 3 år, overadjutant hos Kongen 1921—24 og oberst på Hønefoss til han tok avskjed i 1928. Deretter reiste han og Aagot et par år til utlandet, men bodde om vinteren i «Bestemors hus» i Langesund. Han kjøpte seg så hus i Drøbak hvor han bodde inntil sin død.

Aagots far kom fra Flekkefjord og moren fra Vinger. Han var offiser, men er mest kjent som veibygger i Møre og Romsdal, blandt annet bygget han Geirangerveien. For sitt virke ble han ridder av St. Olav orden. Han kom

i kontakt med engelske sportsfiskere, lærte kunsten og var nok en av de første nordmenn som fisket laks med stang og flue. Han bandt selv sine laksefluer og vant premie for dem på en utstilling i London.

Oppholdet i Molde var nok særlig hyggelig. Det var Aagots ungdomshjem. De traff igjen mange gamle venner og levet et selskabelig liv. Det kan nevnes at deres venner hadde østersbanke og drev hummerfiske. Jevnlig kom det folk innom og tilbød dem skogsfugl m.v. Jonas var med på bjørnejakt.

For barna var oppholdet i Molde herlig. Ridning på tjenestehesten til Jonas, roing og seiling på fjorden, og et herlig skiterreng. Guttene var nok noe ville, galopperte gjennom Moldes gater, og den eldste, Nils, skjøt katter i fjæra med Krag Jørgensen gevær.

Aagots mor, Sigvarda Rosenqvist, bodde hos Jonas og Aagot fra de giftet seg til «momo» døde i 1917.

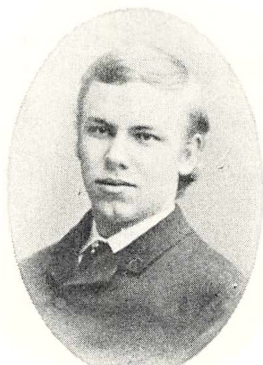
I flere år inviterte Jonas sine søsken og deres ektefeller på sin fødselsdag. Det var hyggelige og tradisjonsrike sammenkomster, hvor den Petersenske diskusjon gikk for fullt.

Da krigen brøt ut i 1940 var Jonas på besøk hos Aage i Bergen. Han meldte seg som frivillig og var med i kampene i Bergensavsnittet.

- 2.1. NILS HARALD ROSENQVIST PETERSEN, f. 11. desember 1895 i Kristiania, d. 6. juni 1966 i Drøbak. Oberst og direktør i Borregaard-Konsernets avdeling i Forshaga, og i en rekke år i London. Gift 10. desember 1919 i Kristiania med
ELISABETH (BETH) JOHANNSON, f. 31. mai 1896 i Kristiania, datter av generalkonsul Johan Johannson og Helga Johanne Arentz Nissen. 4 barn.
- 2.1.1. MAJ PETERSEN, f. 18. november 1920 i Kristiania. Gift 17. juni 1944 i Oslo med
LEIF JØRGENSEN, f. 5. desember 1916 i Ålvik, marknadsdirektør, forskningssjef, sønn av direktør Lars Jørgensen og Clara Johansen. 3 barn.
- 2.1.1.1. NILS HARALD JØRGENSEN, f. 8. mai 1945 i Sarpsborg. Direktør, gift 4. januar 1969 i Jönköping med
ANN CHARLOTTE SIMAR, f. 12. januar 1946 i Jönköping. Datter av fotograf Ingvar Gunnar Petterson og Ann-Britt Simar. 1 barn.
- 2.1.1.1.1. MARIA ELISABETH JØRGENSEN, f. 25. mai 1972 i Stockholm.
- 2.1.1.2. ANNE MAJ JØRGENSEN, f. 3. juni 1949 i Säffle. Veterinær.
- 2.1.1.3. LARS PETER JØRGENSEN, f. 24. juli 1952 i Säffle.

- 2.1.2. WENCHE PETERSEN, f. 14. september 1922 i Kristiania. Lærer, gift 22. mai 1946 i London med
VILHELM CATO GRIEG HAMBRO, f. 22. august 1911 i Kristiania. Magister. Sønn av stortingspresident Carl Joachim Hambro og Gudrun Grieg. 3 barn.
- 2.1.2.1. CATO NICHOLAS HAMBRO, f. 5. mars 1947 i Porsgrunn. Cand. jur. 1972. Gift 6. juli 1968 i Oslo med
SIRI STEEN, f. 2. juli 1945 i Oslo. Provisor, datter av adm. direktør Harald Steen og Randi Mørch-Larsen.
- 2.1.2.2. EDVARD ISAK HAMBRO, f. 2. mai 1949 i Oslo.
- 2.1.2.3. HANNE BENEDICTE HAMBRO, f. 29. januar 1956 i Oslo.
- 2.1.3. ELISABETH (LISBETH) PETERSEN, f. 1. mai 1924 i Kristiania, gift 29. januar 1949 i Karlstad med
OLA SKATTEBØL BONNEVIE, f. 9. august 1923 i Kristiania. Cand. oecon., rasjonaliseringskonsulent, sønn av høyesterettsdommer Thomas Bonnevie og Margarete Otilie Skattebøl. 2 barn.
Ekteskapet oppløst 1969.
- 2.1.3.1. TIRIL MARGARETE BONNEVIE, f. 12. november 1949 i Oslo. Agronom.
- 2.1.3.2. KRISTIN ELISABETH BONNEVIE, f. 28. juni 1951 i Oslo. Stud. ped.
- 2.1.4. AAGOT JOHANNE (SØSS) PETERSEN, f. 25. juli 1932 i Fors-haga. Interiørarkitekt. Gift 12. september 1964 i Anchorage, Alaska, med
JOHANNES MORHOLT, f. 30. juli 1922 i Grimstad. Ingeniør, sønn av småbruker Anton Johannessen Morholt og Ingeborg Olava Jørgensen Holte.
Ekteskapet oppløst 1967.
- 2.2. SIGVARDT (SIGGEN) ADELSTEN ROSENQVIST PRAN, f. 15. februar 1898 i Kristiania. Oberst, skogeier, gift 21. november 1936 i Sør-Odal med
MARI MOSS, f. 18. mars 1895 i Sør-Odal, datter av skogeier Ole Moss og Andrea Maarud, 2 barn.
- 2.2.1. JONAS OLE MOSS PRAN, f. 31. mai 1938 i Oslo. Forstkandidat. Gift 23. september 1967 i Larvik med
MARI (VESLE-MARI) AMUNDSEN, f. 23. mai 1941 i Larvik, datter av grosserer Elias Amundsen og Mari Isachsen. 3 barn.

- 2.2.1.1. MARI PRAN, f. 4. juni 1968 i Sør-Odal.
- 2.2.1.2. HEGE PRAN, f. 25. april 1970 i Sør-Odal.
- 2.2.1.3. SIGVARDT PRAN, f. 31. mars 1972 i Sør-Odal.
- 2.2.2. SIGVARDT MOSS PRAN, f. 3. mars 1940 i Sør-Odal. Kaptein i Ingeniørvåpenet.
- 2.3. AAGE ROSENQVIST PRAN, f. 19. juli 1899 i V. Aker, d. 21. februar 1965 i Hamar. Generalmajor. Gift 17. september 1925 i Oslo med
ELSE ØDEGAARD, f. 23. november 1902 i Elverum, datter av bankdirektør Peter Ødegaard og Helene Augusta Opsahl. 2 barn.
- 2.3.1. ÅGE JONAS PRAN, f. 31. juli 1926 i Elverum. Sivilingeniør. Gift 9. juli 1955 i Fredrikstad med
RAGNA MARGRETHE MIÖEN, f. 3. august 1929 i Bromma, datter av sivilingeniør Ole Miöen og Margot Billing. 4 barn.
- 2.3.1.1. FANNY MARIE PRAN, f. 11. november 1956 i Notodden.
- 2.3.1.2. EBBA MARGRETHE PRAN, f. 6. september 1958 i Notodden.
- 2.3.1.3. ELSE LENA PRAN, f. 20. juli 1962 i Notodden.
- 2.3.1.4. INGRID HELENE PRAN, f. 4. november 1966 i Lørenskog.
- 2.3.2. HELENE PRAN, f. 9. februar 1928 i Oslo. Cand. philol. Universitetsbibliotekar, gift 2. mai 1953 i Oslo - bruker Pran som mellomnavn - med
KJELL GRIMSVANG, f. 4. februar 1921 i V. Aker. Direktør for Folketrygdfondet, sønn av byråsjef Thor H. G. Kristensen og Sigrid Borghild Andresen.

ELISE ANDREA JACOBINE PETERSEN, f. 25. august 1868 i Langesund, d. 27. juli 1949 i Oslo. Gift 21. august 1897 i Brevik med JOHN KRISTIAN STORSTEEN, f. 27. oktober 1855 i Torvestad, d. 26. desember 1927 i Glemmen. Sogneprest, sønn av Ole Storsteen og Eli Wegner. 3 barn. Han var tidligere gift med Ragnhild Olava Westbye.

Elise fikk, som eldste datter i huset, nok anledning til å passe sine yngre søsken etter som de kom. Hun hadde meget gode evner, men tiden var ennå ikke helt inne til at piker skulle få samme utdanning eller skolegang som gutter. Elise fikk således ikke anledning til å ta middelskoleeksamen.

Elise var meget musikalsk, og spilte hos Erika Nissen. Denne gave gikk i arv, først og fremst til datteren Tullik, som etter hva det fortelles som to-åring kunne gjengi på pianoet en melodi hun hadde hørt de voksne synge.

I Memel hadde Henrik Skougaard og hustru Enny overtatt etter onkelen Herman Schrøder Lund både forretning og ikke minst gjestfrihet. Elise var der i to år, og fikk etter hvert følge av de fleste av de unge damer i familiene Petersen og Skougaard.

Da moren reiste tilbake til Langesund var Elise også meget der nede. Det var i den store tid, hvor byen hadde besøk av Clark med mange venner, blant annet Sophus Madsen fra København. Han ble familiens meget gode venn, og testamenterte hele sin formue til familien.

I Langesund traff Elise sin mann, kapellan John Kristian Storsteen. De ble gift i 1897, da Storsteen fikk presteembede i Brevik. Her ble døtrene Adelheid og Ragnhild født. Tullik ble født i Tvedestrand, etter at familien flyttet dit.

Kristian Storsteen kom fra Torvestad på Karmøya, hvor hans far var gårdbruker og klokker. Eldre brødre overtok gården, og det gjeveste for Kristian var prestegjeringen. Vi treffer navnet igjen hos finansrådmann i Oslo, Egil Storstein, og broren professor og maler Aage Storstein.

Tiden i Tvedestrand var den aller beste for familien Storsteen, og de kom ofte tilbake dit til sommerferie på Knudsvik. Tulliks mann Peter døde der.

I Glemmen ved Fredrikstad, hvor Storsteen ble sogneprest, var forholdene ikke så vennlige, og Elise var meget sykelig i den første tid de bodde der.

Kristian Storsteen var tidligere gift med Ragnhild Westbye, og hadde med henne sønnen Olaf, pikenes Storebror inntil han døde 14 år gammel.

- 3.1.   ADELHEID MARGRETHE STORSTEEN, f. 19. juni 1898 i Brevik, gift 5. oktober 1934 i Oslo med
EINAR AXEL CHRISTENSEN, f. 7. august 1879 i Fredrikstad, d. 4. desember 1943 i Aker. Overlege ved Aker Sykehus, sønn av kjøpmann Ingvald G. Christensen og Andrea Grorud. (Han var tidligere gift med Agnes Quist-Hansen.) 1 barn.
- 3.1.1.   ELSE ADELHEID MARGRETHE CHRISTENSEN, f. 4. september 1939 i Aker, gift 8. september 1965 i Oslo med
HOUCHI HEIDARY, f. 24. mai 1936 i Iran. Arkitekt. Foreldrene bor i Teheran. Ekteskapet oppløst.
- 3.2.   ELI RAGNHILD STORSTEEN, f. 9. mars 1900 i Brevik. Sekretær, d. 8. august 1974.
- 3.3.   ELI WEGNER (TULLIK) STORSTEEN, f. 5. oktober 1902 i Tvedestrand, d. 4. desember 1966 i Oslo, gift 11. oktober 1930 i Dresden med
HANS ROBERT FRITZ (PETER) DIETRICH, f. 7. desember 1890 i Stralsund, d. 14. august 1959 i Tvedestrand, oberst, sønn av Paul Dietrich og Gertrud Vogel. 1 barn fra Dietrichs tidligere ekteskap.

- 3.3.1. CHRISTA-MARIA (DICKE) DIETRICH, f. 31. mai 1927 i Dresden.
Gift 24. juli 1954 i Oslo med
JOHN KAARE FRØYSA, f. 3. juni 1927 i Ålesund. Arkitekt, sønn
av kjøpmann Amund Frøysa og Kaja Austnes. 3 barn.
- 3.3.1.1. ELI CARINA FRØYSA, f. 10. juni 1955 i Oslo.
- 3.3.1.2. ANNEKE FRØYSA, f. 20. juli 1957 i Oslo.
- 3.3.1.3. KAJA HELENE FRØYSA, f. 26. oktober 1964 i Bærum.

LORENTZ SEVERIN PETERSEN, f. 12. oktober 1870 i Langesund, d. 10. august 1955 i Bergen. Overlege ved Kvinneklinikken i Bergen. Gift 1. august 1901 i Kristiania med INGRID OLSEN, f. 9. juni 1879 i Christiania, d. 10. mai 1970 i Oslo. Datter av direktør i Norges Brannkasse Karl Otto Emil Olsen og Susanna Cathrine Knudsen. 6 barn.

Severin var oppkalt etter sin morbror, sangeren L. Severin Skougaard (Severini). Han arvet av den grunn sangerens gullur, som går i arv videre til den i neste generasjon som også bærer familienavnet.

Severin tok middelskole og artium ved Aars og Voss skole i Christiania og studerte medisin med spesialitet gynekologi. Han ble cand. med. i 1895, verkslege ved Sulitjelma Gruber 1896—1897, og kandidat ved Rikshospitalet 1897—1898. Senere var han reservelege under professor Brandt ved Fødselstiftelsen i Akersgaten, og drev privat praksis i Christiania fra 1909 til 1911.

Fra dette år ble hans virke flyttet til Bergen. Han ble overlege ved Fødselstiftelsen og leder for jordmorskolen. Han ble overlege ved den nye Kvinneklinikken i Bergen og deltok ivrig i planlegging og utformning av anlegget. Det fortelles at han av slo et professorat fordi han ikke hadde studentundervisning ved Kvinneklinikken, og han tok heller ikke noen doktorgrad fordi han mente at to års arbeid i praksis var mere verd enn to års studier.

Severin fikk en rekke ærefulle oppdrag og var blant meget annet president i Den norske lægeförening 1924—26.

Ingrid vokste opp i Rosenborggaten i Oslo, som den gang hadde et landlig og herskabelig preg. Hun hadde tre eldre halvøsken og tre yngre søstre. Da Ingrid var 9 år, døde hennes mor og barna fikk en stemor, Louise Charlotte Greger, som ble hele familiens «Bestemor». Det var en usedvanlig sterk slekt, Ingrid og tre av hennes søsken ble over nitti år.

Ingrid gikk på Sylows skole i Christiania og ble senere guvernante og lærerinne. I Christiania ble hun kjent med en kollega, Sara Helene Petersen, og det var gjennom Sara at hun traff Severin.

Ingrids mor hadde vært malerinne. Selv spilte hun fiolin med Gustav Lange.

Hun var en god skiløper. Det ble sagt at hun hoppet i Svartorbakken istedenfor Severin under medisinerens skirenn. Hun skrev Akeforeningens lover. På ski fulgte barna helst i mors spor, fars ble dem ofte for bredsporet.

Både som lege og som familiefar var Severin meget avholdt, og kanskje litt fryktet. Han var sterkt knyttet til familien og til sine gamle venner og kolleger. Både han og Ingrid hadde helt usedvanlige kunnskaper. Han ble spurt om alt mellom himmel og jord og var et levende leksikon for barneflokken. Hans store hobby var matematiske problemer, og dette har nok barna arvet. Han var glad i bridge og roet seg ofte med et spill sjakk.

Severin hadde tydelig vardøger. Det var alle fortrolig med, og det hendte at hushjelpen sa: «Nå setter jeg inn maten, for der kom vardøgret til overlegen.»

Severin og Ingrid kjøpte sommerhus i Hvitsten «Snilehuset», og hytte på Ustaoset, først «Brakka» som nå er «Berlebu» og senere «Ustasjå». Det at familien kom til å bo i Bergen, gjorde nok litt til at barna ikke ble så kjent med Langesund som sine fettere og kusiner.

- 4.1. KARL OTTO EMIL PETERSEN, f. 4. juni 1902 i Kristiania. Prost. Gift første gang 15. desember 1925 med
 ASTRID FERAGEN, f. 15. november 1904, provisor. Datter av høyesterettsassessor Henrik Martin Feragen og Anne Marie Lassen. Ekteskapet oppløst. Astrid Feragen bruker sitt pikenavn. 3 barn.
- 4.1.1. LORENTZ SEVERIN PRAN, f. 3. november 1927 i Hadsel. Overingeniør. Gift 18. august 1948 i Oslo med
 GEIRID FANNY KAHRS, f. 2. juni 1927 i Horten, datter av styrmann Bjørn Vibe Kahrs og Hanna Eugenie Kristoffersen. 2 barn og 1 fosterbarn (4.1.1.3.).
- 4.1.1.1. LORENTZ SEVERIN (LASSE) PRAN, f. 12. oktober 1950 i Oslo.
 4.1.1.2. BJØRN KAHRS PRAN, f. 28. februar 1955 på Rjukan.
 4.1.1.3. ERLE HELENE PRAN, f. 27. februar 1957 i Oslo.
- 4.1.2. JENS ANDREAS PRAN, f. 12. juni 1930 i Hadsel. Radioingeniør. Gift 26. oktober 1954 i Oslo med
 ANNE-MARIT BUBERG, f. 15. oktober 1929 på Hvaler. Datter av maskinist Karsten Buberg og Klara Johansen. 3 barn.
- 4.1.2.1. ANNE ELISABETH PRAN, f. 21. april 1959 i Oslo.
 4.1.2.2. SISSEL PRAN, f. 25. mai 1961 i Oslo.
 4.1.2.3. ERIK PRAN, f. 22. november 1964 i Oslo.
- 4.1.3. ANNE MARIE PRAN, f. 11. juni 1936 i Tvedestrand. Universitetslektor. Gift 29. desember 1956 i Oslo med
 KRISTIAN VENNERØD, f. 3. juli 1929 i Borre. Radioingeniør. Sønn av oberst Carl Christian Vennerød og Laura Langberg. 2 barn.
- 4.1.3.1. ATLE VENNERØD, f. 17. mai 1963.
 4.1.3.2. KRISTIN VENNERØD, f. 8. februar 1969.
- 4.1. KARL OTTO EMIL PETERSEN, gift annen gang med
 MARIA ARNA RASMINE (MA) HAMBORG, f. 8. januar 1903 i Vardø. Datter av handelsmann Nils Petter Daniel Hamborg og Christiane Møller. 3 barn.
- 4.1.4. NILS CHRISTIAN PETERSEN, f. 12. november 1942 i Vardø. Sivilingeniør.

- 4.1.5. ASTRID MARGRETHE PETERSEN, f. 5. april 1944 i Vardø.
Gift 21. juni 1969 i Asker med
STEINAR KRONBÄCK, f. 13. mars 1942 i Asker, sønn av Sverre
Kronbäck og Ida Louise Westgren. 1 barn.
- 4.1.5.1. GEIR KRONBÄCK, f. 21. januar 1970 i Asker.
- 4.1.6. INGRID PETERSEN, f. 20. februar 1948 i Vardø. Gift 23. august
1969 i Vardø med
ARILD EK, f. 4. februar 1949 i Drammen. Sønn av Nils Otto Ek og
Elin Helene Nilsen.
- 4.2. ADELHEID MARGRETHE PETERSEN, f. 15. juli 1903 i Kristiania.
Aktuar. Gift 14. mai 1932 i Oslo med
ODD AUNE, f. 1. april 1890 i Sparbu, d. 6. mars 1969 i Oslo.
Aktuar. Sønn av gårdbruker Håkon Aune og Fredrikke Berntine
Lund. 4 barn.
- 4.2.1. INGRID (GIGGI) AUNE, f. 21. juni 1933 i Oslo. Gift 24. juli 1954
i Oslo med
THORLEIF SKØIEN, f. 10. oktober 1921 i Såner, gårdbruker. Sønn
av gårdbruker Hakon Skøien og Margit Pedersen. 3 barn.
- 4.2.1.1. ODD HAKON SKØIEN, f. 12. april 1955 i Drøbak.
- 4.2.1.2. SVEIN ERIK SKØIEN, f. 8. desember 1956 i Drøbak.
- 4.2.1.3. GEIR SKØIEN, f. 21. februar 1959 i Drøbak.
- 4.2.2. FREDRIKKE BERNTINE (DIKKEDA) AUNE, f. 6. september
1934 i Oslo. Lektor. Gift 9. juli 1956 i Oslo med
TORBJØRN LUNDE, f. 1. august 1929 i Mandal, lektor, sønn av
fisker Tobias C. Lunde og Astrid Ekeland. 2 barn.
- 4.2.2.1. LISE LUNDE, f. 17. november 1959 i Oslo.
- 4.2.2.2. ÅMUND TOBIAS LUNDE, f. 2. oktober 1964 i Mandal.
- 4.2.3. ELSE MARGRETHE (BABI) AUNE, f. 22. april 1937 i Oslo.
- 4.2.4. LOUISE (LISE) AUNE, f. 17. september 1941 i Hølen. Cand mag.
Gift 28. juni 1963 i Oslo med
PER CHRISTIAN (PEA) CHRISTENSEN, f. 9. juni 1958 i Oslo.
Markedsøkonom D.M.A. Sønn av disponent Sverre O. Christensen og
Lilly Amundsen. 4 barn.

- 4.2.4.1. SVERRE CHRISTENSEN, f. 24. mars 1964 i Oslo.
  - 4.2.4.2. EINAR CHRISTENSEN, f. 10. juni 1965 i Oslo.
  - 4.2.4.3. TORSTEIN CHRISTENSEN, f. 29. januar 1968 i Oslo.
  - 4.2.4.4. INGRID CHRISTENSEN, f. 20. januar 1972 i Oslo.
- 4.3. SUSANNA KATHARINA (KATH) PETERSEN, f. 7. mai 1906 i Kristiania. Lærerinne.
- 4.4. LORENTZ SEVERIN SKOUGAARD PRAN, f. 2. mai 1910 i Kristiania. Overingeniør ved N. S. B. Gift 4. mars 1939 i Oslo med ANNE SOFIE STILLOFF, f. 4. juli 1909 i Bergen. Datter av redaktør Anders Stilloff og Kate Schumann. 2 barn.
- 4.4.1 JON PETER PRAN, f. 22. desember 1939 i Oslo. Kaptein i Flyvåpenet. Gift 21. mai 1966 i Stavanger med ANN KARIN LARSEN, f. 2. august 1942 i Stavanger, datter av smedmester Marthon Larsen og Annie Finkelsen. 2 barn.
- 4.4.1.1. KARIANNE PRAN, f. 18. juli 1970 på Jessheim.
- 4.4.1.2. HÅKON WILLIAM PRAN, f. 4. mai 1973 på Jessheim.
- 4.4.2. KIRSTEN PRAN, f. 3. april 1946 i Oslo. Cand. scient. Gift 30. november 1970 i Silkeborg, Danmark, med ERIK HALLAGER, f. 31. mai 1945 i Randers, Danmark, cand. phil. Sønn av skoledirektør Poul Nielsen og Gerda Hallager.
- 4.5. ELSE BEYLEGAARD PETERSEN, f. 23. desember 1915 i Bergen (tvilling). M.A. Magister. Forlagssekretær. Gift første gang 31. juli 1937 i Oslo med EDGAR RAYMOND LORCH, f. 22. juli 1937 i Sveits, professor i matematikk, sønn av John Lorch og Marthe Racine. 3 barn. Ekteskapet oppløst 1955.

- 4.5.1. EDWIN DUNCAN LORCH, f. 12. august 1942 i New York, computer programmerer.
- 4.5.2. MADELEINE LOUISE RACINE LORCH, f. 27. april 1945 i New York (tvilling). Ph.D., assistant professor. Gift 3. juli 1966 i New York med
ALVIN PHILIP (SAM) TRAMM, f. 28. september 1937 i East Orange, New Jersey, løytnant, EDB spesialist, sønn av Alvin Otto Tramm og Eva Florence Hunt.
- 4.5.3. INGRID JAQUELINE (INGELING) BEYLEGAARD LORCH, f. 27. april 1945 i New York (tvilling). Ph.D., assistant professor. Gift 28. august 1968 i Cambridge, England, med
BRIAN JAMES TURNER, f. 10. august 1945 i Washington D.C., sønn av James Castle Turner og Mary Pauline Curtis.
Ekteskapet oppløst 1974.
- 4.5. ELSE BEYLEGAARD PETERSEN, gift annen gang 3. juli 1973 i Hamningberg med
RENÉ ALBRECHT-CARRIÉ, f. 20. januar 1904 i Izmir, Tyrkia. Ph.D. professor Emeritus. Sønn av Ernest Albrecht og Claire Carrié. Var tidligere gift med Eleanor Kingsley, 2 barn.
- 4.6. INGRID PRAN, f. 23. desember 1915 i Bergen (tvilling). Ingeniør, teknisk referent, gift 3. september 1938 i Oslo med
KJELL NIELSEN, f. 8. mars 1915 i Bærum. Sivilingeniør. Sønn av disponent Niels Marius Nielsen og Margrethe Nielsen. 1 barn.
Ekteskapet oppløst. Hun har tatt Pran som familienavn.
- 4.6.1. SVEN PRAN, f. 12. januar 1939 i Bergen. Sivilingeniør. Gift 9. desember 1967 i Hvitsten med
SONJA KJELLAUG JOHANSEN, f. 22. april 1943 i Drøbak, datter av blikkenslager Kjell Johansen og Edit Kaxrud. 2 barn.
- 4.6.1.1. BENEDICTE PRAN, f. 18. juni 1969 i Drøbak.
- 4.6.1.2. KATHARINA PRAN, f. 2. mai 1972 i Drøbak.

PPETER ANDREAS JOHAN PETERSEN, f. 14. mars 1873 i Langesund, d. 27. desember 1941 i Skien. Byingeniør i Skien fra 1917. Gift 18. august 1898 på Odals Verk med
HELGA BAY, f. 15. juli 1875 i Elverum, d. 28. oktober 1931 i Skien, datter av disponent Christian Andreas Krog Bay og Bodil Marie Jørgine Alette Krohn.

6 barn, foruten to dødfødte trillingsøsken til det eldste barn Kella.

Peter var oppkalt etter sin farbror som reiste til Amerika. Da familien flyttet til Christiania i 1884 kom Peter inn på Aars og Voss skole og tok middel-skoleeksamen i 1887. Han frekventerte deretter Christiania Tekniske Skole 1887—1891. Ansatt i Norges Statsbaner 1891—1893, og endelig Technische Hochschule zu Dresden, hvor han fikk ingeniøreksamen i 1894.

Peter ble ansatt i Veidirektoratet og fikk som en av sine første oppgaver å bygge opp Sander bro i Odalen. Der traff han Helga Bay. Bryllupet i 1898 var dramatisk med store forsinkelser på grunn av storflom. Odals Verk var et gods med tradisjoner, med en berømt hovedbygning, med stort gårdsbruk, sagbruk, teglverk og bryggeri. For barna var ferier på Odals Verk barndommens store opplevelser.

Peter og Helga kom senere, i forbindelse med ansettelsen i Bratsberg amt veivesen i 1897, til Bolkesjø i Telemark og endelig til Skien, hvor familien vokste opp.

Alle var meget glade for at familiefaren i 1917 ble byingeniør og brannsjef i Skien og dermed mer fastboende. De bodde først i Follestad og senere i Jyngehaven og på Falkum. Der døde Helga i 1931. Yngstebarnet Bodil stelte for Peter etter at han ble alene. Han skulle gå av som byingeniør i 1942 og flytte inn til Oslo, men døde julen 1941.

Peter hadde mange interesser. Som ung var han medlem av Christiania Roklub, og viste med stolthet frem en premie for løp til Drøbak. Han var en meget interessert fotograf, og han gjorde mange mere eller mindre vellykkede oppfinnelser.

Både Peter og Helga hadde utvilsomt kunstneriske anlegg. Hun var en habil malerinne, og hygget for seg og sine ved pianoet. Han var en meget god tegner med klar og fast strek. Hans karikaturer var meget gode, med spesialitet svogeren Jens Bay. Peter var glad i gode historier, og han siteres ofte av sine barn.

- 5.1. HELGA (KELLA) PETERSEN, f. 14. mai 1899 i Sør-Odal. Eneste levende av trillinger. Kontordame. D. 20. februar 1920 i Oslo i «spanskesyken».
- 5.2. CHRISTIAN ANDREAS BAY PRAN, f. 3. november 1902 i Skien. Arkitekt, d. 2. mars 1961. Gift 14. november 1932 i Oslo med CATHARINA BJERVE, f. 14. juni 1904 i Trondheim, d. 22. januar 1975, datter av kjøpmann Christian Sigvart Bjerve og Kristina Brækstad. 3 barn.
  - 5.2.1. PETER CHRISTIAN PRAN, f. 19. oktober 1935 i Oslo, professor arkitekt, gift 10. april 1970 i Berkeley i California, med CLEVON JO ANN EDGERSON, f. 3. desember 1944 i Birmingham, Alabama, USA, malerinne, datter av maskininspektør William Owen Edgerston og hustru Lillie H. Humphrey.
  - 5.2.2. ODD SIGVART PRAN, f. 21. oktober 1939 i Oslo, arkitekt, gift 2. juli 1966 i Graz i Østerrike med ELISABETH (SISSY) MANDELBAUER, f. 26. mai 1937 i Graz. Arkitekt, datter av byggingeniør Wilhelm Mandelbauer og hustru Margrethe f. Rumpler. 2 barn.
    - 5.2.2.1. JØRGEN PRAN, f. 29. desember 1967 i Oslo.
    - 5.2.2.2. MARCUS PRAN, f. 7. juli 1969 i Oslo.
  - 5.2.3. HELGE PRAN, f. 18. juli 1947 i Oslo. Arkitekt.

- 5.3. NILS BEYLEGAARD PRAN, f. 11. mai 1904 i Skien. Skipsingeniør, konsulent, gift 27. desember 1930 i Skien med
 SIGNE ENGBRETHSEN, f. 14. juni 1904 i Skien. Mensendiecklærerinne, datter av megler Karl Engebretsen og Anna Margrethe Øvrum. 4 barn.
- 5.3.1. HELGA MARGRETHE PRAN, f. 15. april 1932 i Gøteborg, sekretær, gift 5. juli 1956 i Oslo med
 TORE SVEIN HIORTH OPPEGAARD, f. 6. april 1928 i Stavern, oberstløytnant, sønn av veisjef Lauritz Kristian Hiorth Oppegaard og hustru Sara Fredrikke (Sally) Hiorth. 3 barn.
- 5.3.1.1. DAG OPPEGAARD, f. 3. oktober 1957 i Oslo.
- 5.3.1.2. EIVIND OPPEGAARD, f. 28. juli 1960 i Oslo.
- 5.3.1.3. INGERID MARGRETHE OPPEGAARD, f. 7. desember 1966 i Oslo.
- 5.3.2. LEIF PRAN, f. 16. august 1934 i Gøteborg. Skipsingeniør, gift 5. juli 1958 i Oslo med
 UNN HALVIE, f. 27. januar 1936 i Oslo, datter av direktør Håkon Halvie og hustru Caroline (Caro), f. Wirsching. 2 barn.
- 5.3.2.1. JON HÅKON PRAN, f. 1. juni 1961 i Oslo.
- 5.3.2.2. ANNE CATHRINE PRAN, f. 5. mai 1964 i Gøteborg.
- 5.3.3. SIGNE EMILIE PRAN, f. 30. mai 1938 i Kristiansand S. Mensendiecklærerinne, gift 5. juli 1962 i Oslo med
 ELDON CHARLES MARWEDE, f. 9. februar 1932, sønn av Melbourne Albert Marwede og hustru Gail Delilah Strauch. 2 barn.
- 5.3.3.1. LEIF PRAN MARWEDE, f. 18. desember 1964 i Detroit, Michigan.
- 5.3.3.2. KRISTIN GAIL MARWEDE, f. 18. oktober 1966 i Royal Oak, Michigan, USA.
- 5.3.4. BODIL MARIE PRAN, f. 8. mai 1940 i Sannidal, sekretær, d. i Detroit 8. januar 1969, gift i Detroit 3. april 1965 med
 ROBERT WALTER BARNES, f. 28. august 1935, sønn av Walter Barnes og Målfrid Konstance Iversen. 1 barn.
- 5.3.4.1. KARIN PATRICIA BARNES, f. 20. april 1966 i Detroit.

- 5.4. ARNE PRAN, f. 18. mai 1906 i Skien, dentalkonsulent for Siemens AG, gift 8. april 1933 i Nystrand med
SIGNE KARSTEN, f. 9. februar 1909 i Skien, datter av arkitekt
Heinr. J. S. Karsten og hustru Kitty Gjersøe. 2 barn.
- 5.4.1. HUGO PRAN, f. 26. september 1934 i Bergen, ingeniør, gift 19. desember 1959 i Oslo med
LIV GRENAGER, f. 2. mars 1937 i Oslo, barnepleierske, datter av agent Trygve Grenager og hustru Kirsten Eline (Lillemor) Larsen. 2 barn.
- 5.4.1.1. HILDE PRAN, f. 14. april 1961 i Oslo.
- 5.4.1.2. TONE PRAN, f. 23. desember 1963 i Oslo.
- 5.4.2. ARNE PRAN, f. 6. mai 1936 i Bergen, major, gift 24. juni 1961 i Oslo med
BRITA THORSTEINSDATTER DIESEN, f. 8. november 1938, sykepleierske, datter av sekretær Thorstein Diesen og hustru Martha Elise Johansen. 2 barn.
- 5.4.2.1. HEIDI PRAN, f. 24. november 1962 i Oslo.
- 5.4.2.2. LAILA PRAN, f. 27. november 1964 i Oslo.
- 5.5. JENS PRAN, f. 17. august 1908 i Skien, konsulent, eiendomsmegler, gift 31. oktober 1931 i Skien med
HERDIS BENEDICTE JOHNSEN, f. 7. desember 1907 i Skien, datter av grosserer Andrew Johnsen og Gudrun Flørnes. 3 barn.
- 5.5.1. JENS PETER PRAN, f. 2. august 1933 i Oslo, skipsinspektør, gift 2. august 1958 i Oslo med
RANDI ERIKSEN, f. 30. november 1934 i Oslo, sekretær, datter av kontorsjef Leif Ambrosius Eriksen og hustru Ruth Bølstad. 2 barn.
- 5.5.1.1. JEPPE PRAN, f. 20. mai 1959 i Oslo.
- 5.5.1.2. NORA BENEDICTE PRAN, f. 5. mai 1961 i Oslo.
- 5.5.2. TORE PRAN, f. 6. mai 1938 i Oslo, statsautorisert eiendomsmegler, gift 27. april 1963 i Eidanger kirke med
SIDSEL GRO NILSSEN, f. 3. juni 1941 i Brevik, datter av tannlege Carsten Nilssen og hustru Gudrun Bye-Jenssen. 2 barn.
- 5.5.2.1. CHRISTIAN PRAN, f. 3. januar 1964 i Skien.
- 5.5.2.2. JENS PRAN, f. 28. april 1965 i Skien.

- 5.5.3. GUDRUN (NURKE) PRAN, f. 15. desember 1940 i Oslo, interiørarkitekt, gift 15. desember 1962 i Oslo med
TORE STEIN BRANDT, f. 7. september 1939 i Oslo, disponent, sønn av disponent Thorbjørn Jacobsen og Anne Margrethe Brøgger. Adoptert i morens annet ekteskap med kaptein Johann R. Brandt. 3 barn.
- 5.5.3.1. ANNE BENEDICTE BRANDT, f. 4. mars 1964 i Oslo.
- 5.5.3.2. CATHRINE BRANDT, f. 14. juli 1965 i Oslo.
- 5.5.3.3. NINA MARGRETHE BRANDT, f. 23. oktober 1968.
- 5.6. BODIL MARIE BAY PRAN, f. 7. juni 1910 i Skien, sekretær, gift 28. desember 1945 i Oslo med
ARVID HEYERDAHL SÆTRANG, f. 28. april 1903 i Høland, avdelingssjef i SAS, sønn av ingeniør Johan Sætrang og Aslaug Heyerdahl. 1 barn.
- 5.6.1. HELGA SÆTRANG, f. 13. april 1948 i Oslo, gift 2. mars 1973 i Oslo med
TOR GULLIKSRUD, f. 16. august 1944 i Oslo, pressefotograf, sønn av disponent Torleif B. Gulliksrud og Borghild Treider.
- 5.6.1.1. STIAN GULLIKSRUD, f. 21. mai 1974.

SARA HELENE PETERSEN, f. 5. desember 1875 i Langesund, d. 1. mars 1925 i Oslo. Gift 3. mai 1906 i Kristiania med WALTER HENRY WEEDON, f. 14. desember 1873 i Colnbrook, Buckinghamshire, England, d. 25. juni 1948 i Oslo, engelsk visekonsul, språklærer og translator, sønn av William Weedon og Alice Strype. 3 barn.

SARA HELENE var seks år ved farens død. Flink på skolen, fikk med tiden sterke boklige interesser. Syk før konfirmasjonsalderen, måtte senere ta hensyn til hjertet.

Etter endt lærerinneutdannelse, guvernante og lærerinne, reiste hun i 1900 på utenlandsreise med £ 75 fra onkel Jens Skougaard. Var i noen måneder på Royal Holloway College. Sammen med svigerinnen Ingrid reiste hun på tur til Lake District, reiste videre til Frankrike, Italia og Tyskland, hvor hun bodde i noen tid hos Skougaards i Memel. Hun traff Walter Weedon i Elbeuf i Normandie.

Walter slo seg ned i Norge, etter et første besøk i 1904. Kjærestene møttes hos Sofus Madsen i København. Bryllupet sto i 1906. To sønner og en datter, Adelheid Margrethe, død 10 år gammel, dessverre ikke normal og frisk.

Sara ble syk i 1920, og døde etter fem vanskelige år.

Ved siden av sine huslige sysler, — det var den gang mulig å ha både en og to hushjelper til tross for dårlig økonomi — dyrket Sara sine litterære interesser og skrev endel lette og elskverdige romaner: «Lyse mennesker», «Ungdom», «Eremitagen på Rodeløkken» m. fl. I disse bøker gjenkjennes ofte Langesund. Hun arbeidet også med folklore, etterlot manuskriptet «Om Eventyrenes Opprindelse». Om Sara sa Clara Thue Ebbell i en kort karakteristikk blant annet:

«Hun står for meg som en sterk og livfull personlighet etter mitt hastige møte med henne. Den gang hadde hun visst nettopp vunnet prisen i et av våre kvinneblader.»

Walter Weedon ble født i landsbyen Colbrook, nå like ved London Airport. To eldre brødre og en søster. Om den eldste bror vites praktisk talt intet, han voldte sine foreldre sorg og økonomisk bekymring. Den nest eldste trådte i hans sted og fikk den beste utdanning — Oxford. Walter studerte ved Kings College, London University. Lærer, sa opp — mot den eldre brors vilje — og reiste til Norge i 1904. Språklærer og translatør. Opptatt av «Holiday Courses» (tilsvarende våre dagers Summer School), som ble arrangert i London og i Sverige i 1914 og 1915 for utlendinger som ønsket å lære engelsk. Under krigsårene 1914—1918 økte staben ved den britiske legasjon i Kristiania. Walter Weedon ble ansatt i 1916, og var der inntil 1932. Som enkemann, med begge sønnene ved N.T.H., følte han seg ensom og giftet seg om igjen. Ekteskapet oppløst. Han var liten av vekst, stillfarende, men glad i en god latter. Han var meget sjenert, og ble nok overveldet av de livlige og tildels voldsomme diskusjoner i Petersen-slekten, men følte seg meget sterkt knyttet til svogre og svigerinner. Julaften hos Berles var en storartet tradisjon. Mange kjente menn og kvinner var hans elever i årenes løp. Hans sønner fikk engelsk som sitt annet språk med hjemmefra.

- 6.1. KAYE EYSTEIN ST. GEORGE WEEDON, f. 23. april 1907 i Kristiania. Sivilingeniør, gift 20. juli 1935 i Haslum med LAURA (DULTEN) KITTILSEN, f. 14. august 1907 i Kristiania, datter av ingeniør Halvor Kittilsen og Atlanta Stoesen. 2 barn.
- 6.1.1. HANS JØRGEN WEEDON, f. 19. mai 1938 i Bærum. B. Sc. sivilingeniør, gift 5. mars 1966 i Nice med DIANA HUGHES JACKSON-POWNALL, f. 6. juli 1938 i London M.A., magister, datter av Henry Hughes Jackson-Pownall og Marjorie Florence Pownall. 2 barn.
- 6.1.1.1. HANNE HUGHES WEEDON, f. 30. juli 1967 i Salem, Mass.
- 6.1.1.2. JONATHAN KITTIL WEEDON, f. 20. juli 1968 i Salem.
- 6.1.2. ANNE HELENE WEEDON, f. 7. august 1941 i Oslo. B.A., lærer, skolebibliotekar, gift 12. januar 1973 i Vancouver B.C., Canada, med MARTIN ALAN LINSLEY, f. 5. september 1932 i Morden, Surrey, England, Chartered Accountant, sønn av Alan Norman Linsley og Kathleen Beatrice Pettit. 1 barn.
- 6.1.2.1. ALAN KAYE WALTER LINSLEY, f. 14. desember 1973.

- 6.2. HARALD WILLIAM (MICKEY) WEEDON, f. 25. november 1908 i Kristiania. Kjemiingeniør, førstekonsulent ved Statens Fiskeriforsøksstasjon i Bergen. Omkom ved Irma's krigsforlis 13. februar 1944, gift 25. september 1937 i Bergen med
INGER SOFIE BJELLAND, f. 12. april 1917 i Stavanger, datter av fabrikkeier Sverre Bjelland og Agnes Kaltenborn. 2 barn.
Inger Weedon inngikk nytt ekteskap med ingeniør Rasmus Figen-schou, Bergen. Ekteskapet oppløst. 1 barn.
- 6.2.1. HARALD WILLIAM (MICKEY) WEEDON, f. 19. mai 1938 i Bergen. Sivilingeniør, disponent, gift første gang 26. januar 1963 i California, USA, med
SIDSEL RØNNING, f. 26. april 1940 i Bærum, fysioterapeut, datter av byggeleder Kai Rønning og Signe Pedersen. 2 barn.
Ekteskapet oppløst.
- 6.2.1.1. INGER CECILIE WEEDON, f. 19. august 1964 i Manchester, Conn.
- 6.2.1.2. CAMILLA HELENE WEEDON, f. 11. juli 1968 i Oslo.
- 6.2.1. HARALD WILLIAM WEEDON, gift 2. gang 16. mai 1972 i Oslo med
LIZZIE ELLEN (POMME) EKBERG, f. 13. februar 1943 i Helsing-fors, bedriftsøkonom, datter av direktør Lars Erik Ekberg og Synnøve Holmboe. 1 barn.
- 6.2.1.3. MINA SUSANNE WEEDON, f. 21. desember 1973.
- 6.2.2. INGER LISE WEEDON, f. 18. mai 1940 i Bergen, gift 29. oktober 1959 i Oslo med
TERJE LIEN, f. 30. november 1937 i Bergen, direktør, sønn av fabrikkeier Jørgen S. Lien og Inger Johanne Bjørnevold. 3 barn.
- 6.2.2.1. JØRGEN SIGURD LIEN, f. 23. mars 1961 i Bergen.
- 6.2.2.2. LINDA JOHANNE LIEN, f. 28. august 1964 i Frankfurt a.M.
- 6.2.2.3. ANNIKEN ALEXANDRA LIEN, f. 20. april 1969 i Madrid.
- 6.3. ADELHEID MARGRETHE WEEDON, f. 30. juli 1910 i Kristiania, d. 15. desember 1920 i Klæbu.

*Sara Helene Petersen
som barn.*

NILS ADELSTEN PETERSEN, f. 31. mars 1878 i Langesund, d. 2. januar 1948 i Oslo. Høyesterettsadvokat, gift 12. august 1905 i Fredrikstad med AMY ANKER, f. 18. mai 1882 i Christiania, d. 29. mars 1970. Datter av major Herman Anker og Alice Cecilia Kobb. 3 barn.

Nils Adelsten Petersen var oppkalt både etter far og mor, idet Adelsten står for Adelheid.

Han gikk på Aars & Voss skole gjennom alle klasser, og tok artium der i 1896. Han var i sin studentertid en ivrig roer, og også medlem av Fekteforeningen. Juridikum 1901. Han var edsvoren fullmektig hos sorenskriveren i Idd og Marker (Fredrikshald) og traff der sin tilkommende, Amy Anker.

Hun var datter av major Herman Anker og hustru født Kobb. Fru Anker kom fra en ansett slekt i Gøteborg. Amy Anker levet hele sin barndom og ungdom på Fredriksten festning, og kunne fortelle mange sagn herfra. En amatørforestilling i Fredrikshald bragte Amy Anker og Nils Petersen sammen, — det endte med forlovelse.

De giftet seg 12. august 1905 og bosatte seg i Kristiania. Her drev N. A. Petersen sin egen sakførerforretning, fra 1913 som høyesterettsadvokat.

Amy og Nils Petersen levet i et lykkelig og harmonisk ekteskap og hadde et usedvanlig gjestfritt hjem hvor både gamle og unge følte seg velkomne.

- 7.1. ALICE CECILIA PETERSEN, f. 3. november 1908 i Kristiania, gift 30. oktober 1930 i Oslo med
 ODD ENGELSTAD, f. 12. januar 1899 på Lysaker, d. 5. juli 1969 i Oslo, intendant i Aftenposten, sønn av fullmektig Carl Wilhelm Gottfred Engelstad og Marie Salvesen. 4 barn.
- 7.1.1. AMY MARIE ENGELSTAD, f. 30. juni 1935 i Oslo, gift 7. juni 1957 i Oslo med
 ANDREAS BERG, f. 28. februar 1930 i Narvik, lege, sønn av tannlege Aage Berg og Dagfrid Risøe. 5 barn.
- 7.1.1.1. ANDREAS MATHIAS (TIAS) BERG, f. 5. desember 1958 i Narvik.
- 7.1.1.2. HENRIETTE CHRISTINE (TINE) BERG, f. 29. november 1960 i Bærum.
- 7.1.1.3. ANNE CECILIE BERG, f. 8. april 1962 i Bærum.
- 7.1.1.4. MARIUS BERG, f. 10. januar 1964 i Bærum.
- 7.1.1.5. CATHRINE BERG, f. 20. april 1968 i Bærum.
- 7.1.2. ODD ENGELSTAD, f. 27. desember 1940 i Oslo, direktør, gift 24. mars 1961 i Oslo med
 KARI STEEN, f. 6. oktober 1942 i Oslo, datter av Sigurd Steen og Anna Helene Johansen. 2 barn.
- 7.1.2.1. LINE ENGELSTAD, f. 22. september 1961 i Oslo.
- 7.1.2.2. CHRISTIN ENGELSTAD, f. 26. juli 1963 i Oslo.
- 7.1.3. NILS ERIK ENGELSTAD, f. 28. august 1944 i Oslo. Siviløkonom, gift 5. september 1974 i Oslo med
 HANNAH CRAMER, f. 16. september 1945 i Montreal, fysioterapeut, datter av lege Harry Cramer f. i Russland og Sarah Bernstein, Montreal.
- 7.1.4. NINA ENGELSTAD, f. 11. februar 1953 i Oslo. Damefrisør, gift 15. februar 1975 med
 JAN NESBAK, f. 17. august 1950 i Oslo, malermester, sønn av malermester Kristen Nesbak og Janny Engesbak.
- 7.2. ADELHEID MARGRETHE (TUNN) PETERSEN, f. 26. mai 1911 i Kristiania, gift 16. juni 1934 i Oslo med
 OLE NIELSEN HAUGE, f. 23. oktober 1907 i Kristiania, bankdirektør, sønn av høyesterettsadvokat Harald Hauge og Mossa Kjølstrup. 4 barn.

- 7.2.1. HARALD HAUGE, f. 21. mars 1936 i Oslo, lege, lungespesialist, gift 28. oktober 1961 i Oslo med
ANNE BERIT MARONI, f. 19. mars 1939 i Oslo, datter av direktør James Maroni og Berit Hauge. 2 barn.
- 7.2.1.1. BIRGITTE HAUGE, f. 6. juli 1964 i Oslo.
- 7.2.1.2. OLE NICOLAI HAUGE, f. 12. mars 1968 i Oslo.
- 7.2.2. BRIT HAUGE, f. 26. februar 1939 i Oslo, gift 13. juni 1958 i Oslo med
JOHAN GERHARD L'ORANGE, f. 24. mars 1931 i Oslo, direktør, sønn av konsulent Hans L'orange og Borghild Jacobsen. 1 barn.
- 7.2.2.1. GERHARD L'ORANGE, f. 11. juni 1962 i Oslo.
- 7.2.3. HELLE HAUGE, f. 20. april 1944 i Oslo, sekretær, gift 27. juni 1964 i Oslo med
ERIK CHRISTIAN MOE, f. 23. september 1939 i Hønefoss, ingeniør, sønn av pensjonist Sigurd Moe og Alfhild Gulbrandsen. 2 barn.
- 7.2.3.1. SIGURD ANDREAS MOE, f. 11. september 1968 i Oslo.
- 7.2.3.2. ERIK CHRISTIAN MOE, f. 29. desember 1970 i Oslo.
- 7.2.4. ANNIKKEN HAUGE, f. 5. september 1945 i Oslo. Konsulent.
FINN EGIL KJELLUM, f. 11. mars 1927, tegner, sønn av Rolf Kjellum og Dagny Evensen. 1 barn.
- 7.2.4.1. JANNE HAUGE, f. 10. april 1974.
- 7.3. NILS JACOB PRAN, f. 13. juni 1919 i Kristiania, d. 11. mai 1948 i Oslo. Sekretær i Prisdirektoratet, gift 28. april 1943 i Oslo med
ANNELISE NORBOM, f. 13. juni 1919 i Kristiania, datter av assurandør Harald Norbom og Ragna Hauger. 2 barn, tvillinger, som ble adoptert av Annelise Prans mann, da hun inngikk nytt ekteskap med Jacob Walnum, herredsrettsdommer.
- 7.3.1. HELEN WALNUM, f. 6. desember 1944 i Södertälje, fysioterapeut, gift 29. januar 1971 i Oslo med
CHRISTIAN BØRS LIND, f. 3. november 1940 i Bergen, cand. oecon., sønn av bestyrer Christian Børs Lind og Bertha Hagen. 2 barn.
- 7.3.1.1. HAAKON LIND, f. 22. september 1971 i Oslo.
- 7.3.1.2. JACOB LIND, f. 2. januar 1973 i Oslo.

- 7.3.2. LISE WALNUM, f. 7. desember 1944 i Södertälje, cand. mag., gift
31. oktober 1970 i Oslo med
OLE GUNERIUS RIIBER, f. 5. juli 1934 i Arendal, skipsmegler,
sønn av rektor Magnus Jensen og Kirsten van Kervel Ottersland.
2 barn.
- 7.3.2.1. MAGNUS RIIBER, f. 25. oktober 1971 i Bærum.
- 7.3.2.2. MARTE RIIBER, f. 2. februar 1973 i Bærum.

ADELHEID NILSINE PETERSEN, f. 5. mai 1880 i Langesund, d. 1. juni 1935 i Oslo, gift 3. desember 1902 i Kristiania med EINAR JOHAN BERLE, f. 3. desember 1871 i Bergen, d. 4. april 1938 i Oslo, overlege ved Ullevål Sykehus, sønn av kjøpmann Iver Iversen Berle og Julia Kristine Tvedt. 6 barn.

Adelheid Nilsine ble oppkalt etter begge sine foreldre, og var den yngste av «de brave Petersen»-barna. Da hun var 3 1/2 år gammel flyttet familien fra Langesund til Incognitogaten 30 b i Kristiania, i 1883 og kort etter til Hegdehaugsveien 23. Hun tok middelskoleeksamen på Olav Bergs Pigeskole, og var en tid, som sine søstre, i Memel hos sin tante Enny Skougaard. Der studerte hun pianospill, slik mange unge kondisjonerte damer gjorde det i utlandet, den gang. Hun var også et år i Langesund, som selskapsdame for sin bestemor Sara Helene Skougaard.

Hennes bror, L. Severin, som studerte medisin, tok henne ofte med seg til medisinerhytta på Svartor i Nordmarka, og under det årlige hopprenn der, i 1901, traff hun første gang sin tilkommende mann, lege Einar Johan Berle. Han var spesialist i kirurgi og røntgen, og var den første overlege i røntgen ved Ullevål Sykehus.

Adelheid og Einars hjem som nygifte var en liten, koselig legeboli på Ullevål, og der ble Ivar født. I flere år bodde de i Akersgaten 53 (Aftenpostens gård) og flyttet senere til Frognerstrøket i Oslo.

Adelheids ekteskap var meget lykkelig. Hun bygget opp et hjem for ekte-mannen og sine barn, som ble oppdradd med kjærlighet, i frihet, men under ansvar. Adelheid og Einar førte et åpent og gjestfritt hus, og dit søkte gamle og unge av de store familiene på begge sider, ikke minst medlemmene av hans glade Bergens-familie.

- 8.1. IVAR ODD BERLE, f. 21. august 1903 i V. Aker, sivilingeniør, gift 21. august 1933 i Oslo med RAGNHILD AARS, f. 24. februar 1907 i Kristiania, d. 21. mars 1958 i Oslo. Datter av byarkitekt Harald Aars og Anna Berentsen. 2 barn.
- 8.1.1. ADELHEID MARGRETHE (ADDI) BERLE, f. 7. juni 1935 i Bergen, gift 11. mars 1961 i Stavanger med TORE SYNNEVAAG, f. 22 desember 1936 i Bergen, tekniker, sønn av overstyrmann Trygve Synnevaag og Edith Rasmussen. 2 barn.
- 8.1.1.1. TRYGVE SYNNEVAAG, f. 22. august 1962 i Stavanger.
- 8.1.1.2. ADELHEID SYNNEVAAG, f. 10. september 1964 i Stavanger.
- 8.1.2. SISSEL BERLE, f. 12. mars 1938 i Bergen, gift 30. mai 1959 i Stavanger med (bruker Berle som mellomnavn) JACOB ODDVAR HANSSEN, f. 13. november 1928 i Flekkefjord, sivilingeniør, sønn av havnefogd Jacob Olaus Hanssen og Kari Oline Hamre. 3 barn.
- 8.1.2.1. RAGNHILD BERLE HANSSEN, f. 5. oktober 1960 i Flekkefjord.
- 8.1.2.2. KARIN BERLE HANSSEN, f. 28. august 1969 i Easton, Pen. U.S.A.
- 8.1.2.3. TORIL BERLE HANSSEN, f. 12. november 1971 i Drammen.

- 8.2. ADELHEID MARGRETHE (MOLLIK) BERLE, f. 8. april 1908 i V. Aker, histologisk preparant. Gift første gang 4. oktober 1938 i Oslo med
GUNNAR DOBLOUG THOMMESSEN, f. 11. juli 1902 i Christiania, reklamekonsulent, sønn av redaktør Rolf Thommessen og Anne Dobloug. Ekteskapet oppløst.
Gift annen gang 13. februar 1948 i Oslo med
GUNNAR KRISTIAN THORSRUD, f. 13. oktober 1913 i Skoger. Overlege, sønn av bankkasserer Oscar Jørgen Thorsrud og Louise Dignes. 2 barn.
- 8.2.1. ARILD KRISTIAN THORSRUD, f. 22. juli 1948 i Oslo, løytnant, gift 31. august 1971 i Oslo med
NORA BERGLIOT IBSEN, f. 20. november 1951 i New York, datter av ambassadør Tancred Ibsen jr. og (Liv) Ellinor Mehlum Brandstrup. Nora Bergliot bruker sitt pikenavn. 1 barn.
- 8.2.1.1. SIGURD IBSEN THORSRUD, f. 31. januar 1973 i Bergen.
- 8.2.2. ANNE-KARINE THORSRUD, f. 13. november 1949 i Oslo, fysio-kjemiker.
- 8.3. GERD (MINSTA) BERLE, f. 30. august 1909 i Kristiania, laboratoriefullmektig, gift 1. februar 1936 i Oslo med
JOHN ENGELHARDT CASPERSEN, f. 23. august 1907 i Kristiania, d. 17. august 1969 i Oslo. Overlege, direktør ved Rikshospitalet, sønn av danselærer Henry Anton Caspersen og Julie Andresen. 3 barn.
3 barn.
- 8.3.1. KARI CASPERSEN, f. 3. mai 1938 i Oslo. Medisinsk laboratorietechniker, gift 14. desember 1964 i Oslo med
ROLF SUNDVALL, f. 13. september 1923 i Kragerø, konsulent, sønn av bygartner i Kragerø Johan Sundvall og Ragnhild Margrethe Stenberg. 1 barn.
- 8.3.1.1. MARIANNE SUNDVALL, f. 8. mai 1973 i Oslo.
- 8.3.2. BENTE VICTORIA CASPERSEN, f. 7. juni 1941 i Oslo. Arbeidsterapeut.
- 8.3.3. ELISABETH CASPERSEN, f. 2. august 1945 i Aker, d. 18. juli 1947 i Kragerø.

- 8.4. EINAR JOHAN (PELLE) BERLE, f. 31. desember 1910 i Kristiania. Overlege, spesialist i lungesykdommer, gift 22. mars 1941 i Bergen med INGER GUNDERSEN, f. 11. august 1912 i Bergen, datter av dampskipsekspeditor Ingolf Gundersen og Anna Handeland. 3 barn.
- 8.4.1. EINAR JOHAN BERLE, f. 25. juni 1943 i Bergen. Lege.
- 8.4.2. ANNE TRINE BERLE, f. 19. august 1946 i Bergen, fysiokjemiker, gift 25. juni 1971 i Oslo med FINN HARTVIG QUALE, f. 4. september 1944 i Mo i Rana, sivilingeniør, sønn av overingeniør Hartvig Christian Sverdrup Quale og Ruth Haugen. 1 barn.
- 8.4.2.1. CHRISTIAN QUALE, f. 2. mars 1973 i Kobe i Japan.
- 8.4.3. MORTEN BERLE, f. 19. august 1948 i Oslo, sivilingeniør.
- 8.5. JULIE KRISTINE BERLE, f. 27. februar 1914 i Kristiania.
- 8.6. EVY(VIVI) BERLE, f. 20. mai 1916 i Kristiania. Laboratorieingeniør. Gift 4. februar 1939 i Oslo med YNGVAR FALCKENBERG JAREG, f. 22. desember 1908 i Kristiania. Bankbestyrer i Oslo Sparebank. Sønn av los Christian Johannessen og Klara Peersen. 2 barn.
- 8.6.1. PÅL JAREG, f. 26. oktober 1940 i Oslo. Lege, gift 19. desember 1962 i Glasgow i Skotland, med ELIZABETH MAC DONALD, f. 11. april 1940 i Glasgow. Datter av William Mac Donald, Officer of Agriculture og Jeanne Holmes. 2 barn.
- 8.6.1.1. KIRSTI JAREG, f. 6. februar 1966 i Molde.
- 8.6.1.2. ROBIN JAREG, f. 14. februar 1969 i Årnes.
- 8.6.2. HELLE JAREG, f. 4. august 1944 i Oslo, fysiokjemiker, gift 19. desember 1970 i Oslo med HENNING DUNKER, f. 25. mars 1942 i Stavanger, cand. real., sønn av sorenskriver Bernhard Dunker og Marit Løchen. 1 barn.
- 8.6.2.1. THOMAS DUNKER, f. 10. juli 1972 i Oslo.

NAVNEREGISTER:

Abrahamsdatter, Aloug	side 10	Berle, Iver Iversen	8.
Albrecht, Ernest	4.5.	Berle, Julie Kristine	8.5.
Albrecht-Carrié, Else Beylegaard, f. Petersen	4.5.	Berle, Morten	8.4.3.
Albrecht-Carrié, René	4.5.	Berle, Ragnhild, f. Aars	8.1.
Amundsen, Elias	2.2.1.	Bernstein, Sarah	7.1.3.
Amundsen, Lilly	4.2.4.	Beylegaard, Else Andrea	side 11
Ancher, Margrete Elisabeth	side 12	Billing, Margot	2.3.1.
Andresen, Julie	8.3.	Bjelland, Sverre	6.2.
Andresen, Sigrid Borghild	2.3.2.	Bjerve, Christian Sigvart	5.2.
Anker, Herman	7.	Bjørnevold, Inger Johanne	6.2.2.
Aune, Adelheid Margrethe, f. Petersen	4.2.	Bonnevie, Elisabeth, f. Petersen	2.1.3.
Aune, Else Margrethe (Babi)	4.2.3.	Bonnevie, Kristin Elisabeth	2.1.3.2.
Aune, Håkon	4.2.	Bonnevie, Ola Skattebøl	2.1.3.
Aune, Odd	4.2.	Bonnevie, Thomas	2.1.3.
Austnes, Kaja	3.3.1.	Bonnevie, Tiril Margarete	2.1.3.1.
		Brandstrup, Ellinor Mehlum	8.2.1.
		Brandt, Anne Benedicte	5.5.3.1.
		Brandt, Cathrine	5.5.3.2.
Bang, Jørgen Gjødese	side 10	Brandt, Gudrun (Nurke), f. Pran	5.5.3.
Bang, Karen Jørgensdatter	side 10	Brandt, Johann R.	5.5.3.
Barnes, Bodil Marie, f. Pran	5.3.4.	Brandt, Nina Margrethe	5.5.3.3.
Barnes, Karin Patricia	5.3.4.1.	Brandt, Tore Stein	5.5.3.
Barnes, Robert Walter	5.3.4.	Brinch, Anne Jochumsdatter	side 12
Barnes, Walter	5.3.4.	Brækstad, Kristina	5.2.
Bay, Christian Andreas Krog	5.	Brøgger, Anne Margrethe	5.5.3.
Beilegaard, Christen Pedersen	side 10	Buberg, Karsten	4.1.2.
Beilegaard, Niels Christensen	side 11	Bustrak, Asber Torbjørnsdatter	side 10
Berentsen, Anna	8.1.	Bye-Jenssen, Gudrun	5.5.2.
Berg, Amy Marie. f. Engelstad	7.1.1.	Bøe, Gunder Knudsen	side 10
Berg, Andreas	7.1.1.	Bøe, Knud Knudsen	side 10
Berg, Andreas Mathias (Tias)	7.1.1.1.	Bølstad, Ruth	5.5.1.
Berg, Anne Cecilie	7.1.1.3.		
Berg, Cathrine	7.1.1.5.	Carrié, Claire	4.5.
Berg, Henriette Christine (Tine)	7.1.1.2.	Caspersen, Bente Victoria	8.3.2.
Berg, Marius	7.1.1.4.	Caspersen, Elisabeth	8.3.3.
Berg, Aage	7.1.1.	Caspersen, Gerd (Minsta), f. Berle	8.3.
Berle, Adelheid Nilsine, f. Petersen	8.	Caspersen, Henry Anton	8.3.
Berle, Einar Johan	8.	Caspersen, Jon Engelhardt	8.3.
Berle, Einar Johan (Pelle)	8.4.	Christensdatter, Anne	side 10
Berle, Einar Johan	8.4.1.	Christensen, Adelheid Margrethe, f. Storsteen	3.1.
Berle, Inger, f. Gundersen	8.4.	Christensen, Einar	4.2.4.2.
Berle, Ivar Odd	8.1.		

Christensen, Einar Axel	3.1.	Frøysa, Amund	3.3.1.
Christensen, Ingrid	4.2.4.4.	Frøysa, Anneke	3.3.1.2.
Christensen, Ingvald G.	3.1.	Frøysa, Christa Maria (Dicke)	
Christensen, Louise (Lise), f. Aune	4.2.4.	f. Dietrich	3.3.1.
Christensen, Per Christian (Pea)	4.2.4.	Frøysa, Eli Carina	3.3.1.1.
Christensen, Sverre	4.2.4.1.	Frøysa, John Kaare	3.3.1.
Christensen, Sverre O.	4.2.4.	Frøysa, Kaja Helene	3.3.1.3.
Christensen, Torstein	4.2.4.3.		
Cramer, Hannah	7.1.3.	Gjersøe, Kitty	5.4.
Curtis, Mary Pauline	4.5.3.	Grenager, Trygve	5.4.1.
Diesen, Thorstein	5.4.2.	Grieg, Gudrun	2.1.2.
Dietrich, Eli Wegner (Tullik), f. Storsteen	3.3.	Grimsvang, Helene Pran	2.3.2.
Dietrich, Hans Robert Fritz (Peter)	3.3.	Grimsvang, Kjell	2.3.2.
Dietrich, Paul	3.3.	Grorud, Andrea	3.1.
Dignes, Louise	8.2.	Gulbrandsen, Alfhild	7.2.3.
Dobloug, Anne	8.2.	Gulliksrud, Helga, f. Sætrang	5.6.1.
Dunker, Bernhard	8.6.2.	Gulliksrud, Stian	5.6.1.1.
Dunker, Helle, f. Jareg	8.6.2.	Gulliksrud, Tor	5.6.1.
Dunker, Henning	8.6.2.	Gulliksrud, Torleif B.	5.6.1.
Dunker, Thomas	8.6.2.1.	Gundersdatter, Asper	side 11
		Gundersen, Ingolf	8.4.
Edgeron, William Owen	5.2.1.	Hagen, Bertha	7.3.1.
Ek, Arild	4.1.6.	Hallager, Erik	4.4.2.
Ek, Ingrid, f. Petersen	4.1.6.	Hallager, Gerda	4.4.2.
Ek, Nils Otto	4.1.6.	Hallager, Kirsten, f. Pran	4.4.2.
Ekberg, Lars Erik	6.2.1.	Halvie, Håkon	5.3.2.
Ekeland, Astrid	4.2.2.	Hamborg, Nils Petter Daniel	4.1.
Engbrethsen, Karl	5.3.	Hambro, Edvard Isak	2.1.2.2.
Engelstad, Alice Cecilia, f. Petersen	7.1.	Hambro, Carl Joachim	2.1.2.
Engelstad, Carl Wilhelm Gottfred	7.1.	Hambro, Cato Nicholas	2.1.2.1.
Engelstad, Christin	7.1.2.2.	Hambro, Hanne Benedicte	2.1.2.3.
Engelstad, Hannah, f. Cramer	7.1.3.	Hambro, Siri, f. Steen	2.1.2.1.
Engelstad, Kari, f. Steen	7.1.2.	Hambro, Vilhelm Cato Grieg	2.1.2.
Engelstad, Line	7.1.2.1.	Hambro, Wenche, f. Petersen	2.1.2.
Engelstad, Nils Erik	7.1.3.	Hamre, Kari Oline	8.1.2.
Engelstad, Nina	7.1.4.	Handeland, Anna	8.4.
Engelstad, Odd	7.1.	Hanssen, Jacob Oddvar	8.1.2.
Engelstad, Odd	7.1.2.	Hanssen, Jacob Olaus	8.1.2.
Engesbak, Janny	7.1.4.	Hanssen, Karin Berle	8.1.2.2.
Eriksen, Leif Ambrosius	5.5.1.	Hanssen, Ragnhild Berle	8.1.2.1.
Evensen, Dagny	7.2.4.	Hanssen, Sissel, f. Berle	8.1.2.
		Hanssen, Toril Berle	8.1.2.3.
Feragen, Astrid	4.1.	Hauge, Adelheid Margrethe (Tunn) f. Petersen	7.2.
Feragen, Henrik Martin	4.1.		
Ferøe, Anne Margrethe	side 12	Hauge, Anne Berit, f. Maroni	7.2.1.
Figenschou, Rasmus	6.2.	Hauge, Anniken	7.2.4.
Finkelsen, Annie	4.4.1.	Hauge, Berit	7.2.1.
Flørnes, Gudrun	5.5.	Hauge, Birgitte	7.2.1.1.

Hauge, Harald	7.2.	Jørgensen, Lars Peter	2.1.1.3.
Hauge, Harald	7.2.1.	Jørgensen, Leif	2.1.1.
Hauge, Janne	7.2.4.1.	Jørgensen, Maria Elisabeth	2.1.1.1.1.
Hauge, Ole Nicolai	7.2.1.2.	Jørgensen, Nils Harald	2.1.1.1.
Hauge, Ole Nielsen	7.2.		
Hauger, Ragna	7.3.	Kahrs, Bjørn Vibe	4.1.1.
Heidary, Else Adelheid Margrethe, f. Christensen	3.1.1.	Kaltenborn, Agnes	6.2.
Heidary, Houchi	3.1.1.	Karsten, Heinr. J. S.	5.4.
Heyerdahl, Aslaug	5.6.	Kaxrud, Edit	4.6.1.
Hiorth, Sara Fredrikke (Sally)	5.3.1.	Kiil, Jacob Petersen	side 10
Holmboe, Synnøve	6.2.1.	Kiil, Peder Hansen	side 10
Holmes, Jeanne	8.6.1.	Kingsby, Eleanor	4.5.
Holte, Ingeborg Olava Jørgensen	2.1.4.	Kittilsen, Halvor	6.1.
Hop, Lisbeth Jensdatter	side 10	Kjellum, Finn Egil	7.2.4.
Humphrey, Lillie H.	5.2.1.	Kjellum, Rolf	7.2.4.
Hunt, Eva Florence	4.5.2.	Kjelstrup, Mossa	7.2.
		Knudsen, Susanna Cathrine	4.
		Kobb, Alice Cecilia	7.
		Kristensen, Thor H. G.	2.3.2.
Ibsen, Nora Bergliot	8.2.1.	Kristoffersen, Hanna Eugenie	4.1.1.
Ibsen, Tancred jr.	8.2.1.	Krohn, Bodil Marie Jørgine Alette	5.
Isachsen, Mari	2.2.1.	Kronbäck, Astrid Margrethe, f. Petersen	4.1.5.
Iversen, Målfrid Konstance	5.3.4	Kronbäck, Geir	4.1.5.1.
		Kronbäck, Steinar	4.1.5.
Jackson-Pownall, Henry Hughes	6.1.1.	Kronbäck, Sverre	4.1.5.
Jacobsen, Borghild	7.2.2.		
Jacobsen, Peter	side 11		
Jacobsen, Torbjørn	5.5.3.		
Jareg, Elisabeth, f. Macdonald	8.6.1.	Langberg, Laura	4.1.3.
Jareg, Evy (Vivi), f. Berle	8.6.	Larsdatter, Bente	side 12
Jareg, Kirsti	8.6.1.1.	Larsen, Kirsten Eline (Lillemor)	5.4.1.
Jareg, Pål	8.6.1.	Larsen, Marthon	4.4.1.
Jareg, Robin	8.6.1.2.	Lassen, Anne Marie	4.1.
Jareg, Yngvar Falckenberg	8.6.	Lien, Anniken Alexandra	6.2.2.3.
Jensen, Magnus	7.3.2.	Lien, Inger Lise, f. Weedon	6.2.2.
Johannesen, Christian	8.6.	Lien, Jørgen S.	6.2.2.
Johannson, Johan	2.1.	Lien, Jørgen Sigurd	6.2.2.1.
Johansen, Anna Helene	7.1.2.	Lien, Linda Johanne	6.2.2.2.
Johansen, Clara	2.1.1.	Lien, Terje	6.2.2.
Johansen, Kjell	4.6.1.	Lind, Christian Børs	7.3.1.
Johansen, Klara	4.1.2.	Lind, Helen, f. Walnum	7.3.1.
Johansen, Martha Elise	5.4.2.	Lind, Haakon	7.3.1.1.
Johnsen, Andrew	5.5.	Lind, Jacob	7.3.1.2.
Jordan, Hans Joachim	side 12	Linsley, Alan Kaye Walter	6.1.2.1.
Jordan, Lydia Berentina	side 12	Linsley, Alan Norman	6.1.2.
Jørgensdatter, Kari	side 10	Linsley, Anne Helene, f. Weedon	6.1.2.
Jørgensen, Ann Charlotte, f. Simar	2.1.1.1.	Linsley, Martin Alan	6.1.2.
Jørgensen, Anne Maj	2.1.1.2.	L'Orange, Brit, f. Hauge	7.2.2.
Jørgensen, Lars	2.1.1.	L'Orange, Gerhard	7.2.2.1.

L'Orange, Hans	7.2.2.	Nesbak, Jan	7.1.4.
L'Orange, Johan Gerhard	7.2.2.	Nesbak, Kristen	7.1.4.
Lorch, Edgar Raymond	4.5.	Nielsen, Margrethe	4.6.
Lorch, Edwin Duncan	4.5.1.	Nielsen, Niels Marius	4.6.
Lorch, John	4.5.	Nielsdatter, Else	side 10
Lund, Anne Margrethe		Nielsen, Kjell	4.6.
Gabrielsdatter	side 12	Nielsen, Poul	4.4.2.
Lund, Anne Margrethe Jonasdatter	side 13	Nilsdatter, Alethe	side 10
Lund, Eilert Jonassen	side 12	Nilsen, Elin Helene	4.1.6.
Lund, Frederikke Bertine	4.2.	Nilssen, Carsten	5.5.2.
Lund, Gabriel Jonassen	side 12	Nissen, Helga Johanne Arentz	2.1.
Lund, Jonas Eilertsen	side 12	Norbom, Harald	7.3.
Lund, Jonas Jensen	side 13		
Lund, Sara Helene	side 13	Olsen, Karl Otto Emil	4.
Lunde, Lise	4.2.2.1.	Oppegaard, Dag	5.3.1.1.
Lunde, Fredrikke Bertine		Oppegaard, Eivind	5.3.1.2.
(Dikkeda), f. Aune	4.2.2.	Oppegaard, Helga Margrethe,	
Lunde, Tobias C.	4.2.2.	f. Pran	5.3.1.
Lunde, Torbjørn	4.2.2.	Oppegaard, Ingerid Margrethe	5.3.1.3.
Lunde, Amund Tobias	4.2.2.2.	Oppegaard, Lauritz Kristian Hiorth	5.3.1.
Løchen, Marit	8.6.2.	Oppegaard, Tore Svein Hiorth	5.3.1.
		Opsahl, Helene Augusta	2.3.
		Ottersland, Kirsten van Kervel	7.3.2.
Mac Donald, William	8.6.1.		
Madsen, Jørgen	side 12	Pedersen, Margit	4.2.1.
Mandelbauer, Wilhelm	5.2.2.	Pedersen, Signe	6.2.1.
Mariager, Peder Pedersen	side 10	Peersen, Klara	8.6.
Maroni, James	7.2.1.	Petersen, Adelheid Nilsine	8.
Marwede, Albert	5.3.3.	Petersen, Amy, f. Anker	7.
Marwede, Eldon Charles	5.3.3.	Petersen, Elisabeth (Beth),	
Marwede, Kristin Gail	5.3.3.2.	f. Johannson	2.1.
Marwede, Leif Pran	5.3.3.1.	Petersen, Helga, f. Bay	5.
Marwede, Melbourne Albert	5.3.3.	Petersen, Helga (Kella)	5.1.
Marwede, Signe Emilie, f. Pran	5.3.3.	Petersen, Ingrid, f. Olsen	4.
Meyerhoff, Lydia Berentina	side 12	Petersen, Jacob	side 11
Miøen, Ole	2.3.1.	Petersen, Jacob Elias	1.
Moe, Erik Christian	7.2.3.	Petersen, Jonas Samuel	2.
Moe, Erik Christian	7.2.3.2.	Petersen, Karl Otto Emil	4.1.
Moe, Helle, f. Hauge	7.2.3.	Petersen, Lorentz Severin	4.
Moe, Sigurd	7.2.3.	Petersen, Maj	2.1.1.
Moe, Sigurd Andreas	7.2.3.1.	Petersen, Maria Arna Rasmina (Ma)	
Morholt, Anton Johannessen	2.1.4.	f. Hamborg	4.1.
Morholt, Johannes	2.1.4.	Petersen, Nils Adelsten	7.
Morholt, Aagot Johanne (Søss),		Petersen, Nils Beylegaard	side 11
f. Petersen	2.1.4.	Petersen, Nils Christian	4.1.4.
Moss, Ole	2.2.	Petersen, Nils Harald Rosenqvist	2.1.
Møller, Christiane	4.1.	Petersen, Peter Andreas Johan	5.
Mørch-Larsen, Randi	2.1.2.1.	Petersen, Sara Helene	6.
Maarud, Andrea	2.2.	Petersen, Susanne Katharina (Kath)	4.3.

Petersen, Aagot, f. Rosenqvist	2.	Pran, Katharina	4.6.1.2.
Pettitt, Kathleen Beatrice	6.1.2.	Pran, Laila	5.4.2.2.
Petterson, Ingvar Gunnar	2.1.1.1.	Pran, Leif	5.3.2.
Plat, Anne Berendsdatter	side 10	Pran, Liv, f. Grenager	5.4.1.
Portør, Niels Andersen	side 10	Pran, Lorentz Severin	4.1.1.
Pownall, Marjorie Florence	6.1.1.	Pran, Lorentz Severin (Lasse)	4.1.1.1.
Povlsen, Niels	side 10	Pran, Lorentz Severin Skougaard	4.4.
Pran, Ann Karin, f. Larsen	4.4.1.	Pran, Marcus	5.2.2.2.
Pran, Anne Cathrine	5.3.2.2.	Pran, Mari, f. Moss	2.2.
Pran, Anne Elisabeth	4.1.2.1.	Pran, Mari (Vesle-Mari).	
Pran, Anne-Marit, f. Buberg	4.1.2.	f. Amundsen	2.2.1.
Pran, Anne Sofie, f. Stilloff	4.4.	Pran, Mari	2.2.1.1.
Pran, Annelise, f. Norbom	7.3.	Pran, Nils Beylegaard	5.3.
Pran, Arne	5.4.	Pran, Nils Jacob	7.3.
Pran, Arne	5.4.2.	Pran, Nora Benedicte	5.5.1.2.
Pran, Benedicte	4.6.1.1.	Pran, Odd Sigvart	5.2.2.
Pran, Bjørn Kahrs	4.1.1.2.	Pran, Peter Christian	5.2.1.
Pran, Brita, f. Diesen	5.4.2.	Pran, Ragna Margrethe, f. Miøen	2.3.1.
Pran, Catharina, f. Bjerve	5.2.	Pran, Randi, f. Eriksen	5.5.1.
Pran, Christian	5.5.2.1.	Pran, Sidsel Gro, f. Nilssen	5.5.2.
Pran, Christian Andreas Bay	5.2.	Pran, Signe, f. Engebretsen	5.3.
Pran, Clevon Jo Ann, f. Edgeron	5.2.1.	Pran, Signe, f. Karsten	5.4.
Pran, Ebba Margrethe	2.3.1.2.	Pran, Sigvardt	2.2.1.3.
Pran, Elisabeth (Sisi), f. Mandelbauer	5.2.2.	Pran, Sigvard Adelsten Rosenqvist	
Pran, Else, f. Ødegaard	2.3.	(Siggen)	2.2.
Pran, Else Lena	2.3.1.3.	Pran, Sigvardt Moss	2.2.2.
Pran, Erik	4.1.2.3.	Pran, Sissel	4.1.2.2.
Pran, Erle Helene	4.1.1.3.	Pran, Sonja Kjellaug, f. Johansen	4.6.1.
Pran, Fanny Marie	2.3.1.1.	Pran, Sven	4.6.1.
Pran, Geirid Fanny, f. Kahrs	4.1.1.	Pran, Tone	5.4.1.2.
Pran, Hege	2.2.1.2.	Pran, Tore	5.5.2.
Pran, Heidi	5.4.2.1.	Pran, Unn, f. Halvie	5.3.2.
Pran, Helge	5.2.3.	Pran, Åge Jonas	2.3.1.
Pran, Herdis Benedicte, f. Johnsen	5.5.	Pran, Aage Rosenqvist	2.3.
Pran, Hilde	5.4.1.1.		
Pran, Hugo	5.4.1.	Quale, Anne Trine, f. Berle	8.4.2.
Pran, Håkon William	4.4.1.2.	Quale, Christian	8.4.2.1.
Pran, Ingrid	4.6.	Quale, Finn Hartvig	8.4.2.
Pran, Ingrid Helene	2.3.1.4.	Quale, Hartvig Christian Sverdrup	8.4.2.
Pran, Jens	5.5.	Quist-Hansen, Agnes	3.1.
Pran, Jens	5.5.2.2.		
Pran, Jens Andreas	4.1.2.	Racine, Marthe	4.5.
Pran, Jens Peter	5.5.1.	Rasmussen, Edith	8.1.1.
Pran, Jeppe	5.5.1.1.	Riiber, Lise, f. Walnum	7.3.2.
Pran, Jon Håkon	5.3.2.1.	Riiber, Magnus	7.3.2.1.
Pran, Jon Peter	4.4.1.	Riiber, Marte	7.3.2.2.
Pran, Jonas Ole Moss	2.2.1.	Riiber, Ole Gunerius	7.3.2.
Pran, Jørgen	5.2.2.1.	Risøe, Dagfrid	7.1.1.
Pran, Karianne	4.4.1.1.	Rosenqvist, Harald Haarfager	2.

Rumpler, Margarethe	5.2.2.	Sætrang, Arvid Heyerdahl	5.6.
Rynning, Sigvarda Andrea	2.	Sætrang, Bodil Marie Bay, f. Pran	5.6.
Rønning, Kai	6.2.1.	Sætrang, Johan	5.6.
Salvesen, Marie	7.1.	Tait, Jean	side 12
Sandvig, Knud Johnsen	side 10	Thommessen, Gunnar Dobloug	8.2.
Schrøder, Adelheid Margrethe	side 13	Thommessen, Rolf	8.2.
Schrøder, Harmen	side 12	Thorsrud, Adelheid Margrethe	
Schrøder, Joachim	side 12	(Mollik), f. Berle	8.2.
Schumann, Kate	4.4.	Thorsrud, Anne-Karine	8.2.2.
Simar, Ann-Britt	2.1.1.1.	Thorsrud, Arild Kristian	8.2.1.
Skattebøl, Margareta Otilie	2.1.3.	Thorsrud, Gunnar Kristian	8.2.
Skougaard, Adelheid Margrethe	side 13	Thorsrud, Oscar Jørgen	8.2.
Skougaard, Hans Jørgen	side 12	Thorsrud, Sigurd Ibsen	8.2.1.1.
Skougaard, Jonas Eilertsen Lund	side 13	Topp, Johan Christian	side 12
Skougaard, Lorentz Severin	side 13	Topp, Johanne Catrine	side 12
Skøien, Hakon	4.2.1.	Tramm, Alvin Otto	4.5.2.
Skøyen, Geir	4.2.1.3.	Tramm, Alvin Phillip	4.5.2.
Skøyen, Ingrid (Giggi),f. Aune	4.2.1.	Tramm, Madeleine Louise Racine,	
Skøyen, Odd Hakon	4.2.1.1.	f. Lorch	4.5.2.
Skøyen, Svein Erik	4.2.1.2.	Treider, Borghild	5.6.1.
Skøyen, Thorleif	4.2.1.	Turner, Brian James	4.5.3.
Smith, Elisabeth	side 12	Turner, Ingrid Jaqueline Beylegaard,	
Smith, James	side 12	f. Lorch	4.5.3.
Steen, Harald	2.1.2.1.	Turner, James Castle	4.5.3.
Steen, Sigurd	7.1.2.	Tvedt, Julia Kristine	8.
Steen, Harald	2.1.2.1.	Tveit, Anne Knudsdatter	side 10
Stenberg, Ragnhild Margrethe	8.3.1.		
Stilloff, Anders	4.4.	Vennerød, Anne Marie, f. Pran	4.1.3.
Stoesen, Atlanta	6.1.	Vennerød, Atle	4.1.3.1.
Storsteen, Eli Ragnhild	3.2.	Vennerød, Carl Christian	4.1.3.
Storsteen, Elise Andrea Jacobine, f. Petersen	3.	Vennerød, Kristian	4.1.3.
Storsteen, John Kristian	3.	Vennerød, Kristin	4.1.3.2.
Storsteen, Ole	3.	Vogel, Gertrud	3.3.
Strauch, Gail Delilah	5.3.3.	Walnum, Annelise, f. Norbom	7.3.
Strype, Alice	6.	Walnum, Jacob	7.3.
Sundvall, Johan	8.3.1.	Weedon, Adelheid Margrethe	6.3.
Sundvall, Kari, f. Caspersen	8,3.1.	Weedon, Camilla Helene	6.2.1.2.
Sundvall, Marianne	8.3.1.1.	Weedon, Diana Hughes,	
Sundvall, Rolf	8.3.1.	f. Jackson-Pownall	6.1.1.
Svendsen, Anders	side 10	Weedon, Hanne Hughes	6.1.1.1.
Svendsen, Gjertrud Margrethe	side 11	Weedon, Hans Jørgen	6.1.1.
Synnevaag, Adelheid	8.1.1.2.	Weedon, Harald (Mickey)	6.2.
Synnevaag, Adelheid Margrethe (Addi), f. Berle	8.1.1.	Weedon, Harald William (Mickey)	6.2.1.
Synnevaag, Tore	8.1.1.	Weedon, Inger Cecilie	6.2.1.1.
Synnevaag, Trygve	8.1.1.	Weedon, Inger Sofie, f. Bjelland	6.2.
Synnevaag, Trygve	8.1.1.	Weedon, Jonathan Kittil	6.1.1.2.
Synnevaag, Trygve	8.1.1.1.	Weedon, Kaye Eystein St. George	6.1.

Weedon, Laura (Dulten),f. Kittilsen	6.1.	Westbye, Ragnhild Olava	3.
Weedon, Lizzie Ellen (Pomme), f. Ekberg	6.2.1.	Westgren, Ida Louise	4.1.5.
Weedon, Mina Susanne	6.2.1.3.	Wirsching, Caroline (Caro)	5.3.2.
Weedon, Sara Helene, f. Petersen	6.	Wormhuus, Wibeche	side 12
Weedon, Sidsel, f. Rønning	6.2.1.	Ødegaard, Peter	2.3.
Weedon, Walter Henry	6.	Øvrum, Anna Margrethe	5.3.
Weedon, William	6.		
Wegner, Eli	3.	Aars, Harald	8.1.